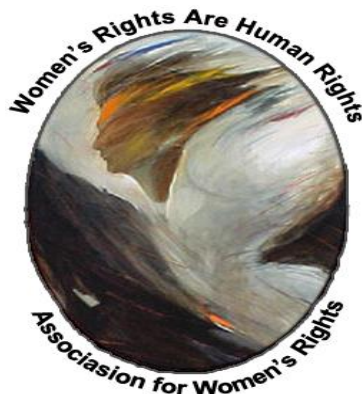

بولتن خبری زنان & Kvinnobulletin

آبان / آذر 1394

Nr. 6 Januari - februari 2016

Genom socialt stödarbete, opinionsbildning, och påtryckningar gentemot myndigheter och politiska församlingar, skall Kvinnors Rätt motarbeta kulturellt och sexuellt förtryck av kvinnor och ungdomar. Föreningen skall också samla och sprida information om de kulturella, sociala, politiska och ekonomiska mekanismer som orsakar detta förtryck. Kvinnors Rätt är en religiöst och partipolitisk obunden, organisation som är öppen för alla som stöder föreningens värderingar. Kvinnors Rätt är baserat på frivilligt arbete och beslutarna är kollektiva.

انجمن حق زنان با حمایت اجتماعی، شکل دادن به افکار عمومی و وارد آوردن فشار به مقامات رسمی و نهادهای سیاسی علیه تبعیضات نسبت به زنان و کودکان مبارزه میکند. انجمن حق زنان اطلاعات مربوط به مکانیزمهای فرهنگی، اجتماعی، سیاسی و اقتصادی را که زمینه های فشارهایی هستند گرد میآورد و در سطح اجتماعی اشاعه میدهد. انجمن حق زنان از نظر سیاسی و مذهبی مستقل است و به روی هر کس که اهداف آن را بپذیرد و با ارزشهای آن و تفسیری که از مکانیزمهای تبعیض و نقض حقوق زنان و جوانان که در مرامنامه انجمن بیان شده موافق باشد، باز است. انجمن حق زنان مبتنی بر کار دواطلبانه است.

Kvinnobulletin

ISSN 2002-0120

Ansvarig utgivare & Redaktions ansvarig
Behzad Barkhodaee

- Några ord om Jämställdhet, Jämlikhet!
- Vi är entydiga för jämlikhet: lika lön för olika kön!
- Vi måste organisera oss!
- Lika rättigheter och förutsättningar åt alla!
- Seminarium "Min oskuld är inte din Heder"!
- Gör upp med hederskulturen, "skamkulturen"!
- Mödomshinnor och oskuld!
- Hederskultur kan vara mylla även för jihadistier!
- Garanterad rätt till försörjning!

Kvinnobulletinen utges för att stärka kampen för jämställdhet!

Kom gärna in med synpunkter och förslag.

Vi vill gärna ha dina åsikter om vår bulletin och synpunkter och samarbete för att göra den bättre.

Vi tror att när vi sprider olika information, krönikor, dikter, artiklar och intervjuer så bidrar vi till att väcka ditt engagemang och stöd till vår allas kamp om att uppnå ett gemensamt och ett jämlikt samhälle.

Demokrati, frihet, jämlikhet och kärlek måste vårdas, försvaras och utvecklas!

Vi måste organisera oss!

Kvinnocafé

Sista tisdag varje månad

kl. 18.00

Inedalsgatan 11, Fridhemsplan

آخرین سه شنبه هر ماه ساعت 6 بعد از ظهر Sista tisdag, varje månad, kl. 18.00

Några ord om Jämställdhet, jämlikhet

Att kvinnor och män ska ha samma makt och möjlighet att påverka samhället och sina egna liv.

En jämn fördelning av makt och inflytande, kvinnor och män ska ha samma rätt och möjlighet att vara aktiva medborgare och att forma villkoren för beslutsfattandet.

Ekonomisk jämställdhet, kvinnor och män ska ha samma möjligheter och villkor i utbildning och betalt arbete som ger ekonomisk självständighet livet ut.

Jämn fördelning av det obetalda hem – och omsorgsarbetet. Kvinnor och män ska ta samma ansvar för hemarbetet och ha möjligheter att ge och få omsorg på lika villkor.

Jämlikhet eller *social jämlikhet* är ett socialt tillstånd där alla människor inom ett visst samhälle eller inom en viss isolerad grupp har samma status och respekt, att alla människor är lika mycket värda. Den minsta omfattningen av begreppet jämlikhet är att alla människor har lika rättigheter enligt lagen, exempelvis säkerhet (skydd mot faror, brott och skador), rösträtt, yttrandefrihet och mötesfrihet, rätt till egendom och ta del av samhällets service och den gemensamma produktionen av bland annat välfärdstjänster.

Jämlikheten omfattar därför även *ekonomisk jämlikhet*, det vill säga lika tillgång till exempelvis utbildning, hälso- och sjukvård och socialförsäkringar.

Jämlikhet innebär också lika möjligheter och skyldigheter, vilka omfattar samhället i sin helhet.

Jämlikhet innebär att alla människor ska vara lika inför lagen och ha samma rättigheter oavsett etnicitet, tro, utseende, sexuell läggning,

klasstillhörighet och status, åsikt, funktionsnedsättning, kön etc. Trakasserier och diskriminering på grund av olikheter är därför inte accepterat och i de flesta fall straffbelagt.

Likhet inför lagen innebär att lagen gäller för alla medborgare. Alla skall vara lika inför bestämmelserna i lagen om vad som gäller för individens handlingar i olika situationer och för individens rättigheter etc. Jämlikhet enligt den liberala traditionen är alltså individbaserad och villkorlig och jämlikhet enligt den socialistiska traditionen är kollektiv och gäller idealt lika för alla i samhället. Jämlikhet kan även inbegripa ekonomisk jämlikhet, det vill säga jämlika löner och arbetsvillkor.

Det är skillnad på jämlikhet och jämställdhet. Enligt en definition handlar jämställdhet om jämlikhet mellan könen, medan jämlikhet kan syfta på vilka grupper eller individer som helst.

Jämställdhet innebär jämlikhet mellan kvinnor och män.

Jämställdhet är grunden för jämlikhet.

I dag lever vi i en värld som inte är jämställd, kvinnor och män har inte lika rättigheter och förutsättningar. Exempelvis så har kvinnor ofta lägre lön än män, de blir i större utsträckning utsatta för sexuell diskriminering och de har inte lika mycket makt och inflytande över sina egna liv och i samhället.

För att arbeta mot ökad jämställdhet är det viktigt att ha kunskap. Vi behöver förstå hur samhället formar kvinnor och män från uppväxten och hur detta i sin tur påverkar deras förutsättningar i livet. Jämställdhet omfattar alla människor och är inte enbart en kvinnofråga.

Man ska inte glömma bort att samhälls systemet som baseras på orättvisor och ojämlikt alltid producerar och reproducerar diskriminering, motsättning och behandla olika efter könssuppdelning, ras, färg och ...

För att ändra på samhällsstruktur behövs att vi stå stark mot de regler och lagar och de skrivna och oskrivna normerna eller så kallade felaktig kultur och heder.

Alla människornas jämlika rättigheter och resurser är grunden för ett jämställt samhälle för alla.

MIN OSKULD

ÄR INTE DIN HEDER!

Paneldiskussioner, anförande och gäster

Berit Jernberg,

Politiskt sakkunnig hos
jämslälldhetsminister

Josefin Emanuel Brattberg,

Departamentssekreterare

Dr. Birgitta Essén

Professor/gynekolog

Mona Sahlin,

f.d. intergationsminister (S)

Maria Abrahamsson,

Riksdagsledamot Moderaterna

Nicklas Kelemen,

Etnolog/fältnarbetare

Maria Rashidi,

Ordförande Kvinnors Rätt

Afsaneh Vahdat,

Redaktör för tidskriften Barnen Först

Amineh Kakabaveh,

Ordf. Varken hora eller kuval

Sara Mohammed,

Ordf. Glöm aldrig Pela och Fadime

Mahin Alipour,

Ordf. Kommittén för försvaret av
iranska kvinnor

Zubeyde Demirörs,

Verksamhetsansvarig på

Athena mitt nya hem

Seyran Duran,

Ordf. Kurdistan Kvinnoförbund

Datum: lördag 21 november

Tid: 12.00-16.00

Plats: ABF Sveavägen 41

Stockholm, Katasalen

Föreningen Kvinnors Rätt bjuder in på ett seminarium

***Om varför flickor hotade i hederns namn söker
oskuldssintyg i Sverige, år 2015. Myten om
mödomshinnan är verksam än idag inte bara i
många delar av världen men också här i
Sverige bland traditionella grupper. Vi tänker
fokusera på männens ansvar, precis som Eva
Moberg gjorde många år sedan: Det är
männen som måste släppa oskuldsmyn,
hävde hon.***

För mer info: tel: +46 73-728 68 93 email:

rashidi_marya@gmail.com

Seminarium "Min oskuld är inte din heder"

2015-11-21

Stockholm, ABF-huset/Kata-salen

Under lördagseftermiddagen höll *Kvinnors Rätt* i samarbete med *Nätverket mot hedersrelaterat våld* ett seminarium kring oskuldsmyten, dess sociala och kulturella påtryckningar och förslag på lösningar.

Om varför flickor hotade i hederns namn söker oskuldsintyg i Sverige, år 2015. Myten om "mödomshinnan" är verksam än idag inte bara i många delar av världen utan också här i Sverige bland traditionella grupper. Vi tänker fokusera på männens ansvar, precis som Eva Moberg gjorde för många år sedan: "Det är männen som måste släppa oskuldsmyten", hävdade hon.

Seminariet hade bjudit in företrädare för den professionella, vetenskapliga, politiska världen tillsammans med representanter för de ideella krafter som på olika håll stöttar de som utsätts för diskriminering och våld i hederns namn och som verkar för att hitta mer komplexa lösningar i en komplex fråga.

Maria Rashidi, ordförande i *Kvinnors Rätt* förklarade att syftet med seminariet var att lyfta frågan om vilka konsekvenser hedersnormer får för de ca: 100.000 drabbade ungdomar som bor i Sverige och hur vi kan förbättra deras villkor.

Maria Rashidi menade också att det var en kontrollerande hederskultur och lagenlig diskriminering mot kvinnor som ledde till att hon för många år sedan lämnade sitt hemland Iran. Hon själv råkade ut för en mordförsök med motiv i hederskulturella normer i Sverige. Nu är även hedersnormer och våld i dess namn vardag för många kvinnor, barn och normbrytare i segregerade områden och orter i Sverige år 2015.

Det är nu hög tid att fokusera på att männen i högre grad tar ansvar för att normer som strider mot mänskliga rättigheter, inte inskränker individers livsutrymme eller formen för hur de vill leva.

Birgitta Essén, gynekolog, professor och överläkare vid Institutionen för kvinnors och barns hälsa, *Internationell mödra- och barnhälsovård (IMCH)*, Uppsala universitet, inledde seminariet med att utifrån den medicinska professionen beskriva *hymen*, dvs slidkrans ofta benämnd som mödomshinna, och myter om hur den är konstruerad och fungerar.

Myten om en hinna in till slidan är inte medicinskt eller vetenskapligt grundad. Slidkrans beskriver mer korrekt hur hymen är konstruerad. Inte heller är myten korrekt om att kvinnan bör blöda i slidan vid penetration första gången.

Orsak till ev. blödande (gäller ca 20-60% av kvinnorna) är istället att kvinnan inte är tillräckligt upphetsad och därmed inte är fuktig nog i slidan.

Birgitta Essén poängterade att det var oetiskt enligt läkarkodex att plastikoperationer utfördes av läkare för att "återställa" mödomshinna hos unga kvinnor som sökte hjälp eftersom en sådan hinna inte existerade. Det var av yttersta vikt att sådan kirurgi skulle stoppas eftersom medicinen inte ska understödja sociala myters fortskridande bland vissa grupper.

Det är 20 gånger högre risk (2015) att en utlandsfödd kvinna ska leva upp till den s.k. oskuldnormen, myten om den fysiska mödomshinnan som ska spricka. År 2007 var risken 17 gånger högre.

Trots ökande siffror finns forskning som visar att attityder och normer, om de får lyftas och diskuteras, förändras över tid.

Därför att högsta vikt att sexualundervisning riktar sig till alla elever i skolan. Det får inte vara något som föräldrar kan

välja om deras barn ska närvara på.

Andra positiva attitydförändringar har kunnat konstateras när pappa och dotter hittat och fört en dialog eller om par av kärlek väljer att gemensamt ifrågasätta de normer som de lever under.

Essén föreslår att svenska medborgare som levtt längre tid i Sverige ska möta och föra dialog med de inom samma sociokulturella grupp som inte tillbringat så lång tid i Sverige för att beskriva hur de lever idag och hur de tagit handskats med och sammanfogat sina gamla normer med de normer som de lever med i Sverige idag.

Läs även:

NCK: Att möta patienter som söker för oro kring oskuld och heder, Rapport 2011:2

Läkartidningen, 2015: 112: 16 april nr.

Nicklas Kelemen, etnolog, fältarbetare - styrelseledamot i *Nätverket mot hedersrelaterat våld*.

Han beskrev att målgruppen som för vidare och stödjer de traditionella hedersnormerna återfinns i många olika etniska, religiösa och sociokulturella grupper. Nicklas K. har arbetat med attitydförändringar bland män inom dessa grupper och beskrev det på följande sätt: Jag har mött många män i mitt arbete, för att föra dialog om jämställdhet och männens och pappornas ansvar för pojkaras fostran, då han möts många gånger med hederskulturella normer när män upplever att Sverige förstör den traditionella familjen. Bland dessa män som jag mött finns det grupper av män som uttrycker att de individer som bryter eller hotar att bryta gamla traditioner av hedersnormer antingen är "försvenskade" och därmed kan uteslutas ur den egna sociokulturella gruppen, eller så anses de inte längre ingå i den "egna" etniska gruppen.

Nicklas Kelemen efterlyste en mer proaktiv hållning i frågan om hedersnormer, hedersrelaterat våld och dess konsekvenser och refererade till tidigare förslag som lagts fram av b.la. Kofi Annan, Fadime Sahindal, Göran Persson, Elisabeth Fritz och hans eget program på den tiden Rädda Barnen. Han menade att hedersrelaterat våld kan förebyggas i ett demokratisk land men adekvata åtgärders som föreslagits sedan 2001 är helt enkelt inte implementerade. Förlorarna är de 100 000 diskriminerade ungdomar, vinnarna är de invandrarfientliga som under alla dessa förlorade år tågat in i riksdagen.

Berit Jernberg, politisk sakkunnig till jämställdhetsminister Åsa Regnér, beskrev regeringens hållning och uppdrag samt att man tidigare fokuserat mer på konsekvenser och stöd för de utsatta än de som utsätter individer för hedersnormer och hedersrelaterat våld. B.la. har Länsstyrelsen i Östergötland fått i uppdrag att under 2015 kartlägga hur föräldrastöd kan förbättras.

När det gäller myndigheternas roll så är inte är det inte fråga om en kunskapsbrist kring hedersnormer och dess konsekvenser utan stora variationer på implementering och hur de ska arbeta med frågan och målgruppen som lever under dessa normer.

En seminariepanel bestående av representanter från professionella, politiska och ideella sektorer samtalade kring frågeställningar om vad regering, riksdag och myndigheter kan göra för de hundratusen ungdomar som är utsatta för hot och diskriminering i hederns namn.

I panelen:

Jämställdhetsministern Åsa Regnér (S)

Maria Abrahamsson (M)

Birgitta Essén

Mahin Alipour ordf. Iranska kvinnors kamp för frihet

Zubeyde Demirörs, *Athena mitt nya hem*

Afshaneh Vahdat, ordf. *Barnen Först*

Mehret Dawit, Eritreanska föreningen

Maria Rashidi,

Nicklas Kelemen

Detta är ett axplock av det som kom fram under paneldiskussionen:

Sätt press på de religiösa samfund som årligen får 60-70 miljoner kronor att de ska måste uppfylla vissa villkor för att berättigas medel. B.la. erkänna att mödomshinnan är en myt och att ha aktiva förslag på hur dessa myter kan krossas (Mehret Dawit, Maria Rashidi, Mahin Alipour).

Se till att de handfasta och konkreta program som finns inom landstingen (ungdomsmottagningar, läkarmottagningar och sjukhus) efterföljs (Birgitta Essén).

Könsstympning är ingen privat fråga (Mehret Dawit).

Sätt press på medier att inte syssla med sensationsreportage utan väl underbyggda faktaorienterade artiklar om nuläget. I dagsläget understödjer media "gamla nyheter" och kontraproduktiv information och fakta om mödomshinna, och hedersnormer (Birgitta Essén, Zubeyde Demirörs).

Mammor och pappor som migrerar har större möjlighet att kunna förändra sina normer och attityder när de kommer. Utnyttja den möjligheten (Birgitta Essén).

Uppmaning att ge regeringen förslag på åtgärder i den pågående utredningen kring Våld mot kvinnor. Utkomsten av förslagen kommer sedan att ges medel (Åsa Regnér).

Nationella insatser ska skapas mot mansvåld och attityder kring hedersrelaterat våld (Åsa Regnér).

Inrikesministern bör kunna se till att det går att utläsa vilka brott som är av hedersrelaterad karaktär (Maria Abrahamsson).

Viktigt att komma ut i jobb och därmed snabbare kunna integreras och få ta del av Sveriges syn på jämställdhet, lagstiftning mm. (Maria Abrahamsson).

Myndigheten kring Mänskliga rättigheter som är i startgroparna borde se över och har tillsyn på hur samfund och organisationer lever upp till de mänskliga rättigheterna likaväl som myndigheten ska övervaka hur myndigheter efterföljer de mänskliga rättigheterna (Maria Abrahamsson).

Sexualundervisning och RFSU:s insatser i skolan måste följas av alla elever. Vi har skolplikt i Sverige. Religiösa orsaker är ingen anledning att få slippa undervisning. (Zubeyde Demirörs)

Religiösa skolor där det saknas insyn bör stängas eller kontrolleras regelbundet kring sina attityder och normer om heder (Afshaneh Vahdat).

-

Kulturelativism och rasism är två sidor av samma mynt. När samhället inte vågar ta i frågan pga detta så blir dessa "tabubelagda" frågor farliga för kvinnor och barn som utsätts för hedersnormerna (Afshaneh Vahdat).

-

SFI-utbildare behöver få relevant och konkret undervisningsmaterial för att kunna processa med frågan (SFI-lärare i publiken).

Det finns många som är födda i länder där oskuldskraven för äktenskap är mer eller mindre lagstadgade och har kämpat för jämställdhet redan innan de flydde från dessa länder, de behöver inte utbildas för millioner om HRV. men de saknar oftast inflytande, makt och jobbar ofta gratis eller i tillfälliga projektform, i stället för att de skulle ges inflytande och makt för att styra arbetet för de preventiva insatserna (Nicklas Kelemen).

De som utsätts för hedersnormer är inte "bara" offer utan många gånger även starka och modiga eftersom de ifrågasatt normerna (Zubeyde Demirörs).

Diskussionerna var kreativa, intensiva och ärliga och det hettade till på riktigt när frågan kom till religioners ansvar. Åsikterna delades mer eller mindre radikalt så att även känslor tog över. Men det har vi sett förr och det visar att vikten och behovet av sådana möten är stora.

Bilaga - Konkreta förslag

Kvinnors Rätt - ordf. Maria Rashidi

Förslag:

Att genomföra oskuldskontroller skall kriminaliseras, förbud räcker inte.

Nätverket mot hedersrelaterat våld - Nicklas Kelemen (från styrelsen)

1. Undervisning i jämställdhetsfrågor

Barns- och kvinnors rättigheter i ett jämställdhetsperspektiv ska vara ett prioriterat ämne i introduktionen inom flyktingmottagning och SFI. Studiematerial bör finnas på respektive språk, *inklusive* frågan om förtryck och våld i hederns namn. Professionella tolkar bör kunna anlitas vid behov. Det är angeläget att börja med introduktionen redan i Migrationsverkets regi. Lärare som undervisar i samhällsorientering för nyanlända bör ha dokumenterad, mångårig erfarenhet av demokrati och jämställdhetsarbete. Jämställdhets- och värdegrundsfrågorna i form av dialoger bör ha en klart *prioriterad* ställning i undervisningen; minst tjugo timmar som grund (förslag från 2001).

2. Om de manliga etniska organisationers ansvar

Slutna mansdominerade etniska organisationer och samfund som förespråkar *kollektiva rättigheter* där t.ex. föräktenskapliga kärleksrelationer förbjuds ska erbjudas resurser för att utveckla långsiktiga *samarbetsprojekt* för att arbeta för barnens rättigheter, jämställdhet och den moderna mansrollen. NGOs saknar auktoritet och därför är regeringen som bör se till att arbetet kommer igång och sker på bred front - förslag från den 20 november 2001(!), från den första Riksdagskonferensen om våld i hederns namn.

Om bakgrunden till förslaget:

Också FN påpekar de etniska organisationernas ansvar i västvärlden; Kofi Annan, 9 september 2002, UN. News. I Sverige gjorde det även statsminister Göran Persson i Aftonbladet två dagar efter mordet på Fadime Sahindal (men sen blev det tyst från regeringen). Fadime Sahindal själv har ofta påpekat samma ansvar i samarbete med dåvarande Rädda Barnens Dialogprogram.

3. FN konferens I.

Förslag om att jämställdhetsministern tar upp stafettpippen efter Eva Mobergs projekt då hon med en grupp framsynta kvinnor män arbetade för en FN konferens om mansrollen/ jämställdhet och hederskulturer och könssegregation i skolor och offentliga miljöer.

FN konferens II.

Förslag om att vårt feministiska regering tar ett stort steg till och börjar arbeta för en FN konferens *specifikt* för att sammankalla världens dominerande religiösa auktoriteter, präster och imamer för att avhandla frågan om religionens roll och jämställdhet, samt frågan om oskuldskontroller och myten om mödomshinnan (som inte finns). Målet med konferensen bör vara att skilja Gud/Gudarnas budskap och auktoritet från frågan om flickors rätt till den egna kroppen.

4. Rikskonferens i Sverige - i Bourguibas spår, från 1964

Eva Moberg rapporterade 1964 från Algeriet om att president Habib Ben Ali Bourguiba offentligt uppmanat för att sluta med det föräktenskapliga oskuldskravet på flickor. Det är brådskande att jämställdhetsministern *och* statsministern skulle följa president Bourguibas exempel och 60 år senare arrangera ett stort konferens och en serie seminarier till Eva Mobergs minne: "*Spräck myten om mödomshinnan*" i Stockholm och Rinkeby, Tensta, Rosengård, Angered och Bergsjö för våra olika religiösa samfund där män generellt tror att myten om oskulden är en verklighet som Gud/Gudarna sanktionerar.

Mehret Dawit, Maria Rashidi, Mahin Alipour:

Religiösa samfund som uppbär bidrag måste uppfylla vissa villkor (vad gäller demokratisk normer) för att berättigas medel. Dessa samfund måste bl.a. erkänna att mödomshinnan är en myt och arbeta aktivt för att sådana myter skall krossas.

Kvinnobulletin & بولتن خبری زنان

Prekärfeminism - för dem som inte tillhör medelklassen

Publicerat torsdag 4 juni kl 09.00, Sveriges radio, P1

Ann-Marie Ljungberg vill formulera en feminism som inkluderar arbetslösa och de med osäkra anställningar.

Det finns ett glapp mellan dagens jämställdhetsdiskussion och den verklighet i vilken många kvinnor lever, menar författaren Ann-Marie Ljungberg. Diskussionerna handlar ofta om kvotering av kvinnor till chefsposter och individualiserad föräldraförsäkring. Ingenstans talas det om ensamma mödrar eller mödrar som har ett vikariat eller en timanställning.

Ann-Marie Ljungberg vill formulera en feminism för dem som inte lever i medelklassen. En feminism där utsatta kvinnors perspektiv inbegrips. En präkärfeminism, helt enkelt. I fjorton år var jag med i en förening. Den var egentligen för ensamstående föräldrar, men nästan bara mammor var med. Först efteråt har jag förstått vad föreningen har inneburit. Barnen är stora nu och föreningen har upplösts. Men det har hänt att jag har vaknat mitt i natten och känt saknaden efter dem allihop, de andra, som en tyngd i bröstkorgen. Vårt politiska engagemang handlade om våra och våra barns liv. Och eftersom vi var så många, var det lättare att se strukturer i det som hände oss. Våra erfarenheter var så lika. Våra liv var präkära.

Det var med Guy Standings bok Prekariatet, som begreppet fick genomslag. Att befinna sig i ett prekariat betyder att man har en osäker position på arbetsmarknaden. Kanske har man, en timanställning, eller ett vikariat. Eller ett jobb där man blir inringd när man behövs. I begreppet Prekariat ingår också att man inte själv förmår ändra sin situation. Så hade vi det i stort sett allihop.

Långt innan jag blev ensam mamma läste jag Under det rosa täcket av Nina Björk. Den kom ut 1996. Jag trodde då, för nästan tjugo år sedan att det var den rätta feminismen. Nästan alla läste den. Jag är fortfarande likhetsfeminist, för att använda samma term som Nina Björk i boken. Men i samma ögonblick som jag blev ensam mamma gick någonting av. Jag insåg att feminismen kan användas som ett verktyg också för att förtrycka kvinnor.

Det höjda taket i föräldraförsäkringen, vårdnadsreformen från -98, och det sedan länge diskuterade förslaget om att dela föräldraförsäkringen i två individuella delar, inga av de här förslagen eller reformerna var till för oss. Och för många kvinnor är reformerna en avgrund i stället för ett stöd, en gemensam vårdnad, eller en individualiserad föräldraförsäkring kan innebära att helt konkreta och livsavgörande saker blir avsevärt försvårade, ibland omöjliga. Som att sköta ett jobb, få en dagisplats, eller sätta mat på bordet. En feminism som inte förklarar vad en mamma ska göra när pappan trots

individualisering av föräldraförsäkringen inte stannar hemma när det behövs är ingen giltig feminism för mig.

När jag nu läser Under det rosa täcket på nytt är det som om jag är full av blåmärken, och som om boken ibland drämmer till mig just på de där ömma ställena. Kanske är det på grund av föreställningen att boken var allomfattande. Att feminismen var rak och enkel och logisk. Att vi trodde så mycket på att den skulle göra skillnad. Nu tvivlar jag på att den skulle göra någon skillnad överhuvudtaget. Inte för oss som var med i föreningen. Verkligheten och Under det rosa täcket går inte ihop.

I Under det rosa täcket står det om kvotering av kvinnor till chefposter. Vi som var med i föreningen hade inte ens några jobb. Det står om pappamånader men det står ingenting om ensamstående mammor. Ingenting om övervikt. Ingenting om mammor som röker.

Ingenting om mammor som kommit hit från andra världsdelar och som bor i förorter runtom i landet. Kanske måste man inte skriva om det i en feministisk bok. Men som ensamstående prekär mamma, undrade jag vilken del av samhället Under det rosa täcket egentligen handlade om. När Nina Björk förespråkade den där pappamånaden nämnde hon till exempel ingenting om skillnaden mellan mäns och kvinnors användning av föräldradagarna. Bara om uttaget. Inte heller någonting om skillnaden i uttag av föräldradagar när det gällde samhällsklasser. Om hur olika det kan se ut för medelklassfamiljer och för familjer som befinner sig i olika former av prekariat.

Hon skriver ingenting om det nästan ofattbara inkomstgapet mellan just ensamstående föräldrar. Ensamstående mammor mellan 20 och 30 tjänar bara 39 procent av vad de ensamstående papporna tjänar.

Feminismen förskjuts och vänder sig bort. Den inverteras.

Men om man istället skulle formulera en prekärfeminism, hur skulle den se ut? Det största problemet är nog att en prekärfeminism inte skulle vara slagfärdig och snygg, den skulle inte generera några bra paroller. En föräldraförsäkring som inkluderar kvinnor som befinner sig i prekära situationer skulle till exempel innebära att pengarna går till den som faktiskt **är** hemma med barnet oavsett kön, och inte till den som man **vill** ska vara hemma med barnet. Inte heller är prekärfeminismen någonting som politiker generellt gynnas av röstmässigt, eftersom kvinnorna i prekära situationer ofta inte ens röstar.

Men om man vill utforma en prekärfeminism skulle den nog förespråka förtur för utsatta grupper till hyresrätter på bekväma avstånd till dagis, skola och arbete. En prekärfeminism skulle inte i första hand förespråka könsneutrala kläder utan långt innan dess, införa exempelvis ett kommunalt barnomsorgsstöd, som skulle hjälpa föräldrar i akuta kriser, till exempel när de blir sjuka, att ta hand om sina barn i hemmet. Och framför allt skulle den grundligt undersöka vad som orsakar den där avgrundsskillnaden i inkomst mellan ensamstående mammor och ensamstående pappor. En prekärfeminism skulle alltså inte beröva kvinnor till exempel föräldradagar och förutsätta att den grupp som är gynnad går in och täcker upp. En prekärfeminism skulle inte hänvisa de kvinnor som verkligen lever i underordning till männens goda vilja. För den goda viljan finns nog, men den är inte generell och allmängiltig. Men en prekärfeminism skulle, precis som så många andra feminismen, komma till slutsatsen att vi, kvinnor, ska ha samma möjligheter och förpliktelser som män. Oavsett vad vi gör och vad vi är.

Kort om Islam

Islam är ett arabiskt ord som innebär överlämnande av sig själv till Guden(Allah), underkastelse.

Islam stiftades av Mohammed för ca 1400 år sedan, i början av 600-talet. Dess heliga bok är Koranen.

Islam visar en rad överensstämmelser med judendom och kristendom. Mohammad var mycket påverkad av dessa religioner som han kom i kontakt med under sina händelsefärdar till andra länder.

Mohammad föddes av Amina år 570 i Arabien. Hans fader Abdullah (adb. Allah, Gudens tjänare) dog innan han föddes. Både Amina och Abdullah kom från stammen Quraish. Tre år senare dog också Amina. Mohammad uppfostrades först i sin farfars hus och sedan av sin farbror Abu-talib.

Abu-Talib var en affärsman och reste ofta, han tog Mohammad med på många karavanfärdar. Under de här färderna utvecklades hans fantasi och tankar, han lärde sig främmande språk, lärde känna andra kulturer och han såg att det fanns andra relationer mellan människorna. Hela tiden drömde han om att förena de splittrade arabstammarna. År 595, vid 25 års ålder, gifte han sig med Khadidja, en rik ensam änka som var 40 år gammal. Mohammad drev Khadidjas handelsaffärer och företog flera resor, där han, genom en kusin till Khadidja, kommer i kontakt med judiska och kristna samfund. Vid 40 års ålder, år 610, begär han sig till Hira, en grotta i Hiratbergen, för att meditera och där får han sin första kontakt med Gabriel, ärkeängeln, som tillkännager Mohammad kallelse till profet.

Han mottog en gudomlig befallning att börja predika och uppmana sitt folk att förbereda sig för en yttersta domen genom botgöring. Han förkunnar då att det finns en enda gud som människa är skyldig fullständig underkastelse. Mohammad som förföljts i Mekka flyr till Medina tillsammans med Abu-Bakr, en av hans första proselyter. Denna flykt (Hidjrat) betraktas som början till den islamiska tideräkningen (årets 622). Sex år senare besegrar Mohammad med tio tusen krigare Mekka vid Badr-slaget. Mellan 700-900 människor blir halshuggna på en enda dag. Den som inte tror på Allah måste dö, det är Allahs bud. Han förstör alla avgudabilderna och lämnar bara Hadjar-Al-Asvad (den svarta stenen) orörd. Han utropar Mekka till islams heliga stad och att dess ekonomiska ställning inte ska förstöras. Därför är varje muslim skyldig att resa till Kaba, huset runtom den svarta stenen i Mekka, åtminstone en gång i livet, om man har råd med detta. Varje muslim måste också vända sig mot Kaba när man ber. Efter segern över Mekka ägnar han sig åt statsproblem. Han genomförde 72 krig(Qazavat) under 15 år och dödade tusentals människor i Allahs namn för att genomföra sin vilja och Allahs bud. Mohammad dog i Medina (år 632) och Abu-Bakr, hans svärfar, tog över makten.

Normgivande för läroutvecklingen inom islam har varit:

Koranen består av 114 sura och mer än 6000 verser.

Sunnat, den genom Mohammad inaugurerade sedvänjan, hans livsstil, som nedlagd i den muntliga traditionen om Mohammad (Hadith)

Efter Mohammads död (632 e.kr) fortsatte islam under hans efterträdare Khaliferna.

- 1- Abu bakr, förste khalifen (632-634) Mohammads svärfar.
- 2- Omar, andre khalifen (634-644) Mohammads svärfar.
- 3- Usman, tredje khalifen (644-656) Mohammads svärson.
- 4- Ali, fjärde khalifen(656-661) Mohammads kusin och hans svärson.

Vid khalifernas tid uppkom behovet att konsolidera och utveckla det religiösa systemet som skulle reglera både det individuella och det sociala livet. Koranen kompletteras med Sunnat.

Hjab/Slöjan

säg profet, till dina hustrur och döttrar och till de rättrognas hustrur att de ska draga en flik av sin överklädnad djupt ner över ansiktet när de går utomhus. detta är mest passande på det att man igenkänner dem som ärbara kvinnor och inte abstastar dem. Men Allah är dock försonande och barmhärtig. kor.33 (Al-Ahzab)

Säg också de troende, att de vänder bort sina ögon och tar sig i akt för att okyskt visa sin kropp, det anstår er bättre, och Allah är väl bekant med vad ni gör.

Säg också de rättrogna kvinnorna att de slår ned sina ögon och aktar sig för okyskhet och att de inte blottar sina behag utöver vad som nödvändigtvis måste vara synligt, samt att de med slöjan alltid döljer sina bröst, de får visa sina härligheter endast för sina män och sina fäder och sina män fäder och sina söner och för männens söner, för sina bröder och brorsöner och systrar och de nämnda männens hustrur, för sina slavar och tjänare, som ej känner behov av kvinnor(eunucker och åldringar) samt för barn som inte berörs av nakenhet. Ej heller får de slå ihop sina fötter på sådant sätt att man varseblir de prydnader som de bör dölja... (K24/al-nor).

Tag inte en avgudadyrkerska till hustru, förrän hon blivit en rättrogen. Ja, en rättrogen slavinna är bättre än en fri avgudadyrkerska, hon må behaga er aldrig så mycket. gift heller ingen rättrogen kvinna med en avgudadyrkare innan han fått rätta tron... (k27Al-bagara)

Den som inte äger tillräcklig förmögenhet för att kunna äkta fria och rättrogna kvinnor han må så taga sig omvända slavinnor till hustru... (K4/al-nesa)

Om ni fruktar att ej kunna vara rättfärdiga mot de faderlösa, gift er då med sådana kvinnor som behagar er, tag två hustrur eller tre eller fyra. Men om ni är rädda för att inte kunna vara rättfärdiga och behandla dem lika, så tag bara en enda eller lev samman med slavinnor som ni köpt och som står under er domvärjo... (K4/Al-nesa)

De som under löfte har för avsikt att skilja sig från sina hustrur ska först betänka sitt steg i fyra månader. har de då kommit på andra tankar, är Allah försonlig och barmhärtig. Står de åter fast vid att de vill skiljas så hör och vet Allah även det. innan hon fritt förfogar över sig själv, måste den frånskilda hustrun vänta tills hon haft sin rening tre gånger, och hon får inte hemlighålla vad Allah skapat i hennes moderliv såvida hon tror på Allah och domensdag. Det är bättre och billigare att mannen åter ta henne till sig om önskan till försoning finns...skiljer en man sig för tredje gången från sin hustru, då får han icke ta henne åter, annat än om hon under mellantiden gift sig med en annan man och låtit skilja sig från denne. (K2/Al-Bagareh)

Om era hustrur förgår sig genom äktenskapsbrott och detta intygas av fyra vittnen bland er, då ska ni spärra in dem i ert hus tills döden befriar dem eller Allah anvisar dem en väg till befrielse. (K4/Al-Nesa).

En man eller en kvinna som gjort sig skyldig till äktenskapsbrott eller hor skall ni gissla med hundra slag... några bland de rättrogna ska vara närvarande som vittnen vid bestraffningen. (K24/Al-Nur).

Mannen skall ansvara för kvinnorna, emedan Allah ju begåvat könen med olika företräden och emedan männen underhåller kvinnorna. K4/Al-Nesa).

En rättskaffens kvinna ska vara lydig. trogen och tystlåtet förtegen, på dt Allah måtte beskydda henne. Men om ni fruktar att hon genom sitt uppförande ska reta er till vrede, då ska ni ge hennan tillrättavisningar och lämna henne ensam i sin säng och tukta henne. Blir hon åter hörsam, sök då inte tillfälle att utlösa er verde över henne. Allah är stor och upphöjd. 8K4/Al-Nesa).

Beträffande era barn har Allah förordnat följande: Manlig arvinge ska ha lika mycket som två kvinnliga. (K4/Al-Nesa).

Dör en av er och efterlämnar hustrur skall han i testamentet sörja för deras underhåll i ett års tid och de får ej visas ur huset. (K2/Al-Baqarah).

Lönen för dem som uppreser sig mot Allah och hans utsända och som strävar efter att anställda förödels på jorden ska vara att de dödas eller korsfästes, eller att motsatt hand och fot hugga av på dem eller att de jagas ur landet. Detta är deras straff i denna värld, men även i den andra världen bidrar dem ett strängt straff. Men de som ångrar sig innan de tagits till fånga må veta att Allah är förlåtande och barmhärtig. (K6/Al-An,Am).

Ni får inte taga till hustrur de kvinnor som tillhör söner av ert eget blod, ej heller två systrar samtidigt, annat än om detta skett tidigare, Allah är förlåtande och barmhärtig. Ej heller får ni äkta en fri kvinna som ä redan gift. Endast era slavinnor utgör undantag, så föreskriver er Allah.(K4/Al-Nesa).

Frukta Allah, ni profetens hustrur, ty Allah är vittne till allt som sker. Allah och hans änglar välsignar profeten. bed därför också ni om Allahs välsignelse för honom, ni rätttrogna, och hälsa honom vördnadsfullt med " frid". Men de som förolämpar Allah och hans utsände, dem skall Allah förbanna i detta och tillkommande livet och för dem har han berett ett skymfligt straff. (K33/Al-ahzab).

" Döden dem varhelst i påträffen dem och driven dem ut från varje plats, från vilken de driva ut eder, ty frestelse är värre än dråp, men striden ej mot dem vid det fridlysta templet, med mindre de strida mot eder därstädes. så döden dem! sådan varder de otrognas lögn. Men om de upphöra, så är gud förvisso overseende och barmhärtig. striden mot dem, tills det ej finnes någon frestelse längre, utan all dykan agnas Gud, men om de upphöra, så råde ej fiendskap annat än mot de orättfärdiga." (andra suran, vers 187-189).

Också de gifta kvinnorna med undantag av de slavinnor, över vilka I råden, enligt vad som eder av Gud föreskrivet. Men vad som ej innefattas häri tillåtes eder. för att I med eder ägodelar skolen eftersträva kvinnor, med vilka I kunnen leva i äktenskap utan att begå otukt. men given dem, av vilkas umgänge I njuten, deras lön enligt bestämmelse! Ingen skuld drabbar dock eder i fråga om sådant, varom I oavsett bestämmelsen kommen överens med varandra. Gud är förvisso den Vetande, den Vise.(fjärde suran, vers 28).

Mannen vare kvinnornas föreståndare på grund av det företräde, gud givit somliga framför andra, och att de utgifter av sina ägodelar, som de hava, därför skola ock de rättskaffens kvinnorna vara undergivna och aktsamma om vad som är fördolt, därför att gud aktar dem. Och vad dem beträffar, av vilka i frukten uppstudsighet, så varnen dem, skiljen dem från bädden och agen dem, men om de då lyda eder, så söken ej sak med dem! Gud är förvisso hög och stor. (fjärde suran, vers 38).

de frånskilda hustrurna skola avvakta tre reningstider, och det är dem ej tillåtet att dölja vad Gud skapat i deras sköte, om de tro på gud och den yttersta dagen, men deras män böra helst återtaga dem under denna tid, om de önska förlikning kvinnorna hava ock samma rättigheter emot männen som männen emot dem, såsom tillbehörig är, dock äga männen företräde framför kvinnorna ja, Gud är väldig och vis. (andra suran, vers 228).

Edra hustrur äro en åker för eder, besöken alltså eder åker efter behag, men uträtten och något gott fö egen räkning! Frukten gud och veten, att I skolen möta honom! Och förkunna de rätttrogna ett hugnesamt budskap! (andra suran, vers 223).

I profitens hustrur, om någon bland eder begår uppenbar skändighet, skall straffet fördubblas för henne, ty detta är lätt för gud. (trettiofjärde suran vers 30).

IS pris på barnsexslavar: 165 dollar

- Uppgifter om en prislista på barnsexslavar har cirkulerat bland IS-krigare i Syrien och Irak

IS tvingade barn att halshugga dockor

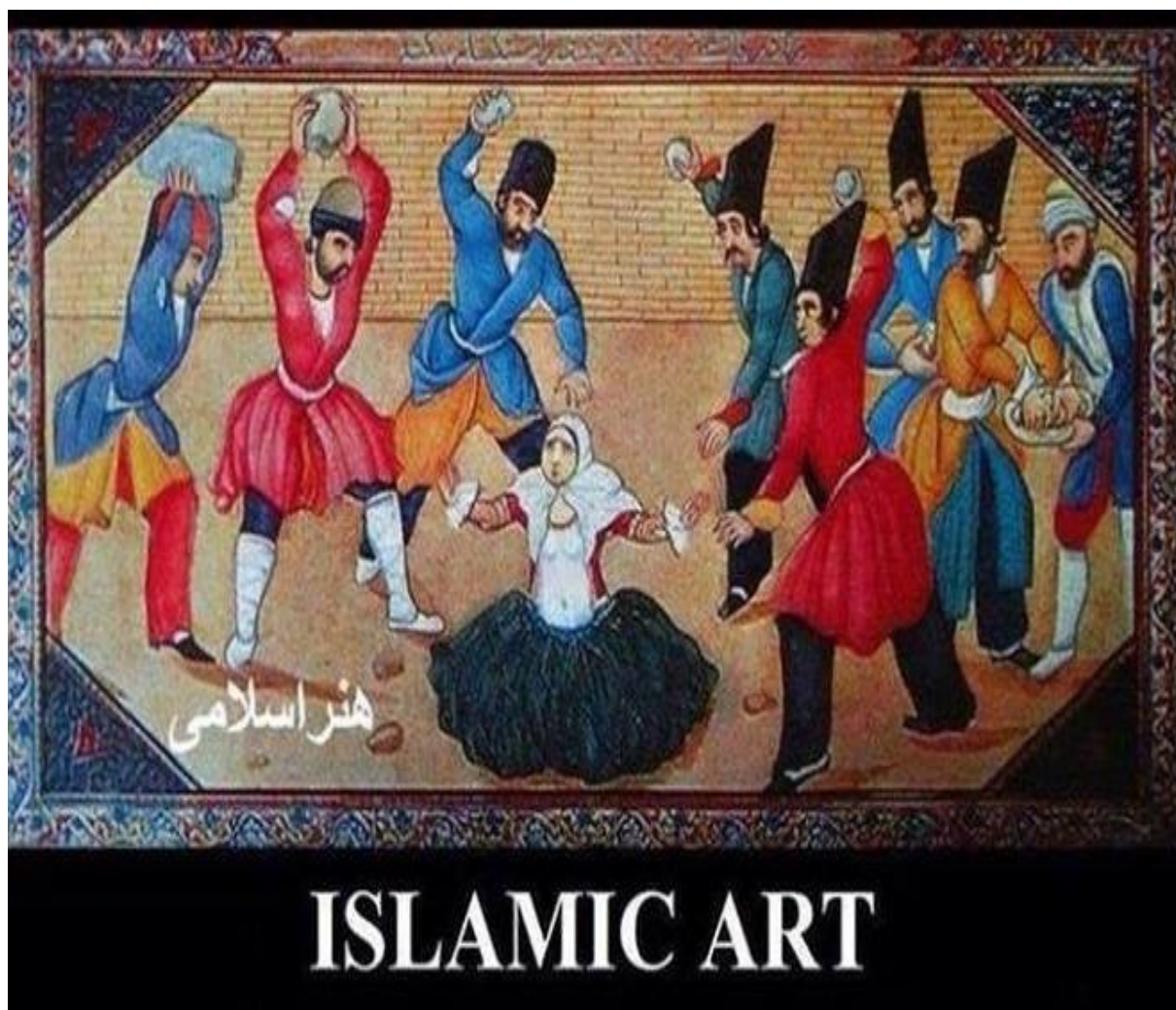
- Islamiska staten rekryterar barn och tonåringar med gåvor, godis och hjärntvätt,

IS i ny kampanj – vill göra barn till jihadister

- Terrorgruppen Islamiska staten genomför just nu en intensiv propagandakampanj riktad mot barn.

IS sexslavar drivs till självmord

- Tortyr och våldtäkter har drivit kvinnor och flickor som hålls fånga av terrorgruppen Islamiska staten till självmord

Varför gör ni reklam för könsapartheid?

Öppet brev till Antonia Ax:son-Johnson och Stefan Persson

Vi har just lämnat bakom oss sommarens hedersvåldsdebatter och kan konstatera att vi har haft ännu en omgång av ett oförsonligt ordkrig *mellan* förortsfeminister som ogillar att könssegregationskulturer har etablerats på många segregerade förorter *och* de traditionalister som trivs med separata undervisningsformer för flickor och pojkar och mansdominerade offentliga miljöer där kvinnor inte är välsedda på kaféer eller i korta kjolar. Makthavarna har hållit sig borta från debatterna och livet i förorterna fortsätter som vanligt. Nu när hösten har kommit är det däremot näringslivet som har dykt upp på mångkulturalismens ideologiska slagfält. Från modebranschen hävdas att de följer upp samhällsutvecklingen. Låt mig tvivla på det.

När ett par veckor sedan gick jag förbi Åhléns i Stockholms city blev jag uppmärksam på jättelika affischer föreställande unga sexiga tjejer insvepta i muslimska slöjor. Minnena från min ungdom började storma i hjärnan och jag fick gå in på det närmaste kaféet för att vänta tills ångesten släpper. Det var året -79 när den islamiska kulturrevolutionen exploderade i Iran och det var då när jag som knappt tjugoårig ung gift kvinna plötsligt ställdes inför slöjtvånget och dess välsignelser. De nya makthavarna ansåg att slöjan skyddar oss svaga kvinnor från "västförgiftning" - *gharbzadehi* - *och* därför matades vi med kyskhetsetikens religiösa propaganda från morgon till kväll. Jag var inte politiskt medveten men gjorde ändå instinktivt motstånd. Min man ville övertyga mig om att obeslöjade kvinnorär "smutsiga" och ute på gatorna skrek kvinnliga poliser åt mig "Syster, rätta till din slöja! Bort med läppstiften, annars...". Detta "annars" fick jag bevittna när jag såg att en av mina yngre systrar som vägrade torka av läppstiften fick sina läppar uppskurna med polisens kniv så att blodet forsade ur munnen. Där upphörde mina protester, jag blev tyst och kuvad som en hund. Men sen flydde jag från kyskhetsrikets beslöjade fängelse till Sverige. Min man tolkade däremot kvinnors rättigheter även här som om jag blev förgiftad av västerländsk omoral och när jag insisterade att skilja mig då blev jag till slut attackerad med svavelsyra i ansiktet. Efter att ha överlevt mordförsöket och otaliga operationer för att rädda mina ögon så har jag satsat mitt liv på att hjälpa flickor som rymmer från släktens kyskhetsterror. Det finns även i Sverige över hundratusen ungdomar som växer upp med edersetikens diskriminerade normer - som berör också andra än muslimer. Och nu sitter jag inte i Teheran eller Kabul men framför Åhléns i Stockholm och undrar om Åhléns och HM vet vad de håller på med när de gör reklam för slöjan. "I vår kampanj tar vi inte ställning för eller emot slöja, och vi uppmanar ingen att bära slöja. Vi kommer alltid att jobba med att skapa *inkluderande* kommunikation på olika sätt" säger PR chefen på Åhléns som jag läser hemma när jag tittar igenom reaktionerna på modekampanjen för slöjan. Liksom politikerna har man onekligen lyckats med att* inkludera *könsapartheid i det mångkulturella samhället. Man kunde tänka sig att näringslivets chefer som "följer samhällsutvecklingen" känner till hur människor indoktrineras. Vi vet att indoktrinering i namn av religioner och traditioner fungerar bra. Låt mig ta först ett par exempel *utanför* den muslimska världen innan jag landar på slöjans minerade fält. Millioner kinesiska flickor tvingades att krossa sina fötter för att motsvara idealet "småfötter" och många av dem gjorde det *frivilligt*. De var stolta över sina *lotusfötter* som det kallades efter lotusblommans viktiga symbolvärde i buddhismen. Hur många indiska kvinnor som brände sig till döds *frivilligt* efter sina makars död för att likna Shivas hustru, Satis gudomliga självmord som bevis på evigt äktenskaplig trohet? Änkebränning är utrotad idag men skammen över att millontals flickor könstympas får vi leva med. Hur många av dessa flickor som tvingas eller går *frivilligt* och *förväntansfullt* igenom stymningsritualen vet vi inte, men vi vet att indoktrineringen fungerar ofta.

Slöjan blev ett hett debattämne eftersom det betraktas - av många välmenande svenska politiker och tjänstemän - som ett oskyldigt "klädesplagg vilket som helst" som man tar på sig "frivilligt". Men alla som vill kan se att plagget inte är en* bikini* som kan tas *av och på* när som helst. Med slöjan tar kvinnor på sig en religion och dess etiska regler och värderingar. "Tygbiten" fungerar som ett *verktyg* för könssegregation eftersom slöjan bärs enbart av "det andra könet" och inte av "det första". I Sverige har jag lärt mig att könssegregation är grunden till *könsmaktsordningen* och att slöjan därmed representerar *ojämställdhet* borde vara klar. Ojämställdheten är invävd i slöjan genom olika former av frihetsbegränsningar. Jag befärar att Åhléns och HM inte har tänkt på vilka begränsningar slöjan representerar. Låt mig nämna några.

En kvinna - med eller utan slöja - per automatik är utesluten från all religiös makt. Det finns nog inte en

enda moské i världen där kvinnliga imamer leder bönen för båda könen - vilket är* inte* unik för islam men det gör saken inte bättre. Mera unikt bland världsreligionerna är möjligheten till* månggifte* för män, dock inte för kvinnor. Sedvänjan är inte så utbredd idag men det är en principfråga inte utan betydelse, speciellt för de kvinnor som lever i ett harem liknade hem. För en troende muslimsk kvinna i praktiken är det omöjligt att gifta sig med en ateist, en hindu eller en buddhist och det kan ses som religiös *rasism* - som antirasisterna och makthavarna håller tyst om. Inför religiösa auktoriteter kan ingen troende muslimsk kvinna kräva rätten till att kunna välja sina kärleksrelationer *före* äktenskap liksom de dekadenta folken i väst gör - utan att riskera hot eller olika former av bestraffningar, inklusive dödsstraff som tillämpas i flera muslimska länder. I dessa länders propaganda betraktas den sekulära västvärlden som omoralens kaos och ignorans - *jahilyja* - *eftersom skillnader mellan män och kvinnor "utplånas" som de ser det. Att i väst har kvinnor makten över sin mödomshinna (som inte existerar), där kvinnor föder alltför få barn och alltför ofta skiljer sig, har varit en mardröm för ledande muslimska teoretiker från Sayyid Qutb till Ali Shariati och Jalal Al-e Ahmad vilka backade upp Khomeinis anti-västliga kyskhetsrevolution. *Slöjan är alltså en symbol för oskuldsetiken och det är inte "valfri" som bikinin*. Ingen troende får ingå öppna samborelationer och bryter någon mot normen kan konsekvenserna bli allvarliga. Mardrömmarnas mardröm för många präster och djupt troende blev att homosexuellas fick rättigheter i flera demokratier. Inte ens i Sverige kan en troende i slöja öppet ingå i en lesbisk relation och bli accepterad av ett vanligt muslimskt samfund och konsekvenserna för en sådan kärlek i Iran, Saudiarabien, Afghanistan eller Uganda skall inte behövas nämna här.

Dessa frihetsbegränsningar finns insydda i slöjan och om någon öppet skulle våga sätta sig emot dem då tillhör hon undantagen som inte representerar religionen utan bara sig själv. De ytterst fåtaliga troende men liberala muslimska feminister vilka i väst har friheten att kräva dessa rättigheter - dvs. självklarheter för svenskar - representerar tyvärr inte fler än en promille av den över en miljard stora muslimska världen.

Ett problem för välmenande svenskar som aldrig upplevt det totalitära systemets uppfostringsmetoder är att många kvinnor i väst påstår att de tar på sig slöjan *frivilligt*. Det är ett skådespel eller självbedrägeri och borde ses i sitt sammanhang som alla andra former av internaliserat förtryck som jag försökte visa. Hur många hundratalsmillioner kvinnor bär slöjan med glädje, med likgiltighet eller med sorg det vet vi inte. Men, jag vet att bära slöjan med stolthet, äkta eller spelad, är säkerligen mycket bättre för självkänslan än att gå runt och känna sig underkuvad så som jag gjorde i min ungdom. Den antika kyskhetsromantikens manliga indoktrinering - som jämställer oskuld med renhet och icke-oskuld med horeri - hjälper till att omvandla förtryck till "frihet", särskilt då när flickor växer in i kollektivets tvångströja redan som barn genom föräldrarnas och skolans omsorg. Feministerna i väst kämpade i hundratals år för att bli av med oskuldskontrollen men när "de andra" vill bli av med det då betraktas kyskhetsymbolen som ett "mångkulturellt" skönhetsplagg. Jag undrar ibland om det ligger ett dolt förakt i det, underförstått "ni kan nog inte bättre". Troligen ingen ansedd svensk feminist skulle erkänna detta, inte ens för sig själv. Parallellt med det sagda anser jag också att ju flera motsättningar som könsapartheidskulturer alstrar och byggs in i det mångkulturella samhället desto större framgångar får de invandrarfientliga krafterna, liksom SD. När makthavarna abdikerar från att lösa upp dessa konflikter och t.o.m. stödjer könssegregationskulturer då får vi ett samhälle med parallella kulturer som lever sitt getto liknade liv varifrån svenskarna är redan utflyttade och känner inte till eller bryr sig inte om könssegregeringens konsekvenser, i först hand för unga flickor. Alltså, reklam för slöjan är ett bidrag till könsapartheid som i sin tur är bingo för SD.

Jag hoppas att detta inte är avsikten och därför vänder jag mig till er högsta ansvariga: *Antonia Ax:son Johnson och Stefan Persson.

Jag vädjar till er* att sätta stopp för denna kampanj innan någon av era "neutrala" artdirektörer i sin kreativa iver tar ett nästa mångkulturellt steg "framåt" och börjar göra sexiga reklambilder för *kyskhetsbältet med tillhörande nycklar (för gifta makar). På så sätt skulle de kunna inkludera även andra än bara muslimer och därmed också öka vinsterna. Inte minst internationellt eftersom kyskhetsbältets etik gäller fortfarande kanske över halva världen; en marknad nästan utan gränser. Jag ser framemot era svar och sänder mina varma hälsningar.

Maria Rashidi

ordf. Kvinnors Rätt

Den 27 september 2015

Var sjätte familj riskerar fattigdom

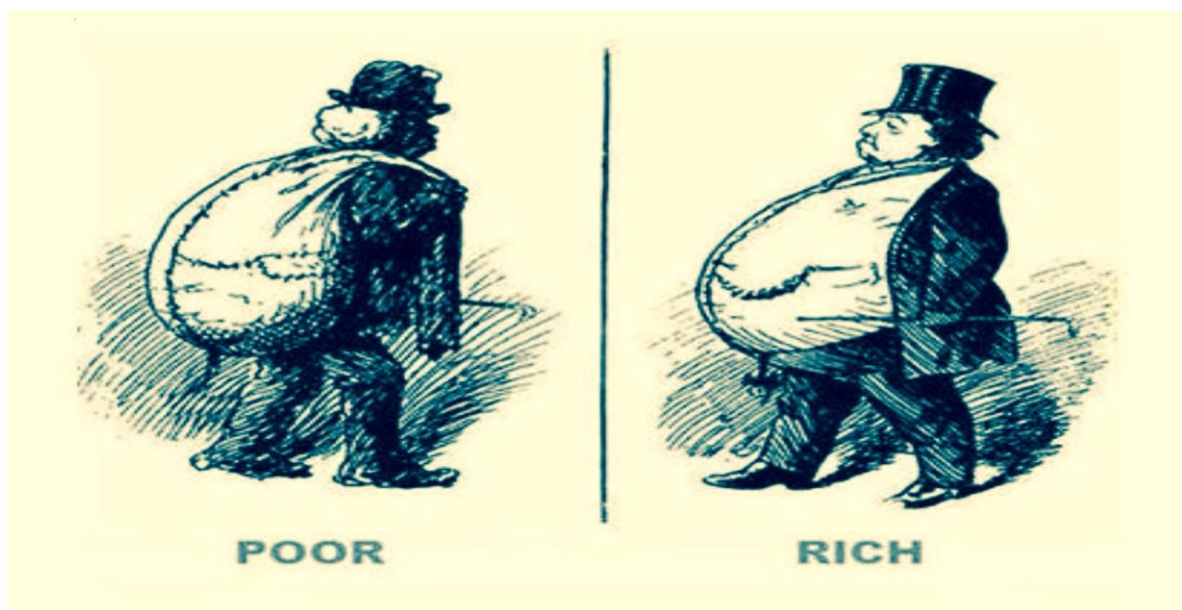
10:47 | 15-06-17

En av sex svenska barnfamiljer löper risk för fattigdom. Utan familjepolitiska stöd som bostadsbidrag, barnbidrag och underhåll skulle det gälla var fjärde barnfamilj, enligt en rapport från Försäkringskassan.(TT)

En av sex svenska barnfamiljer löper risk för fattigdom. Utan familjepolitiska stöd som bostadsbidrag, barnbidrag och underhåll skulle det gälla var fjärde barnfamilj, enligt en rapport från Försäkringskassan.

Med risk för fattigdom menas att hushållets disponibla inkomst - den summa pengar en familj har att röra sig med efter skatt och med eventuella bidrag - ligger under 60 procent av medianinkomsten i landet. Måttet används inom EU och kallas ofta för EU:s fattigdomsgräns.

Störst betydelse har den ekonomiska familjepolitiken för ensamstående. I snitt kommer var tionde krona som barnfamiljerna har att röra sig med från familjepolitiken, men för ensamstående med två eller fler barn rör det sig om 25 procent av den disponibla inkomsten.

Ny RFSU-skrift skrotar myten om mödomshinnan: Slidkrans heter det!

Publicerad 2009-05-05 | Uppdaterad 2013-11-15

Mödomshinnan har gjort alldeles för stor skada under alldeles för många år. Nu är det dags att en gång för alla säga som det är: det finns ingen hinna!

Därför ger RFSU i dag ut handboken "Slidkransen. Frågor och svar om myter kring mödom och oskuld".

– Vi introducerar ordet slidkrans som mycket bättre beskriver vad det är frågan om. Mödomshinnan borde därmed kunna gå ur tiden, säger Åsa Regnér, generalsekreterare i RFSU.

Skriften innehåller information om hur det kvinnliga könet ser ut och vad slidkransen egentligen är. Den gör också upp med en mängd myter som omgärdar kvinnlig sexualitet och föreställningar om mödom och oskuld.

– Hela mytbildningen om mödomshinnan har skapats för att kontrollera kvinnors frihet och sexualitet. Enda sättet att motarbeta detta är att sprida kunskap och jag hoppas att den här skriften kommer att finnas på varenda skola, ungdomsmottagning och vårdcentral. Egentligen borde den finnas i varenda hushåll i hela landet, säger Alán Ali, ledamot av RFSU:s styrelse och verksamhetsansvarig för Elektra och Sharaf hjältar & hjältinnor i Malmö.

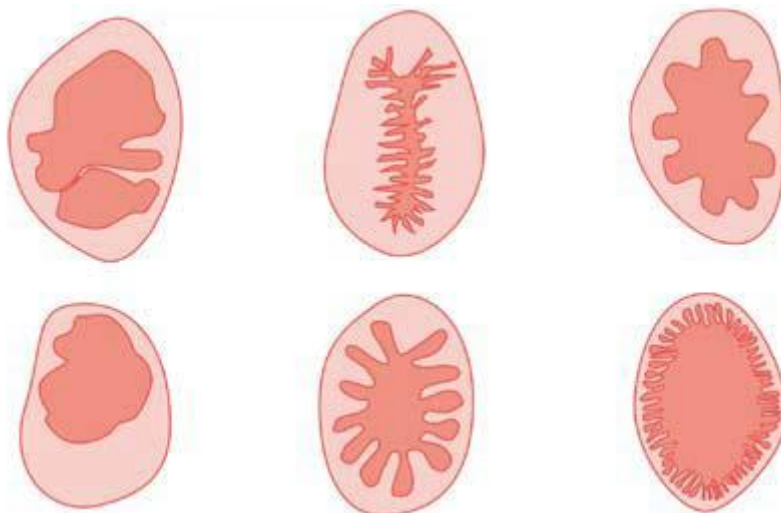
Arbetet med att producera skriften har letts av Christina Rogala, barnmorska och seniorrådgivare på RFSU.

– I mitt jobb har jag sett otaliga exempel på hur myterna kring mödomshinnan och föreställningar om skuld och oskuld har skapat förvirring för unga kvinnor. "Är jag inte normal eftersom det inte kom blod första gången jag hade sex med min kille?" är en mycket vanlig fråga, säger hon.

svar om mödomshinnor och oskuld

Publicerad 2015-10-05 | Uppdaterad 2015-10-12

Ordet "mödomshinna" leder till många missförstånd. Framför allt ger det en bild av att en kvinnas slidmynning täcks av en hinna som spricker om man penetrerar den. Det stämmer inte. Det finns ingen hinna. RFSU använder endast ordet "slidkrans", som bättre beskriver vad som finns strax innanför slidmynningen.

Var sitter slidkransen och hur ser den ut?

Slidkransen sitter en till ett par centimeter innanför slidmynningen och **inte** djupt inne i slidan. Den ser olika ut på varje individ – precis som örsnibbar, näsor eller blygdläppar gör – och är av olika storlek, färg och form.

Slidkransen består av slemhinneveck som kan vara tätt veckade eller mera glesa. Den är svagt rosa, nästan genomskinlig, men om den är tjockare kan den vara något ljusare eller vitaktig. Den kan se ut som blomblad, rosenblad eller vara nejlikeformad, som en pusselbit eller en halvmåne. I de allra flesta fall är den elastisk och tånjbar ungefär som en resår.

Det kan hända, fast mycket sällan, att slidkransens slemhinneveck täcker hela slidmynningen. Då kan man behöva hjälp av en gynekolog att öppna slidkransen så att mensblodet kan rinna ut för att man ska kunna föra in exempelvis en tampong eller ha penetrerande sex.

Ingen känner till slidkransens egentliga funktion, men förmodligen är den en rest från utvecklingen under fosterstadiet.

Gör det ont "första gången"?

För att man ska kunna njuta av vaginalsex så krävs det att man är upphetsad och lubricerar (blir våt i slidan). Om man är spänd och har svårt att slappna av kan det göra ont. Då spelar det ingen roll om det är första, andra eller tionde gången man har sex.

Det är viktigt att känna till vilken betydelse klitoris har för den sexuella upphetsningen och njutningen. Klitorisollonet har till exempel tusentals sensoriska nervändar och det är fler än någon annanstans på människan. Den känsligheten är förklaringen till att så många kvinnor njuter av klitorisstimulering. [Länk till en illustration över hur könsorganet ser ut.](#)

Blöder man första gången?

De allra flesta blöder inte. Det kan uppstå små sprickor i slemhinneveckan som gör ont, och ibland kan det också blöda lite grann, men det är ovanligt.

Oavsett hur slidkransen ser ut, så är det färre än hälften av alla tjejer som blöder när de penetrerar slidan första gången. Bland dem som ändå blöder är det få som gör det för att slidkransen varit trång, utan av andra orsaker. Om man inte varit sexuellt upphetsad utan spänd, nervös och för torr, kan det bli små sprickor i slidkransen som kan blöda, men det beror inte på hur många gånger man har haft sex.

Kan slidkransen spricka om man cyklar eller rider?

Nej. Eftersom det inte är en hinna som brister påverkas inte slidkransen av fysisk träning. Slidkransen finns en till ett par centimeter innanför slidmynnningen.

Vad menas med att "spräcka mödomshinnan"? Och har penisens längd betydelse för detta?

Uttryck som "spräcka oskulden" kommer från den felaktiga bilden många har av att det finns en täckande hinna. Det som faktiskt finns är slidkransen: elastiska slemhinneveck som inte kan spräckas av vare sig en penis eller något annat föremål som förs in i slidan. När slemhinneveckan tänjs ut uppkommer ibland små sår som kan svida. Dessa sår läker mycket snabbt – oftast redan efter något dygn. Slidkransens veck sitter precis innanför slidmynnningen och därför är det ointressant hur lång en penis är.

Om du försökt att penetrera slidan utan att lyckas kan du genom en enkel gynekologundersökning få veta om slidkransen kan vara ett hinder.

Oskuld – vad menas med det?

Snacket om oskuld handlar om huruvida man har sexdebuterat, både som tjej och kille. De flesta tänker nog i första hand på att det hänger ihop med om man har haft vaginalsamlag eller inte. Oskuld är ett otydligt begrepp som bygger på uppfattningar och myter om framför allt kvinnans sexualitet. RFSU är kritiska till dessa uppfattningar. Dels är oskulden ofta förknippad med en heterosexuell syn på sex. Sex kan ju vara så mycket mer än penetrerande samlag mellan man och kvinna (det vill säga penis i slidan). Själva ordet är också problematiskt, motsatsen till oskuld är ju att vara skyldig till något. Man är inte skyldig för att man har haft sex och man ska inte behöva känna skuld för att man haft det. Dessutom drabbas särskilt kvinnor av dessa myter, till exempel genom ryktesspridning eller våld.

Är jag oskuld?

Ibland kommer det frågor till RFSU:s frågelåda som handlar om hur man vet om man är "oskuld" eller inte. Det är bara du själv som kan avgöra det. Människor har olika uppfattning om vilken sexuell handling som gör att man inte längre anses vara "oskuld". En del begränsar det till vaginalsamlag medan andra räknar in annat också.

Kan man se eller känna om någon har haft sex genom att göra en oskuldsundersökning?

Nej. Lika lite som man kan se på en penis att han har haft sex kan man se det på en slida. Vare sig en gynekolog eller sexpartner kan avgöra om du haft vaginalsex, oralsex, analsex eller smeksex. Det är helt enkelt ingen annan som kan upptäcka om du haft sex.

Kan man sy ihop slidkransen med hjälp av en "oskuldsooperation"?

Operationer av slidkransen löser sällan några problem. Dels för att resultaten är varierande, dels för att de bidrar till att upprätthålla en fördomsfull syn på kvinnor och deras sexualitet. En del kvinnor lever med krav på sig att de ska ha en intakt "mödomshinna" när de gifter sig för att garantera att de inte haft sex med någon annan före giftermålet. Det är ovanligt att sådana operationer utförs, framför allt på grund av att det är ett ingrepp med osäkert resultat. Det finns visserligen privatkliniker som utför dem men de är dyra och garanterar inga blödningar.

Oftast kan man istället hjälpa kvinnan genom så kallad "icke-kirurgisk terapi". Den går ut på att i samtal med gynekolog, kurator och sjukgymnast bekräfta hennes oro, stärka självkänslan och minska den självpåtagna skulden.

Hur går "oskuldsooperationer" till?

Om man ändå bestämmer sig för att operera, vilket är en mycket ovanlig åtgärd, fästs ett par stygn på vardera sidan i slidkransen. Stygnen ska ha hunnit ramla loss till giftermålet och inte kunna upptäckas av någon annan.

Men, det går alltså **inte** att sy dit en hinna. Det har ju aldrig funnits någon hinna och det går inte att återskapa något som aldrig funnits. Läkare brukar säga att det är som att "sy i smör" därför att det är ett elastiskt mjukområde. Stygnen i sig orsakar sällan en blödning och de kan upptäckas om kvinnan tvingas att göra en gynekologisk undersökning strax före bröllopet. Stygnen kan också ramla bort i samma ögonblick som kvinnan lämnar sjukhuset.

En eventuell operation hjälper alltså kvinnan mer på ett psykiskt plan än på ett fysiskt, en blödning kan inte garanteras.

Jag har haft samlag och är rädd för att bli straffad för det. Vad kan jag göra?

Rädda Barnen har en chatt. På deras hemsida finns mycket bra information och länkar till olika ställen där man kan få råd och hjälp. [Länk till chatten](#).

Kan man se på slidan att någon utsatts för sexuellt våld?

Trots att det inte går att se på slidkransen att den har penetrerats går det att **säkra spår från en förövare** om man blivit utsatt för sexuellt våld. Det är därför viktigt att så snabbt som möjligt efter händelsen söka läkarvård och att inte tvätta sig. De skador som dokumenteras och de prover som tas kan användas som bevisföring. Lika viktigt är att man kan behöva tala med någon och få hjälp att bearbeta vad som hänt med hjälp av stöd- och krissamtal.

Gör upp med hederskulturen – på riktigt

HEDERSKULTUREN. 14 år efter Fadimes död lever 100 000 svenska ungdomar i skuggan av hederskulturen.

Publicerad 21 januari 2016 Uppdaterad 21 januari 2016

Till minne av Fadime. Fadimes dröm om lika rättigheter kan inte uppfyllas så länge oskuldskraven lever kvar, skriver debattörerna.

Bild: JANERIK HENRIKSSON / TT

Trots att det har gått 14 år sedan Fadime Sahindal dödades av sin far i hederskulturens namn kan vi konstatera att inte mycket har blivit bättre. Man skulle till och med kunna säga att det blivit värre. När etniska manliga föreningar och samfund som sanktionerar oskuldsetiken fortsätter att få offentlig finansiering, ja, då blir det omöjligt att vinna kampen mot hedersförtrycket, skriver bland andra Maria Rashidi, Kvinnors rätt.

Det är nu fjorton år sedan Fadime Sahindal dödades av sin far. De sista orden Fadime fick höra från honom var hedersetikens dom över den olydiga dottern: Du skall dö, din hora! Det var ord som hon fick höra många gånger tidigare och inte bara från ”stackars pappan” som hon brukade säga.

Fadime beskrev noga hur pappan och andra i släkten ”var i händerna på kollektivets förväntningar” på dotterns ”renhet”, det vill säga kravet på att en dotter bevarar sin oskuld före äktenskapet. Efter många år av dödshot blev det pappan som återupprättade släktens heder som i deras ögon hade förlorats genom en kärleksrelation utan äktenskap.

Gick fri

Fadimes far fick livstids fängelse i Sverige medan Pela Atroshis far i Irak fick gå fri för samma typ av dottermord och orsakat av samma motiv.

Fadime utmanade inte bara hedersnormerna i sin egen etniska grupp utan också det svenska politiska etablissemangen som blundade för hedersförtrycket. Ingen annan ung flicka under konstant dödshot förde en så modig kamp i offentligheten genom film och TV som Fadime. Därför minns vi hennes unika insats för ”invandrartjejers rättigheter” som hon beskrev sin kamp.

Bortsett från akuta åtgärder som man har satsat mycket på har ”det blivit sämre”, sade vår tidigare migrationsminister den 13 januari i år i riksdagen under ett seminarium till Fadimes minne, arrangerat av föreningen Varken hora eller kuvad. Tobias Billström (M) medgav att han, som har varit en del av makten, bär ett ansvar. Heder åt honom liksom åt Mona Sahlin (S) som erkände sveket mot de utsatta redan 2001.

Hjälper föga

Men dessa erkännanden hjälper föga de cirka 100 000 ungdomar som växer upp i hederns skugga. Ställer vi frågan hur det kommer sig att hundratals ungdomar födda och uppvuxna i Sverige i dag väljer att resa ut i världen för att halshugga och våldta oskyldiga i syfte att bygga upp ett könsapartheid-kalifat i guds namn, då är svaret givet: det har blivit värre. Med hänsyn till att inte ”hjälpa” Sverigedemokraterna har man mörkat könsapartheidskulturerers tillväxt; en björntjänst för de utsatta, en förtjänst för SD.

Men att vinna Fadimes kamp för lika rättigheter är en omöjlighet när systemet finansierar etniska manliga föreningar och samfund som sanktionerar oskuldsetiken. Ännu i dag stödjer man organiserad ”demokratiomstörtande verksamhet” som f d demokratiminister Birgitta Ohlsson (L) uttryckte det.

För att belysa sakernas absurda tillstånd låt oss göra ett tankeexperiment. Låt oss föreställa oss att svenska kyrkans ärkebiskop förkunnar att från och med nu går svenska kyrkan tillbaka till den gamla ordningen och det är bara män som skall få bli religiösa ledare. Vidare anmäler hon att från och med nu ska alla flickor som förlorar oskulden före äktenskapet stämplas som syndare och homosexualitet ska betraktas som sodomi.

Vad skulle hända? Ärkebiskopen skulle antingen köras till psykakuten eller dras inför domstol som pingstpastor Åke Green. Dessa etiska normer, underbyggda av religioner, är brott mot mänskliga rättigheter men när vissa grupper av traditionella män från könsapartheidsamhällen tar dessa normer med sig då görs de till ”kultur” och hyllas som ”mångfald”.

Flytta gränserna

Vi önskar att regeringen tar fram den tunisiska presidenten Habib Ben Ali Bourguibas budskap från 1964 som Eva Moberg rapporterade om. Han uppmanade att kravet på flickors mödomshinna – som inte finns –

skulle upphöra. Vår feministiska regering behöver flytta feminismens gränser för att inkludera våra könssegregerade förorter i jämställdhetspolitiken. Till att börja med kunde statsministern klargöra i ortodoxa kyrkor och moskéer att ”oskulden” och rätten till kärlek i en demokrati är frågor för individen – inte för kollektivet.

Fadimes dröm om lika rättigheter kan inte uppfyllas så länge oskuldskraven inte spolas. Men oskuldsvakternas auktoritet kan bara påverkas genom att landets högsta makthavare och auktoriteter agerar. Eventuellt.

Styrelsen för Nätverket mot hedersrelaterat våld genom

Maria Rashidi

ordförande, Kvinnors Rätt

Meheret Dawit

ordförande, Eritreanska Kvinnor för integration

”Skamkulturen”

Kommentarer från Kent Forsen

Bästa Maria och Meheret!

Läste med stort intresse Er debattartikel i Göteborgs-Posten (GP) den 21/1, om den avskyvärda hederskulturen, som snarare borde heta ”skamkulturen”.

Min familj och jag kallar oss aldrig ”feminister”, detta ett av det politiska hyckleriets favorituttryck. Däremot är vi helt av den åsikten att kvinnor och män ska ha lika värde och samma rättigheter i alla avseenden. Det största hindret mot att så är fallet är religion och religiösa dumheter, som dessvärre i olika former försvaras av vissa politiker. Alla religioner är kvinnofientliga. Att detta vedervärdiga fenomen tillåts existera i det sekulariserade Sverige och t o m försvaras av svenska politiker är absurt. Därför ser världen ut som den gör och därför ser det ut som det gör i Sverige.

För oss är det obegripligt hur så många kan debattera kvinnoförtrycket så mycket utan att det görs något konkret för att förbättra kvinnornas situation. När det gäller kvinnors rättigheter finns det all anledning att rikta uppmärksamheten på svenska politikernas både flathet och hyckleri. Jag hade inte skrivit dessa kommentarer till Er om Ni inte i Er artikel hade nämnt den ”liberala” politikern Birgitta Ohlsson, hon som så gärna vill framstå som ”feministernas kvinnosakskvinna” nr 1.

Att kvinnor själva ska bestämma över sin egen kropp är en grundläggande mänsklig rättighet, självklar för en överväldigande majoritet av medborgarna, men så tycker dessvärre inte svenska

EU-politiker, i varje fall handlar man inte därefter när tillfälle ges. När Birgitta Ohlsson fick sitt EU-uppdrag gjordes stort nummer i media att hon "minsann skulle kämpa mot Gubbklubben Vatikanen och den kvinnofientliga katolska kyrkan", för att kvinnor i Europa skulle få tillgång till en på sunt förnuft och medicinsk vetenskap grundad abortlagstiftning liknande den vi har i Sverige.

När så den kommissionär som ansvarar för hälsofrågor inom EU skulle tillsättas, röstade Birgitta Ohlsson och andra svenska EU-politiker för den katolske välkända extreme abortmotståndaren Tonio Borg från Malta. Halva Europas befolkning, kvinnorna, fick anledning att känna djup besvikelse på EU-politikerna, framförallt på Birgitta Ohlsson som lovat så mycket.

Det är naivt att tro att väljarna "har glömt" när det kommer till val. Så blev Moderaterna (M) och FP de stora förlorarna i EU-valet, vilket naturligtvis inte var någon slump. Inte heller var det någon slump att Feministiskt Initiativ (FI) och Sverigedemokraterna (SD) blev EU-valets vinnare.

Vissa politiker uttrycker oro för integrationen av invandrare från Mellersta Östern och norra Afrika. Sanningen är att vi kan glömma allt vad integration heter, så länge samma politiker gör vad man kan för att motverka integrationen. Framförallt Kristdemokraterna (KD) och vissa folkpartister (numera Liberalerna) hyckar om integration. Man har via SKL ålagt den svenska sjukvården att ta av sina knappa resurser för att erbjuda och utföra omskärelse av minderåriga pojkar, ett otidsenligt inte medicinskt motiverat ingrepp i barns könsorgan, som inte borde existera i modern tid. Att man tagit avstånd från kvinnlig könsstympning är ett sundhetstecken, men att manlig könsstympning accepteras av svenska politiker är beklämmande.

Obegripligt att inte övriga politiska partier har satt stopp för denna dumhet. Omskärelse av minderåriga pojkar strider mot FN:s Barnkonvention på en rad punkter. Såväl Svenska Läkaresällskapet som Svenska Barnläkarföreningen och Svensk Barnkirurgisk Förening, har bestämt tagit avstånd från att sjukvården ska använda sina resurser till religiös kirurgi, men det bryr sig ansvariga politiker inte om. Att detta sker i en tid då man tvingas diskutera prioriteringar inom den medicinskt motiverade vården av sjuka människor är absurt.

När det gäller kvinnors rättigheter finns det flera faktorer som inte bara motverkar utan även hindrar integrationen i Sverige. Införandet av delade badtider för kvinnor och män i vissa kommunala simhallar är ett stort kliv bakåt och inte förenligt med politikernas tal om jämställdhet mellan könen. Naturligtvis motverkar detta allt vad integration heter. Även de så kallade "handskakningsdomarna", där religiösa män tilldöms skadestånd därför att de nekats anställning efter att ha vägrat att ta en kvinna i hand, utgör naturligtvis ett starkt hinder för integration i det svenska samhället. Vart tog talet om kvinnors och mäns lika värde och samma rättigheter vägen? Även när politiker omdömelöst avtalar med religiösa organisationer eller föräldrar, om att barn ska befrias från gymnastik-, sim- och sexualundervisning, motverkas integrationen effektivt. Likaså motverkas integrationen av att religiösa organisationers verksamhet finansieras med skattepengar. Dessa pengar borde istället användas för information om gällande regler och värderingar till den som kommer till Sverige från en annan kultur.

Så länge politiker låter kvinnoförtryckande religiösa dumheter få företräde framför sekularisering och sunt förnuft förblir allt tal om integration tomma ord och den så kallade "hederskulturen" i

Förorterna kommer att leva vidare. Att bara skylla på brist på jobb och bostad som orsak till dålig integration är att blunda för verkligheten och problemets helhet. Så länge politikerna underlåter att visa att man menar allvar när man påstår att man är emot all form av våld i nära relationer, till vilket naturligtvis den s k hederskulturen hör, kommer det inte att bli någon förbättring för flickor eller kvinnor.

Det är inte retoriken i talarstolar och floskler på ledarsidor och i debattartiklar vi ständigt matas med som avgör hur samhället utvecklas. Det är hur politikerna agerar i verkligheten, t ex när det gäller förtrycket av kvinnor i förorter och hur man agerar mot alla absurda diktaturer som använder religion för att förtrycka människor framförallt kvinnor. För den som menar allvar med att kvinnor och män ska ha samma värde och lika rättigheter, är det självklart att den religiösa intoleransen måste motarbetas. Politiker hänger sig dessvärre åt hyckleri i stor utsträckning när det gäller kvinnors mänskliga rättigheter. I annat fall skulle inte flickor och kvinnor i Sverige kunna fråntas rätten att själva bestämma över sin kropp och sin klädsel. Konstigare än så är det inte.

När uttrycket ”feministisk regering” används, tar man sig för pannan. Det är rent hyckleri. Ställ krav på politikerna för kvinnornas skull!

Ha en fortsatt bra dag!

Hederskultur kan vara mylla även för jihadister

Ängeln Gabriel informerar – på behörigt och kyskt avstånd – jungfru Maria om att hon ska föda en son.

Hederskultur. I dessa dagar står samhället inför stora utmaningar. Den stora flyktingströmmen och terrorismen är oerhört angelägna frågor, men det är frågor som inte får blandas ihop. Många av flyktingarna har flytt just från terror i sina hemländer och ska inte behöva misstänkas för samröre med IS. Samtidigt vet vi att det pågår rekrytering till IS också här i Sverige. Utmaningen börjar, som så ofta, i värderingar, skriver Maria Rashidi, ordförande för organisationen Kvinnors Rätt. [Maria Rashidi, Meheret Dawit m.fl](#) , ordf. Kvinnors rätt resp. Eritreanska kvinnor för integration

Vilka är det då som är i farozonen att lockas till IS? Förmodligen främst pojkar och män som inte känner sig delaktiga i samhället, som kanske just därför inte delar våra demokratiska värderingar. Diskussioner om värderingar måste då prioriteras. Ett sådant fokus kan förhindra inte bara jihadism, utan även öppna dörrar till att förhindra också andra, icke-önskvärda värderingar, som till exempel könsseparatism och hederstänkande.

Vi vill leva i ett öppet och demokratiskt samhälle där olika kulturer berikar varandra men när nyanlända grupper hamnar i utanförskap motverkar detta mångkulturens positiva sidor. Integration handlar inte bara om arbete – även om det är

grundläggande att nyanlända inte skall bli dömda till utanförskap på arbetsmarknaden. Integration ska också handla om att inte skapa ett ”vi-och-dom-samhälle” med olika värdegrundssystem.

Här har de ansvariga svikit – något som erkändes första gången av Mona Sahlin redan före mordet på Fadime Sahindal. Med hänsyn till kulturella och religiösa sedvänjor gjorde man avkall på att värna om de mänskliga rättigheterna – och detta sker tyvärr än i dag. Enligt regeringens utredning, ledd av Carin Götblad, växer över 100 000 flickor (och pojkar) upp i Sverige under förtryckande hederskulturella normer, varav flera utsätts för tvångsgifte, barn gifte, könsstympning och kränkande kontroll av flickors oskuld och ”mödomshinna”.

Oskuldsetiken och myten om mödomshinnan är fortfarande levande i stora delar av världen och dess konsekvenser ter sig ofta svårgripbara för svenskar som aldrig upplevt hotet om att könsstympas, stenas till döds för otrohet eller som aldrig levt i ett system där en kvinna måste ha makens tillstånd för att kunna resa eller arbeta.

Men vi ska inte glömma – särskilt inte nu när många i detta land firar jul och därmed också Jesus födelse – att för inte länge sedan krävdes också i Sverige av ogifta flickor att de skulle ”spara” oskulden fram till bröllopsnatten. Genom Jungfru Marias gestalt och jungfrufödseln (immaculate conception) har kyskhetskulturen haft ett starkt symbolvärde före den sexuella revolutionen 1968. Men oskuldskravet är inte bundet till en religion utan har, som den framlidne författaren Eva Moberg [påpekat](#) i ”Spräck myten av mödomshinnan”, tusenåriga rötter i patriarkatets etableringsfas, då det biologiska faderskapet skulle säkras genom makens ensamrätt till brudens kropp.

Oskuldskravet var inskrivet redan i de äldsta [lagtexterna i Hammurabis rike](#) för fyratusen år sedan och än i dag finns det länder där sextonåriga flickor anklagas för kyskhetsbrott och avrättas offentligt.

I Indien flyr ”illegitimt” förälskade unga par och söker skydd hos ”Love Commandos” när de hotas av hedersmord som till och med kan sanktioneras av så kallade panchayat (byråd). Att bryta mot ”the honour of the community” förkroppsligad i kvinnlig kyskhets kan kosta livet, [hävdar den indiska forskaren dr. Prem Chowdhry](#).

FN uppger femtusen hedersmord per år, men de flesta hedersmord rapporteras inte, utan bokförs som olyckor eller självmord. Human Rights Watch beskriver hur unga kvinnliga kandidater för polis och militära yrken avkrävs oskuldstester i Indonesien och det finns mängder av rapporter om hur militären i Egypten genomförde oskuldstester på kvinnliga demonstranter. Den egyptiska journalisten Mona Eltahawy har misshandlats och våldtagits av militären i Kairo, men törs ändå ropa högt ”I want a sexual revolution in the Middle East!”.

Efter femton år av fruktlösa hedersmordsdebatter i Sverige väntar vi fortfarande på en integrationsminister som vågar lansera en sexuell revolution i våra könssegregerade förorter. Svenskarna har redan flyttat därifrån – och nu vill även progressiva invandrarkvinnor flytta eftersom de inte kan klä sig som de vill och eftersom det offentliga rummet domineras av män, vilket debatterades flitigt i somras.

Traditionella grupper upprätthåller här ett starkt rotat system för att kontrollera flickors oskuld, trots att det är vetenskapligt klarlagt att mödomshinnan inte finns. Hotade flickor skaffar sig konstgjorda ”mödomshinnor” eller oskuldsintyg – under

hösten avslöjade [Kalla Fakta](#) bland [många](#) andra [vårdgivare](#) en gynekolog i Rinkeby som genomfört hundratals [oskuldstester](#).

Redan 1992 diskuterade Eva Moberg i DN att vi borde ha någon slags av samhällsöverenskommelse och få in jämställdhetsfrågor i SFI så att bland annat myten om mödomshinnan skulle ”spräckas” redan där. Detta borde vara en självklarhet när större delen av nyanlända kommer från länder där öppna föräktenskapliga kärleksrelationer och homosexualitet är tabu eller straffbelagt.

Vi som har kämpat mot könsapartheid i dessa länder och sedermera flytt därifrån hörsammas inte mycket. Men vi ger inte upp. Under seminariet ”[Min oskuld är inte din heder!](#)” på ABF för några veckor sedan lämnade vi återigen över ett åtgärds paket till jämställdhetsministern.

I det paket vi förespråkar ingår följande:

Med fokus på rättighetsfrågor bör staten inleda ett samarbete med alla imamer och ortodoxa präster i Sveriges könssegregerade förorter. Dessa religiösa ledare har oerhört starkt inflytande över berörda grupper på ett sätt som är olik förhållandena i Svenska kyrkan. Oskuldskontroller och förtryck i hederns namn kan bevisligen inte förebyggas genom några frivilliga projekt, frågan behöver lyftas uppifrån.

Att stå upp för demokratiska normer *för alla* – inklusive utsatta invandrarflickor och pojkar – har självklart inte med ”rasism” att göra. Däremot blir det i slutänden diskriminerande och skadligt att förneka oskuldskulturers utbredning. Dylik förnekelse skapar en grogrund för rasism. Det kan inte uteslutas att främlingsfientligheten har ökat också just på grund av att man inte tog dessa frågor på allvar för länge sedan, utan i stället lät parallella samhällen i könssegregerade förorter växa fram.

Att inkludera alla *både* vad gäller arbetsmarknaden *och* demokratiska värdegrunder är en förutsättning för att oskuldskontroller och hedersförtryck upphör. Samma sak gäller med ”jihadromantiken”, som också den grov i växthusen för könsapartheid och kyskhetskrav. (Kanske tydligast illustrerat i löftet om att martyren erhåller ”sjuttiofyra oskulder” i himlen.) I båda fallen måste kampen vara värderingsbaserad.

1964 rapporterade Eva Moberg från Afrika att Tunisiens president Habib Ben Ali Bourguiba offentligt fördömt oskuldsetiken. Kan Sveriges statsminister i dag följa president Bourguiba och tydligt uttala att varken gudar eller traditioner har med flickors rätt till sin mödom (som inte finns) att göra? Rätten till den egna kroppen och kärleken – oberoende av kön – skall vara en mänsklig rättighet för alla.

Kan de 100 000 flickor och pojkar som växer upp i Sverige under förtryck av hederskulturella normer förvänta sig ett sådant uttalande från regeringen och statsministern under 2016?

- **Maria Rashidi**, ordförande Kvinnors rätt
- **Meheret Dawit**, ordförande, Eritreanska kvinnor för integration
- **Styrelsen**, Nätverket mot hedersrelaterat våld

"När får vi vårt första svenska förortskalifat?"

Oskuldsterror och jihadism beror inte på arbetslöshet, skriver Maria Rashidi, Kvinnors Rätt.

Bild: Khalil Hamra

Det är hög tid för våra makthavare att vakna och bekämpa den enögda mångkulturalism och segregation som gett oss könsapartheid och jihadister som krigar för en mansdiktatur, skriver Maria Rashidi, Kvinnors Rätt.

Vanliga demokratiskt sinnade svenskar vaknar ur sin Törnrosasömn när vi dagligen läser om att ungdomar födda och uppvuxna i Sverige "radikaliseras" till den graden att de väljer att resa till Syrien, Irak och Somalia för att kriga mot demokrati och för att förslava kvinnor. Allt i Guds namn i hopp om att komma till paradiset och belönas med sjuttiofyra oskulder. Hur är detta möjligt frågar sig den häpna medborgaren att vi har fått halshuggnings- och våldtäktsturister, jihadkrigare, "Made in Sweden"?

Svaret är inte komplicerat. Detta är resultatet av 20 års konsekvent segregationspolitik. I namn av en enögd mångkulturalism har man låtit kulturella, etniska och religiösa manliga enklaver växa sig större och starkare. I dag är det dessa som dikterar villkoren i många förorter, från vilka svenskarna redan flytt. Det är bara män som syns på dessa förorters torg. Kvinnor vågar inte eller tillåts inte att sitta på kaféer eller klä sig i kjolar. Och barn tvingas till könssegregerad undervisning, flickor förbjuds att åka på skolutflykter eller umgås med pojkar. Kvinnor förbjuds också att gifta sig med ateister och människor med annan religion och förbjuds till och med att gå på kvällskurser.

Mångkulturalismens facit

Allt detta ingår i mångkulturalismen sedan länge och det är inget att förvåna sig över att vi har cirka 100 000 ungdomar som växer upp med diskriminering, förtryck och hot i hederns namn. Jag blev inte heller förvånad att höra att vi i dag har hundratals jihadister (kända av Säpo) vilka med vapen i handen krigar för Guds mansdiktatur. Jag som har rymt från det religiösa tyranniet i Iran ser förskräckt på hur det i jämställdhetens bästa land samma typ av fundamentalism växer sig allt starkare och jag vet inte vart jag skall ta vägen nu ännu en gång. På Aftonbladets debattsida ger Zeliha Dagli i Husby uttryck för sin längtan efter att emigrera till Östermalm för att fly från "skuggorna" i Husby. Synd bara att hon inte vågar kalla "skuggorna" vid deras rätta namn. Egentligen talar hon om islamister som – *till skillnad från många liberala, demokratiska och sekulära muslimer* – anser att västerlänningar / kafirer är fiender till deras Gud, kvinnor i korta kjolar är horor, bögar är sjuka och att sådana som jag som har lämnat islam bakom mig skall dömas till döden, liksom Salman Rushdi, Ayan Hirsi Ali eller Taslima Nasrin.

Men skall vi i Sverige gå runt våra verklighetsbeskrivningar som katten kring het gröt bara för att inte provocera religiösa fanatiker som varken tål kritik eller ens en karikatyr i en skämttidning? Denna självzensur och konflikträdsla förlamar samhället.

Inget med arbetslöshet att göra

Som ett brev på posten kom ett debattinlägg från en moderat politiker, Kahin Ahmed, som genast anklagade Zeliha för att sprida "islamofobi". Han levererade det politiskt korrekta budskapet: "Rätt" fråga att diskutera är arbetslöshet, punkt. Att tala om mansdominans, könsapartheid, hedersförtryck, balkongflickor, jihadism, oskuldsterror och oskuldssintyg eller könssegregerade skolor är *haram* (förbjuden) att tala om. Som om jihadismen skulle vara avhängigt av arbetslöshet. Osama Bin Laden och hans mördarkollegor som körde in planen i World Trade Center var inte precis fattiga killar från "utanförskapsområden". Saudiarabiens kung eller ayatollorna i Iran är inte heller arbetslösa, ändå skickar de flickor som anklagas för kyskhetsbrott till döden. Men det skall vi hålla tyst om.

Nej, låt oss tala klartext eftersom vi inte kan göra det i många andra länder. Nu talar vi inte om arbetslöshet utan om ett *ideologiskt* krig som redan har utvecklats till väpnade krig på olika håll i världen. Vi talar om en allvarlig konflikt mellan de som ser kvinnor som jämlika och de som ser kvinnor som underkuvade, utan rättigheter att bli präster (imamer), utan rätt till sin egen mödomshinna, utan rätt till att umgås/gifta sig med vem hon vill, eller utan rätt att köra bil och klä sig i bikini. Tur att Kahin Ahmed har en annan moderat kamrat, Benjamin Dousa, som däremot vågade ta Zelihas parti. Fast nu vet jag ju inte vad Moderaterna står för: jämställdhet inklusive våra förorter eller censurering av känsliga frågor?

Miljonstöd till könssegregation

Jag själv bor inte i Husby utan i en annan förort med samma utveckling som Zeliha beskriver. Vår förening Kvinnors Rätt kämpar för kvinnors lika rättigheter oavsett var vi bor och vi har varnat för denna utveckling i många år. Men makthavarna stödjer med 70 miljoner kronor om året de religiösa församlingar som praktiserar könssegregation, påtvingar kvinnor oskuldsetiken och sjukförklarar homosexuella. (Finansieringen av könssegregationskulturer sker genom myndigheten SST – Nämnden för Statligt stöd till Trossamfund – och genom olika andra kommunala stöd).

I dag frågar jag mig också vart jag skall emigrera när Husby, Rinkeby eller Rosengård utropas till ett kalifat? Ett litet mångkulturellt förortskalifat finansierat av några oljeschejker (som bygger moskéerna i Sverige) är kanske inte så avlägset framtidsscenario. Vart skall jag och de demokratiska och liberala muslimerna ta vägen som kan skilja mellan religion och politik och har respekt för kvinnor – även i bikini och för de bor ihop med någon som de älskar utan att vara gifta? Och kanske den mest intressanta frågan är: Vad kommer statsministern att göra när detta inträffar?

Avskaffa könsapartheid

Under tiden undrar jag om inte det vore enklare att i dag förebygga kyskhetsterror på våra gator, hedersförtryck och jihadism? Till exempel genom att låta Mona Sahlin och Nalin Pekul (en demokratisk troende muslim) bli integrationsministrar med uppdrag att avskaffa könsapartheid i våra förorter. De kunde börja jobbet med att begära – som motprestation för de utbetalda miljonerna – att landets imamer öppet går ut i medierna och förklarar för våra jihadbenägna ungdomar och deras vuxna inspiratörer att jihadism inte renderar en biljett till paradiset utan till helvetet. Utan oskulder.

Så länge den nuvarande utvecklingen pågår är vinnarna bara Sverigedemokraterna och de som hatar oss invandrare – oavsett om vi är för eller emot könsapartheid.

Maria Rashidi

ordförande Kvinnors Rätt

Vi är entydiga för jämlikhet: lika lön för olika kön!

Vi vittnar alla att starka och enade protester har tagit fart i många delar av världen och arbetande kvinnor och män kräver bröd, arbete och frihet och vilket skakar kungar, shejkar, mullor och presidenter och andra makthavare.

Kapitalistiska Krisen har orsakat fattigdom och hunger, arbetslöshet och rättslöshet och håller på att ned montera alla sociala och samhälliga rättigheter. Nyliberalismen har än en gång visat att deras alternativ är inte folkflertalet betjänta av och är ett utsugningssystem som kör samhället i botten.

Skola, äldre- handikapps- och barnomsorg fungera inte som det ska. Verksamheterna är redan idag slimmade till max, efter nedskärningarnas genomförande kommer arbetet halta rejält och välfärdsservicen kommer och påverkas i samma takt för våra yngsta, unga och äldsta. Inte ens sjukhusar, vårdcentraler, posten, järnvägar och brandförsvaret lämnas orört.

Kvinnorna i hela världen behandlas som andra hands klassmedborgare och belastas mer med klassförtryck och könsdiskriminering.

Arbetarkvinnor och arbetande kvinnorna i Iran precis som alla andra kvinnor i en kapitalistisk värld står i första rad som utsugnas och diskrimineras och är en offer för vinst och mer värde med lägre betalt.

Kvinnorna utnyttjas som billig arbetskraft och är tvungna att utföra hemarbetet helt obetalt.

Kvinnorna i Iran lever under en av de mest antikvinnor islamisk regim som precis vid maktövertagandet har med hjälp av sina efterblivna religiösa och kapitalistiska regler och lagar har attackerat kvinnornas rättigheter.

Regimen i Iran har försökt med all medel att tvinga kvinnorna att acceptera en lägre samhällsstatus, regimen har producerat och reproducerat mans chauvinism, våld mot kvinnor samt att kvinnorna inför lagen behandlas som andra klassens medborgare.

Men kvinnorna har aldrig kuvats och kämpat med olika medel och i olika tillfällen för sina rättigheter mot de kriminella regimerna.

De har aktivt deltagit i samhällsmotsättningar och kämpat intensivt mot alla orättvisor, förtryck och diskriminering hand i hand med arbetarna och andra progressiva sociala krafter.

Många kvinnor i Iran ser sig som en del av progressiva kvinnorörelsen i världen och kämpar för allas rätt till rättvisa.

Arbetarkvinnor i världen är hälften av arbetarklassen och kämpar mot all diskriminering, utsugning och förtryck världen över.

Arbetarkvinnorna utgör halva delen av arbetarklassen och får ta de största smällarna vid nedskärningar och försämringar såsom olika typer av otrygga anställningar. Kvinnorna har ofta dubbel arbetsbörda, först arbetslivet där de utnyttjas som billig arbetskraft sedan gratis i hemmet. Vi är entydiga för jämlikhet: lika lön för olika kön.

Arbetsstidsfrågan handlar inte bara i valet utan frågan är mest viktig för ett mänskligt samhälle med allas delaktighet, inflytande och påverkansmöjligheter.

Ett friskare samhälle med kreativa idéer och tankar för att kunna utveckla samhället och mänskligheten kan förverkligas med förkortare arbetstid och bättre betalt. ekonomiska och mänskliga resurser finns tillräcklig att alla få möjlighet att vara friska, aktiva, skapare och utförare...

SEX

med

ÅTTA

SEX timmars arbete,

ÅTTA timmars lön.

Vi måste organisera oss!

Vi vill ha ett tryggt och utvecklat samhälle för alla, med möjligheter och resurser för utveckling och värdigt boende, utbildning, fritid, jobb och välbefinnande för alla.

Alla har en röst och alla har rätt att välja och bli valda.

Kvinnofrågan är när allt kommer omkring frågan om brödfödan. Dess rötter är djupt begravda i ekonomin. För att besluta sig för att kräva likaberättigande med mannen, var kvinnan tvungen att först och främst bli ekonomiskt självständig.

För att få behålla frukterna av ekonomisk självständighet måste kvinnan kämpa dagligen för att tillerkännas sin politiska och rättsliga rättighet. Det handlar om att kvinnorna deltar i samhället med lika rätt och är med och beslutar med samma rätt.

Lika rättigheter och förutsättningar åt alla!

En annan sida av kvinnofrågan, nämligen frågan om familjen. Behöver man orda om vilken betydelse det är för en verklig frigörelse av kvinnorna, att denna vår tids komplicerade fråga löses? Kvinnornas strävan efter jämlikhet är naturligtvis inte begränsad till kampen för politisk rösträtt, tillträde till doktorsexamen och andra vetenskapliga examina och lika lön för lika arbete. För att bli verkligt fri måste kvinnan också frigöra sig från de bojor som vår tids förlegade tvångsmässiga familjetyp tynger henne med. Att lösa familjefrågan är inte mindre viktigt för kvinnorna än att skaffa sig politisk jämställdhet och att konsolidera sin totala ekonomiska självständighet.

Vi måste organisera oss!

Vi vill ha ett tryggt och utvecklat samhälle för alla, med möjligheter och resurser för utveckling och värdigt boende, utbildning, fritid, jobb och välbefinnande för alla.

Alla har en röst och alla har rätt att välja och bli valda.

Kvinnors arbetslöshet, arbetsmarknadens situation

Kvinnolöner, löneskillnader

Kvinnor och arbetslivet, kvinnoorganisering

Kort historia om kvinnor

1800- och 1900-talet får man nog klassa som kvinnornas århundraden. Från att ha varit ett bihang och ägodel till mannen blev hon självständig och någon att räkna med.

När Sverige var ett bondesamhälle hade kvinnan det ganska bra om man jämför med hur det skulle bli. Äktenskapen var uppgjorda i förväg och man gifte sig inte utav kärlek utan av ekonomiska och rent överlevnadsmässiga skäl. Mannen var beroende av en duglig och arbetsam kvinna för att kunna klara av arbetet på gården. Kvinnorna jobbade minst lika mycket som männen vilket medförde att de hade en stark ställning i familjen.

När Sverige sedan urbaniserades och industrialiserades så tappade kvinnan mycket av sin ställning. Nu sa man att det enda en kvinna dög till var att föda barn och sköta hushållet.

Det var bara de ogifta kvinnorna och de ur underklassen som kunde tänkas arbeta. Om en man lät sin hustru arbeta var det ett tecken på att han inte kunde försörja sin familj och det ansågs skamfullt. De kvinnor som arbetade var begränsade till en snäv arbetsmarknad. Eftersom de inte fick utbilda sig var det frågan om enkla, tunga och lågavlönade jobb. En kvinna som gjorde samma jobb som en man hade i genomsnitt hälften av vad mannen hade. Det bottnade i att mannen skulle försörja en familj medan kvinnan bara skulle försörja sig själv.

Snart skulle en förändring ske med hjälp av alla de sysslösa kvinnorna i den nya medelklassen. De tyckte att de inte dög med de klassiska kvinnojobben, till exempel piga och fabriksarbetare, utan ville ha arbeten som krävde utbildning.

Runt om i landet startades utbildningar för sjuksköterskor, folkskolelärarinnor och utbildning till post- och telegrafverken.

Det rullade vidare när kvinnor fick rätt att bli myndiga vid 25 och när skråväsendet avskaffades. Nu fick kvinnor samma rätt att driva företag som männen.

Senare sänktes kvinnors myndighetsålder till 21, samma som männens.

De största anledningen till att de nya lagarna gick igenom så lätt var att kvinnor var billig arbetskraft. Deras löner var ju bara hälften av vad männens var.

Mycket av detta hände under den första delen av 1800-talet och under resten av århundradet händer det inte mycket på jämnlighetsfronten. Men under 1900-talet tar kvinnokampen ny fart. Efter första världskriget blir det lika rösträtt för män och kvinnor...

Fortfarande räknas kvinnor idag som andrahands medborgare. Kvinnofrågor är idag som tidigare. Vi behöver mer och bättre organisering och måste bekämpa för våra rätt och rättigheter. Kamp mot all våld, diskriminering, billig arbetskraft, dubbelarbete...

Kort om Kvinnors rätt

Kvinnors rätt arbetar för jämlikhet och kämpar mot diskriminering.

Kvinnors rätt är mot vidskepelser och kvinnoförtryck och arbetar för rättvisa.

Vi arbetar organiserade med rådgivning och har ett brett socialt arbete. Vi stöder och hjälper utsatta unga kvinnor och arbetar aktivt mot våld mot kvinnor och mot hedersmord.

Vi anordnar utbildning, studiecirkel och språkkurser. Vi har kurser om kvinnohistoria, kamp och utveckling, vi anordnar utbildningar om sociala och om samhällsfrågor.

Vi anordnar föreläsningar och seminarier och samarbetar nära med berörda organisationer och institut.

Vi har sommarutflykter med kulturella och information om kvinnor och kvinnohälsa samt rätt och rättigheter.

Vi deltar aktivt i kvinnodagen, 8:e mars, internationella dag mot våld mot kvinnor, årliga aktiviteter mot hedersmord och liknande skam i samhället.

Vi har diskussionskvällar om kvinnor och arbetslivet, arbetslöshet, lägre löner och könsdiskriminering i olika del av samhället.

Vi har kvinnocafé öppet för allmänheten sista tisdag varje månad med öppna diskussioner, föreläsning och andra kulturella inslag.

Vi använder media aktivt och är med olika radio och TV- sändningar för att sprida information, nyheter. Vi stärker vår kvinnoorganisation för skapande av rättvisa. Vi har en aktiv hemsida, med nyheter, diskussioner och information och olika debatter om kvinnofrågan, här i Sverige och övriga delar av världen.

Vi anordnar informationsmöte med olika tema.

Vi har en stor rad medlemsaktiviteter som promenad, träning, musik, kompetensutveckling, filmvisning, utställning och festar.

Vi har brett kontaktnät med likande organisationer och samarbetar gärna om olika kvinnofrågor.

Vi deltar aktivt i olika diskussioner och internationella seminarier och bidrar till utveckling av jämlikhet i samhället och allas lika värde.

Vi tar gärna emot samtal och kontakt från de som behöver hjälp och stöd när de hamnar i problem och konflikt, vi försöker ge professionell rådgivning och hänvisar till berörda organen och stödcenter som finns.

Vi arbetar ständig med utbildning och utveckling. Vårt medlemsantal ökar ständigt.

Vi stöder andra kvinnoorganisationers kamp för ett bättre samhälle och mänskliga förhållanden. Vi kämpar aktivt mot alla regler och lagar som kränker, förnedrar och förtrycker kvinnorna i världen.

Vi är en ekonomisk organisation, där alla medlemmar arbetar tillsammans och fattar gemensamma beslut. Alla har lika rättigheter, medlemmarna har rätt att välja och bli valda och alla har samma möjligheter att lägga fram förslag och att delta i intressanta aktiviteter. Alla deltar frivilligt i föreningens verksamheter.

Tro henne *Stärk henne*

Förmedla säkerhet *Stötta och vägled henne i att själv formulera sina behov, komma fram till lösningar och att ta beslut*

trygghet *Var lyhörd*

Ge hopp och Döm inte **Lyssna**

stabilitet *Ta dig tid*

Stötta *Be henne*

Ha förståelse **berätta**

Möt henne där hon ♀

befinner sig *Hjälp utan att "ta över"*

Håll i Håll ut Håll om Håll tyst **Peppa**

Utgå inte från att du vet saker om henne som hon inte själv berättat.

Med dessa ord beskriver Unizons jourer kärnan i bemötandet av stödsökande.

Garanterad rätt till försörjning

I januari 2015 släppte Oxfam rapporten *Wealth: Having It All and Wanting More*, den berättade att 85 av de rikaste individerna i världen äger lika mycket som halva jordens befolkning ihop. Dessa superrika är inte fler än att de får plats i en av Londons dubbeldäckare. Klyftan fortsätter att öka och med nuvarande takt kommer en procent av jordens befolkning att äga mer än resten tillsammans under nästa år.

Mellan åren 1985 och 2010 växte de ekonomiska klyftorna i Sverige mer än något annat jämförbart OECD-land. Exempel på rikedom är de två familjerna, Kamprad och Persson, de har en sammanlagd förmögenhet som uppgår till 765 miljarder, vilket är mer än den fattigaste halvan av Sveriges befolkning äger tillsammans. Novus intervjuade 1016 svenskar, av dessa anser 83 procent att världens politiker bör agera för att minska klyftorna. Dessa enorma klyftor beror på en långvarig underlåtenhet att beskatta förmögenheter.

Den franska nationalekonomen Thomas Piketty säger: "I en värld där robotarna blir allt effektivare kan kapitalägarnas ökande inkomstandel mycket väl gå hand i hand med fallande inkomster för det stora flertalet." Dock är han inte lika svart som citatet antyder. Vi som socialister bör också tänka på att kräva rejäla skattehöjningar av de rika, vilka är helt befriade från skatt överhuvud taget. Mot fallande löner gäller det gamla vanliga, hårt motstånd, klasskamp.

Den engelska marxisten tillika professor i historia Eric Hobsbawm sa i en av sina sista intervjuer, han avled 1 oktober 2012, 95 år gammal: "En gång i tiden var 80 procent av världens befolkning, bönder. Nu för tiden kan vi få all mat vi vill ha med två procent eller mindre människor som arbetar med jordbruk. Detta händer också med den andra delen av produktionen och det är i detta den riktiga faran ligger"

Arbetsgivareorganisationen Stiftelsen för Strategisk Forskning SSF skriver i frågan, låt se:

"Hur påverkas svenska jobb av de många nya dator- och robotsystem som är på väg att användas i nästan alla branscher? Förra året publicerades en mycket citerad studie vid Oxford University som i detalj granskade arbetsmomenten i 702 amerikanska yrken och relaterade dessa till utvecklingen inom datorisering och robotisering.

Av det härleds sannolikheten att olika jobb ersätts av digital teknik under de kommande 20 åren. I denna studie görs motsvarande beräkning för den svenska arbetsmarknaden. Den utgår från samma karakterisering av arbetsmomenten i varje yrke. Yrkeskoderna översätts till dess svenska motsvarigheter. Av det beräknas hur svenska yrken och jobb påverkas av datorisering.

Ett resultat är att Sverige är ännu mer känsligt för datorisering än USA. Femtiotre procent av dagens anställda beräknas kunna ersättas av digital teknik under de kommande två decennier, mot 47 procent i USA. Det innebär att 2,5 miljoner jobb i Sverige påverkas. (yrkesverksamma 5,3 miljoner i Sverige 2010 vår anm.) Skillnaden beror bland annat på att Sverige fortfarande har fler industrijobb som kan komma att automatiseras. Yrken som kräver fingerfärdighet, originalitet, konstnärlighet, social förmåga, förhandling, förmåga att övertala, och omtanke om andra människor har lägst sannolikhet att ersättas."

Handelsbankens börssida säger följande om robotiseringen: "Industriroboten slog igenom redan på 1970-talet, men fortfarande är behovet av ytterligare automatisering stort. Företag har ett ständigt behov av att bli effektivare, såväl i västvärlden som på tillväxtmarknaderna. I väst är ökad automatisering nödvändig för att kunna konkurrera med produktion i låglöneländer. I USA har vi för närvarande en trend av återindustrialisering, vilken är möjlig tack vare en ökad robotisering. Den starkast växande marknaden för robotar är dock Kina. I takt med att lönerna stiger måste produktionen effektiviseras. Försäljningen av industrirobotar i Kina har därför ökat med 25 procent per år under de senaste 10 åren. Mycket talar för att den höga tillväxten kommer att fortsätta."

Apples tillverkare (Foxconn) i Kina kommer att hugga ner en del av sina 1,3 miljoner jobb och ersättas med robotar. En del av dessa jobb kommer att återvända till amerikansk mark. (Upstart Business Journal Technology & Innovation 150128)

Apple har under lång tid haft problem med badwill som att arbetarna under perioder tvingats arbeta nitton nätter i rad. I regel kör man natt tretton skift på raken, sedan ett friskskift och så tretton nätter igen. Elva timmar per skift där övertidsersättning betalas för de två sista timmarna. (Dagens Arbete) Robotiseringen löser mycket av de problem som Apple och dess tillverkare är den direkta orsaken till, såsom strejker och internationella påtryckningar från fackföreningar samt massmedias hårda bevakning.

Full sysselsättning alternativt garanterad rätt till försörjning

I stället för parollen "rätt till arbete" och "full sysselsättning" borde vi tala om rätt till försörjning, en garanterad sådan, och utveckla de praktiska möjligheterna därifrån. Vi socialister är mot lönearbete, då är det ologiskt att föreslå en utbyggnad av densamma. Den socialdemokratiska parollen "rätten till arbete" och talet om full sysselsättning är exempel på sådana hållningar. Sysselsättning i stället för befrielse från arbete. Full sysselsättning dessutom omöjlig att genomföra, vi borde istället prata om att arbeta så lite som möjligt. Kapitalet behöver alltid en viss procent arbetslösa (Marx kallade dessa reservarmén) som kan sättas in där det behövs samt verka i lönenedpressande syfte.

Det handlar om ett vägval, en socialdemokratisk som visar alla tecken på att den inte kan motsvara framtidens behov och som skjuter vid sidan av målet.

Paul Lafargues skrift; Rätten till lättja Vederläggning av rätten till arbete, som kom ut 1883 samma år som fackföreningar kämpade förkortad arbetsdag, raljerar på ett uppfriskande sätt om det sjuka och intellektuellt degenererade tankebanorna som proletariet har förförts av arbetets dogmer såsom kärlek till arbete. Han slog också fast: "Om arbetarklassen ur sitt hjärta utplånade den last som behärskar den och förnedrar dess natur och reste sig med all sin fruktansvärda makt – inte för att kräva De mänskliga rättigheterna, som inte är något annat än kapitalisternas rätt till utsugning, inte för att kräva Rätten till arbete som inte är något annat än rätten till elände, utan för att smida en järnhård lag som förbjuder varje människa att arbeta mer än tre timmars om dagen – då kommer Jorden, den gamla Jorden, att skälvas av glädje känna att ett nytt universum rör sig inom den... Men hur ska man kunna kräva ett kraftfullt beslut av ett proletariet som korrumpats av den kapitalistiska moralen?" (sid.85)

Jämför detta citat med de delar av vänstern som fortfarande pratar om full sysselsättning. De är 133 år efter sin tid, tyvärr.

Marx Webers bok; Den protestantiska etiken och kapitalismens anda, genomlyser den luterska tanken bakom arbetet som ett kall, hårt arbete i jordelivet ger belöning i himmelriket, vilket sitter djupt rotat i oss, möjligen inte det sista, eftersom kapitalismen livnär sig på tankebanorna.

Och en socialistisk grundläggande strategi som kan förse arbetarrörelse med argument och självförtroende in i framtiden.

Med garanterad försörjning, även kallad medborgarlön alternativ basinkomst, kommer en rad institutioner att bli onödiga. De konstgjorda arbetsmarknadspolitiska åtgärderna som slukar miljarder kronor kan nedmonteras, t.ex. Fas 3 som fortfarande existerar, ska fasas ut 2018 enligt regeringen. Kostnaderna bara för anordnarbidragen var

1,5 miljarder kronor 2014. Det vill säga av företagare med varierande recept på "sysselsättning". En av dessa tyckte det var meningsfullt att låta fas3 deltagarna lägga i ett meddelande i ett kuvert som förslöts. Dagen efter fick deltagarna sprätta upp kuverten.

Total kostnad för Fas 3 år 2013 var 6,1 miljarder kronor. Av hela Regeringskansliets 4637 anställda har arbetsmarknadsdepartementet har 162 anställda tjänstemän och byråkrater.

Sociala utgifter som betalas ut kan slopas, där finns miljarder att hämta. Kvinnor kan befrias med garanterad försörjning genom att de inte längre är beroende av mannen.

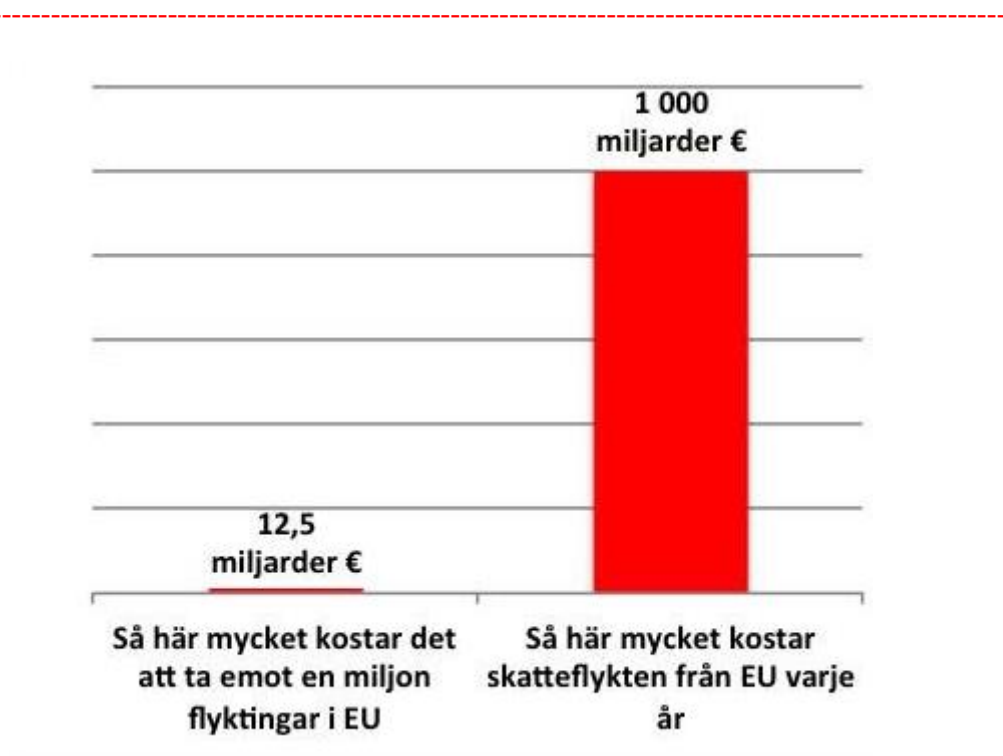
Storleken på den månatliga summan skall inte bara vara till för att överleva på, utan för att leva.

Marx skrev i Den tyska ideologin, som skrevs mellan 1845-46 och publicerades först 1930-talet, följande.

"Förhållandena är helt annorlunda i det kommunistiska samhället, där ingen har en bestämd avgränsad verksamhetskrets utan där var och en kan utbilda sig i den riktning som han önskar. Staten reglerar produktionen, och detta gör det möjligt för mig att göra det ena i dag, det andra i morgon, jaga på morgonen, fiska på eftermiddagen, sköta kreatur på kvällen och kritisera efter kvällsmaten, allt efter vad jag vill, utan att jag för den skull någonsin blir jägare, fiskare, herde eller kritiker. Förhållandet att den sociala verksamheten låses fast, att vår egen produkt konsoliderar sig som en opersonlig makt över oss, undandrar sig vår kontroll, grusar våra förhoppningar och överkorsar våra planer är ett av huvudmomenten i den hittillsvarande historiska utvecklingen."

Dan Persson

Behzad Bakhodae

Kvinnobulletin & بولتن خبری زنان

TYSKA SENIORER BETALAR MINDRE I SKATT

I TYSKLAND BETALAR

pensionärer 17 procent mindre i skatt än löntagare. Doktorn kostar inget och inte heller medicinen. Glasen i glasögonen är gratis men bågen får man betala för. Man tycker där att ögonen hör till kroppen. Likaså tandläkaren är gratis, inte kronor men vanliga hål.

Tyskland har 90 miljoner invånare och Sverige 9 miljoner.

Om kommunals skandal

Tänk om Kommunal liksom alla andra LO-fackförbund organiserades efter Pariskommunens (1871) idéer om avsättbarhet under mandatperiod och tänk om de förtroendevalda hade samma lön som de som de företräder. Om den valda inte svarar mot förtroendet kan han/hon direkt avsättas av de som valt han/henne. En sådan organisering skulle förhindra alla sorters karriärkåta individer att överhuvud tänka sig att ta en post. Nu har det gått så långt, framför allt inom den socialdemokratiska rörelsen, att det uppstått en ny adel, en nomenklatura av sovjetiskt snitt med självbelåtna potentater som vältrar sig i dyra vanor, omfattande både det ena och det andra. Fartblinda på grund av en borgerlig hierarkisk organisationsform. Jasägare, rädda för att mista sin position om motsättningar skulle uppstå uppåt i hierarkin - men inte nedåt mot medlemmarna som saknar inflytande. Skulle lönen likställas med de som företräds, skulle mycket vara vunnet.

Dan Persson

Januari 2016

I Norge får politiker
EN månadslön när
de avgår.

I Sverige försörjs de
via "visstidspension"
och garantilön **från**
42-årsålder till
ålderspension.

©frantimmersbloggen.se

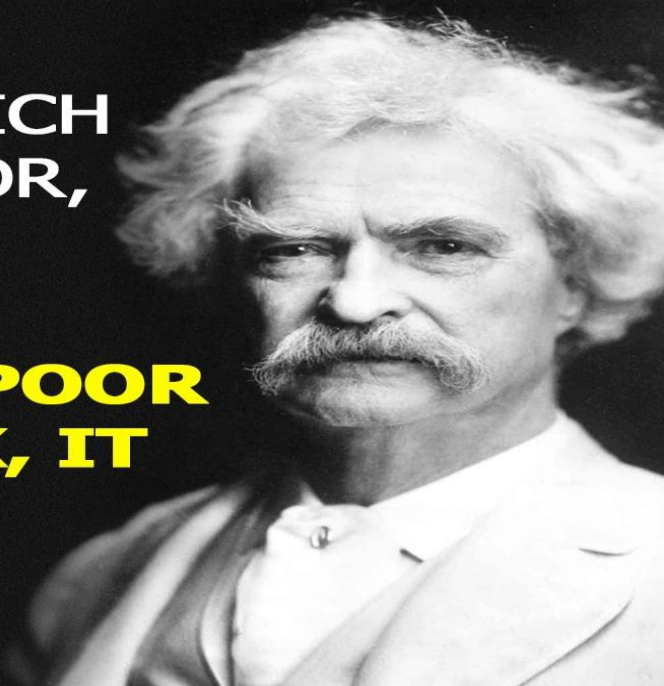
När Människor Rånar
Banken får de fängelse

Om Banken rånar
Människor får de Bonus!

“WHEN THE RICH
ROB THE POOR,
IT IS CALLED
BUSINESS.

**WHEN THE POOR
FIGHT BACK, IT
IS CALLED
VIOLENCE.”**

MARK TWAIN
WRITER

I Maria Sandels roman *Virveln* som handlar om hur ett hänsynslöst och hårt arbetsliv i chokladfabriken Malvan på Kungsholmen förstör den unga flickan Magda Mejsel till både kropp och själ, finns även ett kapitel "Under kampen" som handlar om en idyllisk söndagsutflykt i Stadshagen. Några av familjerna i Skogshyddorna vandrar tillsammans ut med skrinkor och matsäck för att tillbringa några timmar i solskenet. På vägen tillbaka passerar de kolonistugeområdet.

"Himlen lyste klarblått genom trädskronornas sensommargrönska, mandelblommorna doftade, och vållukter ångade från den närbelägna koloniträdgården, vars färgglada stugor och vita tält, smyckade av krassens flammande klockor, av vildvin och rosenbönors blomklasar, fängslade blicken och lockade till drömmeri om hemtrevnad och rikt lönad idoghet."

Romanen *Virveln* gavs ut på Tidens förlag 1913. Nya upplagor kom 1959 och 1975.

IN THE NAME OF
"DEMOCRACY"

IN THE NAME OF
"TERRORISM"

تاریخچه مبارزه زنان کارگر جهان

سحر صبا

در قرن هیجده با شکل گیری نظام سرمایه داری طبقه کارگر از زنان و مردان تشکیل می شد. سرمایه داران بمنظور کاهش دستمزد و هزینه و سطح دستمزدها، از نیروی کار ارزان زنان و کودکان استفاده میکردند. کار روزانه زن کارگر از ساعات معمولی طولانی تر، محل کار کثیف و شرایط کاری ناامن و خطرناک بود و آزار جنسی و تجاوز زنان را تهدید میکرد.

در همه‌ی جوامع، به‌ویژه در کشورهای در حال توسعه مشاغل بی‌شماری هستند که معمولاً زنانه و بی‌مزدند، کارهایی چون پخت‌وپز، نظافت، شست‌وشو، فراهم کردن نیازهای اولیه‌ی خانه، مراقبت از کودکان، بیماران و سالمندان. این‌گونه از کارهای بی‌مزد را حتا زنانی که هم در خارج از خانه هم کار می‌کنند باید انجام دهند.

زن به عرصه‌ی صنعت قدم گذاشت با این امید که درآمد خانواده را افزایش دهد و کار زنان در صنعت با توسعه‌ی صنعت مدرن به یک ضرورت تبدیل شد و با هر تکامل و مسائل تولید، در عصر جدید از ارزش و اهمیت کار مردان کاسته شد. هزاران نفر از کارگران به خیابان پرتاب شدند. ارتش ذخیره ای از بیکاران تشکیل شد و مرزها بیشتر و بیشتر کاهش یافتند. جهانی شدن سرمایه تغییرات بسزائی در وضعیت شغلی و موقعیت اجتماعی زنان بوجود آورد، اشتغال زنان در همه مشاغل مختلف در سطح وسیعی گسترش یافت. زن به این دلیل بهترین گزینه برای سود آوری است؛ زیرا در مقایسه با مردان دستمزد کمتر دریافت می کند، مطیع‌تر، منضبط‌تر و قانع‌تر می باشد و در رابطه با کار و تولید آسانتر استثمار میشود و از سود دهی بالایی برای سرمایه بر خوردار است. توسعه ماشین آلات، ساده شدن پروسه‌ی کار از طریق توسعه‌ی بیشتر و بیش‌تر تقسیم کار، رقابت فزاینده‌ی سرمایه‌داران در بین خودشان و در بازار جهانی، رقابت جاری بین کشورهای صنعتی، انتقال سرمایه به مناطق دیگر جهان زمینه‌های به کارگیری نیروی کار زنان را همواره گسترش داده و می‌دهد. این پدیده ای است که برای همه‌ی جوامع صنعتی مشترک است.

بنابراین واقعیت، زن از وابستگی اقتصادی به مرد رهائی پیدا کرد. زن شاغل صنعتی که جایگاهش در خانواده به عنوان زانده اقتصادی و وابسته به مرد دیگر غیرممکن می نمود در امر تولید جایگاهی پیدا نمود که خود نیروی اقتصادی است و از نظر اقتصادی دیگر به مرد وابسته نیست. ولی اکنون که او از نظر اقتصادی به مرد وابسته نبود، هیچ دلیلی وجود نداشت که از نظر اجتماعی به او وابسته باشد. ولی این خود زن نبود که این عدم وابستگی اقتصادی را به وجود آورده بود، بلکه نظام سرمایه داری و سرمایه داران بودند. قدرت انحصار و مسائل تولید به سرمایه دار اجازه می داد که فاکتورهای جدید اقتصادی را در اختیار بگیرد و امتیازهای ویژه ای را در عرصه فعالیت تولیدی بدست آورد. زن رهائی یافته از سلطه اقتصادی مرد به نیروی اقتصادی سرمایه داری وابسته می شود و از بردگی مرد، به بردگی کارفرما درمی آید. او تنها آقا و کارفرمایش را عوض کرده بود. تا اینجا زن در این تغییری که در وضعیتش بوجود آمده بود رو به جلو بود. او دیگر از نظر اقتصادی ارزش کمتری از مرد نداشت و زیر دست او نبود، بلکه همسان او بود. ولی سرمایه دار تنها به این راضی نبود که از نیروی کار زنان بهره کشی کند، بلکه با استفاده از وجود زنان نیروی کار مردانه را نیز به شکل کاملاً اساسی استثمار نمود. بهمین دلیل، با افزایش کارگران زن بورژوازی به رقابت بین کارگران مرد و زن دامن زده، و کارگران مرد به اشتباه کارگران زن را رقیب خود می دانند.

در انجام کارهای سخت و طاقت فرسا و شرایط کاری بد، زنان اکثریت قریب بالاتفاق را شامل میشوند؛ برای مثال، در صنایع پوشاک و لباس، کارهای خدماتی، کارهای زنجیره ای در کارخانجات کارگران زن درصد بالایی از اشتغال را در بر می گیرند، به ویژه در شاخه‌هایی از این صنایع مشاهده میشود که زنان، کار را نه در کارگاه، بلکه در درون خانه‌ی خویش برای کارفرما انجام می‌دهند.

به علت شرایط نا امن محیط کار اشتغال در صنایع به ویژه برای زنان متاهل و از آن بدتر برای زنان باردار، دارای نوزاد شیرخوار، عواقب شومی را در پی دارد. چنین اشتغالی در دوران حاملگی، بیماری‌هایی ایجاد می‌کند که هم بر

جنین و هم بر جسم زن باردار تأثیرات مخربی به جا می‌گذارد و سبب تولدهای پیش از موعد، سقط جنین، یا تولد کودک مرده می‌شود. مادر مجبور است هرچه سریع‌تر به کارخانه برگردد، تا کارش را از دست ندهد. نتایج بدیهی این امر برای کودکان بیچاره عبارت از کمبود مراقبت، غذای ناکافی و . . . است. پیداست که این کودکان با وجود همه‌ی این مصیبت‌ها نمی‌توانند در محیطی آرام رشد یابند. بسیاری از کودکان بزرگ می‌شوند، بدون این که از عشق مادری و پدری لذتی برده باشند و محبت واقعی والدین خود را درک کنند. آنان این گونه به دنیا می‌آیند، زندگی می‌کنند و می‌میرند.

بعد از انقلاب صنعتی و ایجاد و گسترش کارخانه‌ها و کارگاه‌های مختلف، زنان بهترین گزینه از نظر نیروی کار ارزان برای صاحبان سرمایه و سرمایه‌داران بودند. به خصوص در صنعت نساجی زنان بیشتر از بقیه صنایع حضور پیدا کردند. کم‌کم زنان به دستمزد نا برابر و کار زیاد خود معترض شده و گروه‌ها و اتحادیه‌هایی را تشکیل دادند تا در برابر شرایط نابرابر کار و تبعیضات موجود مبارزه کنند.

عدم تخصص و پایین بودن سواد زنان و فقدان تجربه کاری باعث شد آنان بیشتر به سوی کارهایی که نیروی غیر متخصص نیاز داشت، روانه شوند. بخش خدمات تا حدی پذیرای این نیروها گردید. تمرکز در این بخش، برای زنان شانس کمتر برای یافتن شغل به دلیل رقابت بیشتر را به دنبال داشت.

یکی از مشکلاتی که زنان در همه جوامع با آن درگیر هستند، مسئولیت پرورش فرزندان و اداره امور خانه می‌باشد. به واسطه این مسئله آنان امکان دسترسی به تخصص و آگاهی در سطوح بالا را کمتر دارند و همچنین زمانی را که می‌توانند در شغل و حرفه خود صرف نمایند محدود می‌باشد. بنابراین ناچاراً به مشاغلی روی می‌آورند که هم نیاز به تخصص بالا نداشته باشد و هم وقت کمتری را بیرون از خانه صرف کنند. آنان نسبت به مردان از اوقات فراغت کمتری برخوردارند زیرا به محض تمام شدن وقت کار در بیرون، خود را به منزل می‌رسانند تا به مراقبت از بچه‌ها و رسیدگی به امورات منزل بپردازند.

شرایط نا برابر کار برای زنان نسبت به مردان چه از جهت استخدام، دستمزد و امکان ارتقاء به سطوح بالاتر، باعث می‌شود اشتغال زنان ویژگی‌هایی داشته باشد که با توجه به ساختار اقتصادی و اجتماعی هر جامعه فرق می‌کند.

با آنکه زنان نقش مهمی در فعالیتهای اقتصادی، اجتماعی دارند ولی کمتر از آنان سخن به میان می‌آورند، تنها آنجا که از مشاغل ثانوی، تخصص کمتر، دستمزد پایین و آینده نامعلوم صحبت می‌شود، وجود زنان مطرح می‌گردد. در رابطه با کار زنان و بویژه زنان کارگر لازم است به تاریخچه زنان کارگر و نقش آنها در تولید و مبارزاتی که در این راستا صورت گرفته مروری بنماییم.

تاریخچه اشتغال زنان در سطح بین‌المللی

اشتغال زنان در خارج از خانه همانند سایر پدیده‌های اجتماعی در طی دوره‌های مختلف حیات بشر متحول گردیده است. زن از زمانهای گذشته تا به امروز غیر از خانه‌داری، در امور مختلف کشاورزی، دامپروری، صنایع دستی و حتی امور نظامی دوش به دوش مردان مشغول فعالیت بوده است ولی در دوره‌هایی که خانواده تک واحد اقتصادی بوجود آمد، فعالیتهای تولیدی زن که در خانه و یا پیرامون آن انجام می‌گرفته است، جزء امور خانگی محسوب شده و زن در ازای آن کار- مزدی دریافت نمی‌کرده است.

با وقوع انقلاب صنعتی در اروپای غربی و تبدیل کارگاه‌های خانگی به کارخانه و بکارگیری نیروی انسانی در روابط تولید و استفاده از ماشین آلات، تحولات اساسی در شکل و مفهوم کار به وجود آمد و فعالیت اقتصادی زن از خانه به کارخانه کشیده شد. در این زمینه لازم است به این نکته اشاره نمود که اختراع ماشین بخار و تحول در صنعت، در قرن هیجدهم و نوزدهم نظام سرمایه‌داری را دنبال داشت. زنان کارگر تحت عنوان یک بخش وسیعی از طبقه کارگر نقش عمده‌ای در تولید یافتند.

در واقع این ماشین و فعالیت صنعتی بود که زنان را به حیطه کار اجتماعی کشاند، و سبب استقلال اقتصادی آنها شد. پیدایش نظام سرمایه‌داری و کار در مراکز صنعتی و کارخانه‌ها این فرصت را به زنان داد که از نظر اقتصادی مستقل شوند، با این تفاوت که در گذشته عده بسیار کمی از زنان در پروسه تولید شرکت داشتند، اما امروزه درصد بالایی از زنان اکثر کشورهای جهان در بخشهای گوناگون به فعالیت مشغولند.

زنان هنگامی که وارد بازار کار شدند و به استقلال اقتصادی دست یافتند، به حق و حقوق خود بیشتر آشنا شدند. روابط سرمایه داری، پایه های مادی زندگی اقتصادی، اجتماعی و سیاسی زنان را متحول نمود و آنها را از نظر تاریخی وارد دوران جدیدی نمود. اما سرمایه داران از دو جهت از نیروی کار زنان سود بردند، نخست اینکه مزد زنان را تا حد امکان ارزان پایه گذاری کردند و دوم اینکه از طریق رقابت، مزد مردان را نیز کاهش دادند. به همین شکل کار کودکان را ایجاد نمودند، که در مقابل آن مزد زنان را کاهش دهند. زنان به شرایط سخت و ناعادلانه خود دست به اعتراضاتی زدند. در زمان انقلاب کبیر فرانسه، اعتراض نسبت به وضعیت نامناسب اقتصادی و اجتماعی زنان به میزان زیادی برجسته و مورد توجه قرار گرفت، زنان در سازماندهی اعتراضات آن زمان، نقش مهمی ایفا کردند و فعالیت و مبارزه آنها چشمگیر بود. زندگی اکثر مردم با بحران و فقر و فلاکت مواجه بود. تن فروشی و فحشاء به طور چشمگیری افزایش یافته بود، تا جائیکه در اواخر قرن 18 میلادی تنها در شهر پاریس، 70 هزار زن تنفروش وجود داشت. وضعیت فلاکتبار آن دوران هر روز قربانیانی از زنان و کودکان را به همراه داشت. زنان کارگر به وضعیت موجود خود اعتراض نموده و خواستار زندگی بهتر و انسانی بودند. آنها مزد برابر در مقابل کار برابر با مردان، ممنوعیت ورود مردان به حریم کار زنانه و شرکت نکردن زنان در صنایع مادر که مخصوص مردان بود را خواستار شدند. زنان به خواسته های خود دست یافتند، سرمایه داری به علت نیازی که به نیروی کار زنان داشت چاره ای نداشت که به این خواستها تن دهد.

در سال 1841 نزدیک به نیم میلیون کارگر زن در انگلیس کار میکردند. آنها بسیار فعالانه در مبارزه طبقاتی شرکت داشتند و از مبارزان جنبش چارتیستی بودند.

اجازه دادن به زنان برای شرکت در فعالیتهایی چون معلمی و کارمندی پست و تلگراف با حقوق کم، اولین بار به زنان داده شد. در سال 1853 میلادی نمایندگی بین المللی تلگراف به زنان بخشیده شد. در سال 1846 اولین مدرسه آموزش عالی یعنی دانشسرای تربیت معلم برای زنان گشوده شد. در آمریکا و آلمان نیز با رشد صنعت و سرمایه داری، زنان وارد عرصه کار شدند.

قانون هشتم ژوئن سال 1884 در مورد کاهش ساعات کار زنان کارگر بود که ساعت کار آنها به 10 ساعت در روز تقلیل یافت. این خواستها فقط با مبارزه زنان کارگر عملی شد.

تاریخاً چالش و زمان زیادی را در بر گرفت تا مبارزه ی زنان به عنوان بخش جدایی ناپذیر مبارزه ی طبقه ی کارگر پذیرفته شود. بیش از یک قرن اتحادیه ها و دیگر تشکلات کارگری در اختیار مردها بود. فقط بنا به این دلیل آنها نان آور خانواده محسوب میشدند، بیرون خانه کار نمی کردند و از نظر اقتصادی بر خانواده خود تسلط داشتند و در مقابل زنان یا مادران شاغل نبودند و از نظر مالی و اقتصادی درآمدی نداشتند و فقط موظف بودند کارهای خانگی را انجام دهند و از آنجائیکه شاغل نبودند از این رو نمی توانستند به عضویت اتحادیه ها و تشکلات کارگری در آیند. سرانجام برخی از جوامع صنعتی به دنبال مبارزه های درازمدت و تلاشی سخت، زنان را به عنوان کارگران مزدبگیر در اشکال گوناگون برسمیت شناختند و به اهمیت اقتصادی کارهای بی مزد خانگی پی بردند. از سال 1970، نقش زنان در نیروی کار و تولید افزایش یافت و تقریباً در بیشتر جاها زنان به اشتغال در خارج از خانه دست یافتند. در آغاز، در دوران مبارزاتی کارگران در اروپا بعد از انقلاب صنعتی، تقلیل در ساعات های کاری از خواسته های اصلی کارگران نبود. کار در کارخانه ها که بر عهده ی بخش وسیعی از زنان و کودکان بود، آن هم با دستمزدی بسیار نازل، هیچ قانونی نداشت و ساعات کار به ده تا شانزده ساعت هم می رسید. در سال ۱۸۴۷ در انگلستان این مسئله مورد توجه قرار گرفت به همت مبارزات زنان کارگر، ساعات کار زنان و کودکان را به ده ساعت در روز کاهش دادند. در فرانسه، بعد از انقلاب فوریه ی ۱۸۴۸ کارگران با تلاش زیاد موفق شدند ساعات کارشان را به دوازده ساعت در روز برسانند.

در آوریل ۱۸۷۱ در فرانسه هنگام تشکیل کمون پاریس که "اتحادیه زنان برای دفاع از پاریس و مراقبت از زخمیان" نامیده شد توسط زنان کارگر و خیاط تشکیل شد. هزاران زن کارگر عضو این اتحادیه بودند که فعالانه از کمون دفاع می کردند.

در سال ۱۸۷۵ زنان کارگر کارخانه های نساجی نیویورک با خواست کاهش ساعات کار و افزایش دستمزدها دست به تظاهرات هایی در سطح شهر زدند. این تظاهرات در سال های ۱۹۰۸-۱۹۰۶، علاوه بر خواسته های قبلی، با خواسته هایی

چون حق رأی برای زنان، کلاسهای آموزشی و ممنوعیت کار کودکان تکرار شدند و همانطور که مشاهده میشود در ادامه این مبارزات مداوم و رشد جنبش کارگری بود که روز جهانی زن ۸ مارس که یک واقعه تاریخی مهم است شکل گرفت و برسمیت شناخته شد.

در دوران جنگ‌های اول و دوم جهانی، هنگامی که مردان در جبهه‌های جنگ مشغول جنگیدن بودند، زنان در سطح وسیعی به کار تولید گمارده شدند. ورود زنان به عرصه‌های کار و تولید اجتماعی، آنها را متوجه تبعیض‌های جنسی و طبقاتی موجود در جامعه، که علیه آنها اعمال می‌شد، نمود و اعتراضات اجتماعی و مبارزه برای مطالبات آنان را به وضعیت نابرابریشان سبب گردید.

اگر در دوران رشد و توسعه سرمایه‌داری خواسته‌های زنان عمدتاً حول و حوش چهار چوب نظام سرمایه‌داری و برای کسب خواسته‌های حقوقی دور می‌زد، با رشد هرچه بیش‌تر نظام سرمایه‌داری و شرکت گسترده زنان در کار و تولید اجتماعی، خواسته‌های این بخش از جامعه زنان از آزادی‌های صرفاً حقوقی فراتر رفته و مبارزه برای خواست‌های اجتماعی که تضمین‌کننده برابری کامل حقوق مرد و زن را باشد را در بر می‌گرفت.

البته در آن دوره در فرانسه، نظرات مخالفی با کار زنان موجود بود و ضدیت با کار زن در سطح اتحادیه‌ها هم مطرح شد به طوری که در آغاز هربار که زنی به استخدام موسسه‌ای درمی‌آمد دست به اعتصاب می‌زدند و بر این تلاش بودند که کار زنان در کارخانه‌ها را نه یک کار مستقل بلکه یک «کار مکمل مردان» برشمرده و مزد آنها نیز یک «مزد مکمل» محسوب شود. مفهوم «مزد مکمل» به معنی پرداخت مزد کمتر به کارگران زن بود و به سرمایه‌داران این امکان را می‌داد که از قیل کار زنان به حداکثر سودهای دست یابند. و در موقع بیکار سازیها زنان در صف مقدم قرار داشتند و اولین کسانی بودند که اخراج می‌شدند. خروج زنان از بازار کار نیز به کارگران مرد امنیت خاطر می‌داد. این در حالی بود که بین 40 الی 50 درصد زنانی که در شهر زندگی می‌کردند مجرد بودند و جز استفاده از نیروی کار خود راهی برای ادامه حیات و معاش نداشتند و بسیاری به علت نداشتن کار مجبور به تن فروشی بودند. تعداد این زنان در قرن نوزدهم در پاریس و لندن شمار چشمگیری را تشکیل می‌دادند.

در چنین شرایطی زنان به علت اوضاع نابسامان خود و ستمی که بر آنها روا میشد از همه اقشار سر به شورش برداشتند. زنان کارگر علیه مزد کم، بیکاری، دشواریهای که به آنها واگذار می‌شد و سایر زنان علیه محرومیت از تمامی حقوق اقتصادی، سیاسی و اجتماعی دست به اعتراض زدند. در این میان مهم‌تر از همه مشارکت زنان در مبارزات و جنبش‌های انقلابی قرن نوزدهم است. بدینسان در نیمه قرن نوزدهم زنان جنبش اجتماعی خود را تقویت و تشدید نمودند. زنان ضمن درخواست کسب حقوق سیاسی، خواهان حقوق اقتصادی بودند و در این راستا زنان کارگر پیشنهاد اصلاح و بهبود شرایط کارگاهها و کارخانه‌ها را ارائه داده و خواستار ایجاد مهدکودک برای کودکان در محلهای کار و تأسیس سازمان آموزش حرفه‌ای توسط خود کارگران شدند. در مقابل از سوی دولتهای حاکم سرمایه و کارفرماها مخالفت‌های شدیدی با مبارزات زنان ابراز شد. با این حال یک پیروزی نصیب زنان شد و آن حق کار بود، حق کار به عنوان حق همه شهروندان به رسمیت شناخته شد.

انگلستان از همان آغاز قرن نوزدهم مهد جنبشهای اتحادیه‌ای زنان کارگر بود. (زنان بافنده لانکشاير در اوایل سال 1824 به اتحادیه بافنده‌ها پیوستند)، در خلال سالهای 1970-1979، برای اولین بار برای وحدت اتحادیه‌های مخصوص زنان کارگر در "مجمع برای حمایت از کار زنان" تلاش به عمل آورد (بعدها مجمع اتحادیه‌های صنعتی زنان-مجمع اتحادیه اصناف)، و به این طریق، این جنبش به هم پیوند خورد و متمرکز شد. با وجود اهمیت موفقیت‌های سازمانی اتحادیه‌ی اصناف زنان کارگر در انگلستان، از آنجائیکه مبارزه زنان در چارچوب خواسته‌های اقتصادی تعریف میشد، این جنبش یک مشی تنگ نظرانه اقتصادی داشت. درباره وظائف اجتماعی و سیاسی کلی آزادی زنان، درباره منافع حیاتی زنان کارگر به عنوان زن و مادر، در اتحادیه‌های مجزا یا مختلط هیچ بحثی صورت نمی‌گرفت. نه تنها در انگلستان، بلکه، همچنین در کشورهای دیگر مانند آلمان، فرانسه و آمریکا، زنان کارگر، ضرورتاً، تنها به علت منافع و خواسته‌های اقتصادی بلادرنگ خود در جنبش صنفی شرکت میکردند.

اولین اتحادیه زنان کارگر در آمریکا

در سال 1830، در نیمه اول قرن هیجده در آمریکا قبل از اینکه جنبشهای اجتماعی برای حق و حقوق کارگران بهتر شناخته شده باشد، زنان کارخانه نساجی لاول، دست به اعتصاب و فعالیتهای سیاسی زدند، این زمانی اتفاق افتاد که زنان حتی حق رای نداشتند. اما زنان کارگر اولین تشکل اتحادیه ای خود را ایجاد نمودند.

توده های کارگر کارخانجات نساجی لاول، بطور گسترده ای در محلی که بکار گرفته شده بودند کار میکردند، اما این محل کار برای زنان جوان کارگر که از اطراف نیو انگلند آورده شده بودند، دقیقاً مانند جهنم بود. زنان کارخانه حدوداً روزانه نزدیک به 13 ساعت کار میکنند. شرایط کاری از شرایط دهقانان فقیر ایرلند و یا سرفهای روسی که در روی زمینهایشان کار میکردند هم بدتر بود. تعدادی از کارگران جوان زن که کارشان را با جمع آوری قرقره های ماشینهای ریسندگی شروع کرده بودند و از سرو صدای محیط کار بشدت متنفر بودند، آروز میکردند امکان ادامه تحصیل داشتند و به این کار مشغول نمیشدند.

در سال 1834، موقعیکه صاحبان کارخانه تصمیم گرفتند دستمزدها را کاهش دهند، کارگران زن کارخانه بطور متشکل و متحد دست به اعتصاب و اعتراض زده و به مبارزه برخاستند. آنها متحدانه بطرف چند کارخانه نساجی دیگر رفتند و کارگران این کارخانجات را تشویق نمودند به آنها ملحق شوند. آنها مصمصانه اعلام کردند ما تا تغییر حاصل در دستمزدهایمان به سر کارهایمان باز نمی گردیم. هیچکس تا آنروز چنین حرکتی را ندیده بود. از آنجائیکه تعداد زیادی از کارگران به وضع موجودشان اعتراض کردند و در اعتصاب شرکت داشتند، کارفرماها و صاحبان کارخانه از این حرکت وحشت کرده بودند. آنها تصمیم گرفتند آن را سرکوب کنند. کارفرمایان کارخانجات ریسندگی با قدرتی که داشتند و نیرویی که بکار گرفتند توانستند اعتصاب را سرکوب کنند. در عرض یک هفته این کارخانجات دوباره در ظرفیت کامل شروع بکار کردند. دومین اعتصاب کارگری در سال 1836 صورت گرفت دوباره اعتصاب بر سر دستمزدها شکل گرفت، اگرچه کارگران زن کارخانجات صنایع ریسندگی این بار متحدتر و متشکلاتر و با تعداد بیشتری به میدان آمدند و به اعتصاب دست زدند، اما در آخر اعتصاب آنها سرکوب و شکست خوردند.

هر چند کارگران زن نساجی شکست خوردند اما عقب نشینی نکردند. در سال 1840، آنها با استراتژی متفاوتی که با مبارزه سیاسی همراه بود به میدان آمدند. تشکل کارگران زن نساجی لاول خواهان تقلیل ساعات کار به 10 ساعت کار در روز شدند. زنان منچستر در حالیکه حق رای نداشتند، اما باعث نشد آنها اعتراضات کارگری خود را متوقف نمایند. آنها نامه ایی اعتراضی در رابطه با خواستهایشان در سال 1845 ترتیب دادند که 2000 نفر آن را امضاء نمودند. سال بعد از آن امضاء ها دو برابر شد. و از قوه مقننه ایلات منچستر خواهان ساعات کار 10 ساعت در روز شدند. آنها برای رسیدن به این خواسته به اعتراضات خود ادامه دادند. آنها تلاش نمودند در شهرهای دیگر ایالات منچستر که کارخانجات ریسندگی داشتند کارگران زن این کارخانجات را حول شعار 10 ساعت کار متشکل نمایند و تصویر دستگاههای کارخانجات و موقعیت اسفبار - کار زنان کارگر در این کارخانه ها را به نمایش گذاشتند. آنها قبل از اینکه قوه مقننه قانونی را به تصویب برساند همگان بر وضعیت بد کارگران شهادت دادند. در ضمن، آنها کمپینی را بر علیه نماینده دولت که یکی از مخالفان قوی اعتراضات و اعتصابات کارگری بود براه انداختند باعث شد به آسانی او را به عقب نشینی واداشته و شکست بدهند.

کارگران زن کارخانجات نساجی لاول، موفقیت زیادی بدست نیاوردند. آنها دو اعتصابشان در رابطه با دستمزدهایشان با شکست مواجه شد. تنها موفقیتی که بدست آوردند توانستند ساعت کاریشان را از 13 ساعت به 10 ساعت تقلیل دهند.

در طول یک دوره طولانی، کارگران زن کارخانجات لاول شروع به انتقال تجارب مبارزاتی خود در سطح کشوری نمودند. کسی این سنتهای ارزنده مبارزاتی را به آنها نیاموخته بود، آنها در طول مبارزه آموخته بودند و با اتحاد طبقاتی خود نشان دادند کارفرماها براحتهی نخواهند توانست کارگران را با هر شرایط کاری که بخواهند استثمار نموده و در موقعیت نابرابر قرار دهند و هر تصمیمی بخواهند برای آنها بگیرند و آن را عملی نمایند. آنها آموختند چطور صف طبقاتی خود را تشکیل بدهند، بهم ببیندند، همدیگر را حمایت نمایند و برای خواستهایشان مبارزه کنند و بجنگند.

امروز، میلیونها نفر از زنان کارگر متشکل در اتحادیه ها و تشکلهایشان به فرزندانیشان این درسهای مبارزاتی را می آموزند، بر علیه اخراج شدنهای می جنگند، کارگران اخراجی را به سر کار باز می گردانند مدیون کارگران زن کارخانجات نساجی لاول هستند که پیشتاز شدند و این سنتهای مبارزاتی را بنیان نهادند. آنها با حرکت قدرتمند اعتراض

و اعتصاب متشکل کارگری خود به بورژوازی آمریکا این درس را دادند که زنان معمولی قادر هستند که با اتحاد طبقاتی خود حرکت‌های فوق العاده و فراموش نشدنی را انجام بدهند.

در آمریکا، کارگران زن هم راجع به ساعات کار، پائین بودن دستمزدها، سرعت و فشار کار و همخوابگی اجباری با کارفرماها و اذیت و آزار جنسی به افشاگری و مبارزه پرداختند. این وقایع نشان می‌دهد که در سال 1840 زنان کارگر به احقاق حقوق پایه‌ای خود بیشتر آشنا شده و آن را مبنای مبارزه برای احقاق خواستهای خود قرار دادند. در این راستا زنان به مبارزات خود علیه تبعیضات جنسی و کسب مطالباتشان، دست به اعتصاب می‌زدند و متشکل میشدند. بدین سان در ایالات متحده انجمن کار زنان توسط کارگران نیوانگلند تأسیس گردید. از سال 1850 زنان آمریکایی خود را در درون اتحادیه‌ها و سندیکا‌هایی که فقط به مردان اختصاص داشت متشکل نمودند، در حالیکه رهبری این تشکلهای صرفاً با مردان بود به عنوان نمونه در صنایع نساجی با وجودی که نصف کارگران این صنایع را مردان تشکیل می‌دادند اما رهبری سندیکا‌های آن صد درصد با مردان بود.

بدین ترتیب در آمریکا همانند اروپا زنان موفق شدند حق کار خود را با مبارزه سرسختانه از خارج و داخل به سندیکاها و اتحادیه‌ها تحمیل کنند.

در اوایل قرن بیستم با وقوع جنگ جهانی اول تعداد زیادی از زنان در اکثر کارخانه‌ها و بویژه کارخانه‌های اسلحه‌سازی فرانسوی و انگلیسی و غیره به کار گماشته شدند تا جانشین مردانی شوند که به جبهه‌های جنگ اعزام شده بودند. در چنین شرایطی دیگر بورژوازی بدون در نظر گرفتن تمایزاتی بین کارگران مرد و زن، زنان کارگر را جایگزین مردان کارگر نمود زیرا به نیروی کار زنان نیاز داشت. تسهیلاتی از جمله ایجاد مهد کودکها برای نگهداری کودکانی که مادرانشان به کار اشتغال داشتند ایجاد شد. در طول این دوره زنان کارگر به مبارزات برای مطالبات و خواستهای خود ادامه دادند. به طوری که در سال 1916 زنان در کارخانه‌های اسلحه‌سازی دست به اعتصاب و اعتراض زدند. این کارگران خواهان افزایش دستمزد خود بودند و پیگیرانه به اعتصاب خود ادامه دادند. نتیجه این مبارزات کارگری که بیشتر از جانب زنان سازماندهی شده بود به افزایش دستمزد زنان و مردان کارگر منجر گردید.

زنان کارگر و اتحادیه‌های کارگری

سازمانهای زنان کارگر در قرن نوزدهم

در سال 1863، در شهر نیویورک سازمانی بنام نیویورک سان، برای مبارزه با دستمزدهای عقب افتاده و دیگر خواستهای زنان کارگر تشکیل شد و مبارزه نمود. این سازمان تا 50 سال به بعد فعال بود.

همچنین در سال 1863، زنان در شهر توری از ایالات نیویورک اتحادیه رختشویی خانه‌هایی سازمان داده شد. زنان کارگر در این رختشویی خانه‌ها کار میکردند و به اعتصاب برای افزایش دستمزدهایشان دست زدند و در تحقق خواسته‌هایشان موفق شدند. در سال 1866، اتحادیه رختشویی خانه‌های زنان در طول اعتصابشان به این نتیجه رسیدند که به حمایت اتحادیه فلز کاران مردها بپردازند و رابطه‌ای نزدیک در همبستگی با هم ایجاد نمودند. سپس اتحادیه کارگری محلی در سال 1866، ایجاد شد، این اتحادیه برای حق و حقوق زنان کارگر مبارزه می‌نمود.

اتحادیه کارگری محلی با اتحادیه‌های چاپ به مبارزه برای دستمزد و تغییر شرایط کاری و استانداردهای کاری به مبارزه ادامه دادند. اتحادیه‌های محلی کارگری در سال 1869، برای عضو شدن در اتحادیه‌های چاپ که اتحادیه‌های بزرگتری بودند درخواست نمود. اتحادیه چاپ تلاش نمود حق و حقوق برابر زن و مرد را ضمن برسمیت شناختن به مبارزه برای آن بپردازد و سعی نمودند تشکلهای مستقل زنان کارگر در ضمن ادغام شدن در اتحادیه‌های کارگری چاپ در کنار مردان کارگر برای حقوق برابر خود به مبارزه ادامه دهند. در سال 1869، اتحادیه زنان کارگر کفاش در منچستر تشکیل شد که در سطح محلی برای دستمزد برابر در ازاء کار برابر مبارزه می‌کردند.

در سال 1825، تشکل زنان کارگر بنام اتحادیه خیاطان نیویورک شکل گرفت، که بر علیه 16 ساعت کار در روز و دستمزدهای ناچیزی که دریافت میکردند به اعتراض دست زدند. زنان اتحادیه کفاشان و صنایع نساجی در تمام منچستر، نیویورک، و پنسیلوانیا در سال 1830 و اعتراض به دستمزدهایشان، ساعات کار روزانه 12 ساعت دست به اعتراض و اعتصاب زدند. این اتحادیه‌های زنان کارگر در آن زمان اتحادیه‌های رادیکالی بودند.

همانطور که قبلاً اشاره نمودیم، کارخانجات صنایع نساجی کارخانجات لاول از اولین کارخانه هایی بودند که برای حق و حقوق زنان کارگر به مبارزه برخاستند. اما بمرور که کارخانجات دیگر شروع بکار کردند و نیروی کار زنان کارگر بیشتر به کار گمارده شد. صاحبان سرمایه به رقابت بین کارگران زن و مرد دامن زدند و با استفاده از موقعیتی که پیش آمده بود دستمزد کارگران زن را تقلیل داده و به فشار کاری افزودند. کارگران در سال 1834، 1836، و 1842 کارگران نتوانستند تغییری در اوضاع و شرایطشان بدهند، تا اینکه در سال 1846، که انجمن زنان کارگر کارخانجات لاول تغییر شرایط را در دستورش قرار داد، صدها کارگری که اعتراض نمودند توسط اقشار دیگر جامعه مورد حمایت قرار گرفتند.

در واقع در مارس سال 1941، پس از شکست فرانسه، وزیر کار شروع به گرفتن نیرو از میان زنان کرد که از بسیاری جهات اجباری بود. این امر براساس شرایط سنی و با جوانترین زنان آغاز شد. هدف بسیج زنان در صنایع اسلحه سازی بود. استخدام زنان 20 تا 30 ساله که تحت پوشش سازمان کار قرار می گرفتند، برای کارفرمایان بخش خصوصی ممنوع اعلام شد. در سال 1944 حدود 765000 زن در صنایع مختلف و سرویسهای خدماتی مشغول کار بودند. در سال 1942 تقاضا و نیاز به کار زنان به قدری بود که از ورود دختران جوان به دانشگاهها ممانعت به عمل میآمد.

برای کسانی که تحصیلات خود را ادامه می دادند محدودیت سنی معین شد. برای زنان انگلیسی که تحت این بسیج قرار می گرفتند تسهیلات استثنائی همچون کار نیمه وقت، کار درخانه، مهدکودک، کودکستان فراهم شد. در ایالات متحده در سال 1942 کمیسیون کار جنگ تقاضای 4000000 نفر نیرو اضافه نمود. در وهله اول این افراد را از بین بیکاران مرد جذب نمودند اما از سال 1943 به بعد لازم شد که از طریق روزنامه و رادیو در سراسر کشور از زنان آمریکایی کمک بخواهند. همانند انگلستان تسهیلاتی به زنان اعطاء شد و تعداد زنان آمریکایی که به کار اشتغال داشتند، از 10 میلیون نفر در مارس 1941 به 18 میلیون نفر در اوت 1944 رسید. 16 میلیون در بخشهای صنعتی و خدماتی و 2 میلیون در بخش کشاورزی بکار اشتغال داشتند. جهان در پایان جنگ دوم جهانی شاهد بازگشت تعداد کثیری از مردان از جبهه های جنگ و فعالیتهای نظامی به کشورهایشان شد.

در کشورهای غربی از زنان بخاطر مشارکت آنها در تولید و نیز مقاومت در برابر فاشیسم تجلیل به عمل آمد. وزیر کار انگلستان در دسامبر 1945 اعلام داشت: «زنان در طول جنگ کاری بس سترگ و شایان تحسین انجام دادند و امروز هم به همان اندازه به آنها نیاز داریم». اما سرمایه داری از نیروی زنان فقط در جایگزینی موقت با مردان استفاده نمود، بعد از آنکه مردان به سر کارهایشان برگشتند، همه زنان را به خانه فرستادند تا جایی برای مردان از جنگ برگشته باز شود. زنان مجبور به پذیرش مزد کمتری از مردان شدند تا بتوانند شغل خود را حفظ کنند.

در ایالات متحده آمریکا برای بازگرداندن زنان به خانه، نبرد جدی از طرف زنانی که آنها را جانشین مردانی که به جبهه جنگ رفته بودند و بازگشته بودند درگرفت. صاحبان سرمایه فکر میکردند به آسانی می توانند زنان کارگر را از کار بیکار نموده و به خانه برگردانند. اما اخراج بیرحمانه زنان کارگر آن چنان انتظار می رفت به طور کامل صورت نگرفت و زنان آمریکایی به مبارزه برای حفظ مشاغل خود برخاستند. در انگلستان و ایالات متحده، امکانات و تسهیلات جمعی از جمله: مهدکودکها، کودکستانها، غذاخوریهای در مدارس و کارخانه ها که به منظور تسهیل کار زنان ایجاد شده بودند دوباره پس گرفته شد.

در فرانسه زنان علاوه بر مبارزات کارگری درگیر مبارزه ضد استعماری بودند که جنبشهای اجتماعی زنان قبل از جنگ را دوباره بازسازی نمایند. در تمامی عرصه های اجتماعی زنان آگاه و مبارز بدون وقفه به مبارزه ادامه می دادند با این هدف که مذاکره با رهبران قیامهای ضد استعماری هند و چین و الجزایر را جایگزین جنگ کنند. زنان کارگر و طبقه میانگین در تظاهرات عظیم و اعتصابات برای صلح در هند و چین و الجزایر شرکت جستند و بیشتر به امر مبارزه انترناسیونالیستی پرداختند، در این میان زنان روشنفکر و روزنامه نویس به افشاگری از وضعیت مردم هند و چین و الجزایر دست زدند و اجحافات و ظلمهایی که بر مردم این کشورها روا داشته شده بودند را بازگو کردند.

به طور خلاصه می توان گفت در طی بیست سال پس از جنگ جهانی دوم، دولتهای سرمایه داری کشورهای توسعه یافته غرب بیشتر هدفشان استفاده از نیروی کار ارزان زنان بود. در این کشورها جامعه در خدمت رشد استعدادهای بالقوه زنان نبوده بلکه زنان بیشتر در خدمت سرمایه برای سودهای بیشتر بوده اند. آنها از نیروی کار زنان در زمان جنگ در تولید و در ارتش استفاده کرده اما زمانی که دیگر به آنها احتیاج نبود آنها را روانه خانه نمودند.

زیرکانه ترین راه برای تسلط بر هر جامعه
تحقیر و محدود کردن زنان آن جامعه است
زیرا زنان اسیر .. دیگر قادر نخواهند بود
انسانهایی آگاه و آزادی خواه پرورش دهند
سیمون دوبووار

سیمون دوبووار، بنیان گذار جنبش و اندیشه‌ی فمینیستی جنس دوم

معرفی اجمالی کتاب جنس دوم نوشته سیمون دو بووار

جنس دوم [Le Deuxieme Sexe]. رساله‌ای تحقیقی، نوشته خانم سیمون دو بووار (۱) (۱۹۰۸-۱۹۸۶)، نویسنده فرانسوی، که در ۱۹۴۹ منتشر شده است. نویسنده در این کتاب می‌کوشد وضع و حال کنونی زنان را تشریح کند و افسانه ظرافت جنس زن را، که «می‌خواهد با آراستن زن با افسونی که سرابی حاصل از تخیل بیش نیست، او را وادار به قبول وابستگی و انفعال در برابر مرد کند»، انکار نماید.

دو بووار نشان می‌دهد که محدودیت‌های تحمیل شده بر زنان طبیعی نیست، بلکه نتیجه قواعد حقوقی و آداب و رسوم است. مثلاً «عقد اختگی» (۲) جنبه محروم‌کننده ندارد، مگر با ارزش نهادن به رجولیت و فعالیت و استقلال در وجود پسر بچه؛ در حالی که دختر بچه باید خوشایند باشد و در عین حال عیف و خوشتن‌دار باقی بماند. در مباشرت شهوانی، مرد غالبین جز هیجان مردانگی خود چیزی نمی‌بیند و توجهی به فردیت زن و لذت او ندارند. بین دو جنس نر و ماده، رابطه متقابل موجود نیست و کلمه مرد هم دلالت بر مذکر بودن و هم دلالت بر انسان بودن به معنی ریشه‌ای کلمه دارد. زن را در این انسان بودن سهمی نیست مگر به صورت جنبی و ثانوی؛ آن هم از برکت حسن نیت مرد. اگر زن بخواهد از این وضع و موفقیت، در پرتو استقلال شغلی یا جنسی، پا فراتر گذارد، مرد با احساس این که تسلط و تفوقش مورد تهدید قرار گرفته است، می‌کوشد تا او را از دست یافتن به مساوات بازدارد. در این حال زن ناچار

است به نوعی انفعال توأم با محرومیت پناه ببرد یا متوسل به شدت عمل شود که هردو غیرطبیعی و غیرحقیقی است. زیرا نوعی ضرورت و اجبار اجتماعی محسوب می‌شوند و حاکی از برآورده شدن میلی نیستند. زن برای مرد مانند سیاهپوست است برای سفیدپوست. یعنی موجودی دیگر، که باید زیردست بودن را بپذیرد و یگانه پاداشش بی‌مسئولیت بودن است. خانم سیمون دوبووار تاریخ موقعیت زن و سیمایی را که در نزد بعضی نویسندگان از قبیل برتون (۳)، کلودل (۴)، لارنس (۵) و غیره به خود می‌گیرد، ترسیم می‌کند تا نقش‌های متضاد و مکملی را که زن به عنوان همسر یا مادر در خلال تفریحات شهوانی یا تسلیم، خویش‌تنداری یا سبکسری و تقوا یا فحشا ایفا می‌کند نشان دهد. زن همواره با توجه به مرد تعریف می‌شود نه با توجه به خود او. اما پیشرفت و تکامل اقتصادی و اجتماعی باعث شده است که زن شروع به کسب استقلال کند، چه در زمینه شغلی و چه در زمینه مهرورزی. اگر گاهی زن مستقل مجبور می‌شود که موقعیت خود را، در حالت غیرحقیقی مبارزه‌جویی با مرد، استحکام بخشد، بدین سبب است که شروع این استقلال و رهایی زودتر از تکامل روحی او صورت گرفته است. تنها مساوات کامل دو جنس است که آزادی درونی زن را به ارمغان خواهد آورد. هردو جنس باید سراب افسون زن را به سود یگانگی واقعی، کنار بگذارد.

مروری بر افکار سیمون دوبووار

زندگی خانوادگی، جنبه‌های شخصیتی-روانی و علمی سیمون دوبووار
مطالعه‌ی زندگی خانوادگی، جنبه‌های شخصیتی-روانی و علمی سیمون دوبووار و سهم اندیشه‌ی وی در گسترش نظریه فمینیسم

چکیده

در قرن ۲۱ همزمان با طرح فمینیسم فرانسه در محافل علمی، سیمون دوبووار نیز با ارائه دیدگاه‌هایی بر پایه اگزستانسیالیسم به تبیین وضعیت زنان و ظلم به آن‌ها پرداخت. در مورد سیمون دوبووار نظرات مختلفی وجود دارد، وی از سوی پیروانش به عنوان کسی شناخته شده که تئوری‌هایش در شکوفایی نسل جوان و پروژه‌های تحقیقاتی، دارای جایگاه رفیعی است، عده‌ای هم معتقد به طرد کامل دوبووار و فمینیست بودن وی هستند. منتقدانش با تحلیل محتوای نظریات وی، بیان می‌کنند که دو تئوری معروف سیمون دوبووار یعنی «نابرابری جنسی» و «دیگری» هر دو از اعتبار علمی ساقط شده و راه حلی را جهت کاهش معضلات زنان ارائه نمی‌دهند. نکته قابل تأمل آنکه هرچند فمینیسم روزی خود را از نظر علمی و نظری متأثر از نظرات سیمون دوبووار می‌داند، اما امروز این جمله معروف وی را که «ما زن زاده نشده‌ایم» کاملاً طرد می‌نماید و در مقابل بیان می‌کند: «من یک زنم، چرا شما نباشید؟» و نهایتاً فمینیسم جدید که وجود مرد را نه تنها در قالب یک سالار و برتر از خود نمی‌بیند، بلکه جنس مرد را بی‌فایده معرفی می‌کند. این نوشتار درصدد است زندگی خانوادگی، جنبه‌های شخصیتی-روانی و علمی سیمون دوبووار و سهم اندیشه‌ی وی در گسترش نظریه فمینیسم را مطالعه نماید.

نظریه فمینیسم:

طرح نظریه فمینیسم پیشینه‌ی طولانی دارد و به زمانی برمی‌گردد که جدایی بین جنسیت توسعه یافت. محققین علوم انسانی تحقیقات زیادی را با پشتوانه تئوری‌های متفاوت در جهت شناخت نقش و جایگاه زنان انجام دادند. سیمون دوبووار یکی از پرآوازه‌ترین کسانی بود که در دهه‌ی ۷۰ از طریق کتاب‌های علمی، رمان، مقاله و سخنرانی در سمینارها و ارتباطات جمعی نظریاتی را پیرامون نقش و جایگاه زنان و پروسه‌ی تاریخی، سیاسی، اجتماعی و اقتصادی زنانگی مطرح نمود. وی از طریق بازتعریف حدود ارتباط بین زن و مرد، نگرش جامعه نسبت به زنان را متحول نمود تا جایی که سیاست‌گذاران غرب به برنامه‌ریزی‌های خاص زنان توجه بیشتری کردند. سیمون دوبووار به جهت طرفداری از مکتب اگزستانسیالیسم (مکتب اصالت وجود یا مکتب هستی‌گرایانه) خواستار آزادی، اختیار مطلق و بی‌قید و شرط انسان است؛ بر این اساس وی در کتاب «جنس دوم» با زیربنا قرار دادن طبیعت انسان، به تشریح اصول جنس و جنسیت پرداخت که این موضوع می‌تواند نقطه عطف آشنایی با تفکر سیمون دوبووار باشد. اکنون پنجاه سال از زمان سیمون دوبووار سپری شده و در شرایطی که فمینیسم از حفره امواج خود بازگشته و توسعه و پیشرفت وضعیت زنان را جزء اهداف اصلی خود می‌داند، عده‌ای از فمینیست‌ها خود را همسو با نظریه‌ی وی می‌دانند و برخی نیز متضاد و مقاوم در مقابل این تغییرات ایستاده‌اند. عده‌ای دیگر نیز بخشی از نظریات وی را پذیرفته و در

بخش دیگر جزء منتقدان او می‌باشند. در این نوشتار با نگاهی دقیق، علمی و بدون هر گونه تعصب بر شخصیت علمی، روانی، اجتماعی و خانوادگی سیمون دوبوار تلاش می‌شود تا جایگاه وی در قرن جدید بررسی گردد.

۱- بیوگرافی سیمون دوبوار

سیمون دوبوار در تاریخ ۹ ژانویه ۱۹۰۸ در کشور فرانسه و در شهر پاریس در خانواده‌ای کاتولیک به دنیا آمد. در ۱۷ سالگی موفق به اخذ دیپلم از یک مدرسه کاتولیک شد. وی همزمان در رشته ادبیات و ریاضی ادامه تحصیل نمود. در سال ۱۹۲۶ به جنبش سوسیالیست‌ها پیوست و در رشته فلسفه دانشگاه سوربن ادامه تحصیل داد. در سال ۱۹۲۹ از رشته فلسفه فارغ‌التحصیل شد و در همان سال با ژان پل سارتر آشنا شد و بدون صیغه‌ی عقد (به صورت آزاد) زندگی مشترک با او را آغاز کرد و ۵۰ سال زندگی مشترک با وی را ادامه داد. سیمون دوبوار بعدها در شهرهای متعدد از جمله پاریس [iv]، روین [v]، مارسیل [vi] به تدریس فلسفه پرداخت و تا سال ۱۹۴۳ همچنان به تدریس مشغول بود. مدیرمسئولی روزنامه تمپس مدرن [vii] شغل دوم او بود که فعالیت‌های علمی وی را تضمین می‌کرد. اولین کتابش به نام «دعوت» [viii] در سال ۱۹۴۳ چاپ شد، اما چهار سال طول کشید تا او مشهور و سرشناس شود. او در طی این سال‌ها جهت شرکت در کنفرانس‌های مختلف و ایراد سخنرانی، به کشورهای متعدد از جمله آفریقا و تقریباً همه‌ی کشورهای اروپایی، چین، کوبا، آمریکا و برزیل مسافرت نمود. وی سپس کتاب جنس دوم [ix] را جهت دفاع از حقوق زنان به رشته تحریر درآورد که آوازه آن به اکثر نقاط جهان رسید. در سال ۱۹۵۴ این کتاب جایزه جهانی گرفت. سپس کتاب‌ها و مقالات متعددی نوشت. سرانجام دوبوار در ۱۴ آوریل ۱۹۸۶ فوت کرد.

۲- شخصیت سیمون دوبوار

تحلیل شخصیت سیمون دوبوار کار ساده‌ای نیست. همه را بر سر یک دوراهی قرار می‌دهد. نظریه او چه جایگاهی نسبت به سایر شاخه‌های فمینیسم دارد؟ علم او بر پایه کدام یک از تئوری‌ها استوار شده است؟ آیا او یک فمینیست است یا فمینیست‌ها در اثر فقر تئوری، با چاپ کتاب‌هایش برچسب فمینیست بودن را به او زدند؟ برای شناخت شخصیت علمی و روانی سیمون دوبوار یادآوری این نکته لازم است که نگرش‌ها، بینش‌ها و رفتارهایی که متعاقب آن‌ها انجام می‌شود، به تمامی متأثر از فرهنگ بومی است، لذا نمی‌توانیم ادعا کنیم که انسانها به ریشه‌های طبیعی خود بازمی‌گردند، چرا که عوامل فرهنگی مسلط بر انسان هستند. در حقیقت دائماً همه چیز هماهنگ با فرهنگ در حال تغییر است و فرهنگ دائماً در حال ساختن، پردازش و حذف برخی عوامل می‌باشد. درنهایت به این امر پی‌می‌بریم که امر مطلق وجود ندارد و اصل همگانی مانند پذیرش ازدواج با تفاوت‌هایی در فرم و محتوا با مسائل اجتماعی، اقتصادی و روانی گره خورده است و مجموعه گروه‌های اجتماعی را تولید می‌کند و قوانین هر جامعه جهت نظم آن امور تدوین می‌شود.

جای تعجب نیست اگر که بگوییم عوامل سازنده تمدنی که ما در آن هستیم، خارج از برداشت‌های مذهبی، فلسفی و متافیزیکی است. درک و برداشت انسان‌ها از آزادی و آزادی‌هایی که دریافت کرده‌اند، به ما اجازه می‌دهد که بگوییم از دست گودال مطلق اندیشی اجتماعی رهایی پیدا کرده‌ایم. در همه‌ی اجتماعات از نقطه نظر زیست‌شناسی دو جنس وجود دارد که اجازه می‌دهد با پیوند آن دو زاد و ولد به وجود آید و بقا را تضمین کند؛ اما انسان‌ها پا را فراتر از این می‌گذارند و نیازمند یک ارتباطات اجتماعی جهت رشد و توسعه‌ی بعد فردی می‌باشند.

سیمون دوبوار در اعماق کارهای خویش عوامل فوق‌الذکر را طبق نگرش‌های خاص خود مطرح می‌کند. به خصوص در کتاب «جنس دوم» در ابعاد ذهنی [x] و عینی [xi] واقعیات اجتماعی، با استناد به طبیعت انسان، در قالب دو امر هستی‌گرایی به تشریح اصول جنس و جنسیت می‌پردازد. (De Beauvoir. S, 2001, P34) سیمون دوبوار در ابتدا با نگرش طبیعت‌گرایی و باز تولیدی، موضوع جنس را مطرح می‌کند، اما در مرحله دوم و در قالب جنسیت، واقعیت‌های تاریخی، اجتماعی و شخصی، نظرات او را تحت تأثیر قرار می‌دهد و این جمله معروف را بیان می‌کند که «ما زن به دنیا نمی‌آییم، بلکه زن می‌شویم». این جمله نشانگر تحمیل فرهنگ جامعه بر زنان و اهمیت تسلط فرهنگی آن بر علم و پیشرفت و توسعه انسان‌ها است، اما بایستی منتظر بمانیم تا سال ۱۹۷۰ زمانی که مردم‌شناسان فمینیسم آمریکایی درصدد برآمدند تا حقوق زنان را در مسایل مختلف اجتماعی لحاظ کنند؛ در این شرایط

کلمه جنسیت[xii] به مفهوم نقش اجتماعی بین این‌ها و آن‌ها (زنان و مردان)، در برابر واژه‌ی جنس که مفهومی طبیعی و بیولوژیکی است، مطرح شد. این معنای به اصطلاح جدید همان مفهومی است که سیمون دوبوار در جمله‌ی «زن به دنیا نیامده‌ایم» مطرح کرده است و نهایتاً عامل فرهنگی جامعه خود را در سرنوشت افراد تعیین کننده دانسته است. (Quand Les femmes S'en melent). «زمانی‌که زنان مداخله می‌کنند»

آیا سیمون دوبوار یک فمینیست بود؟ بسیاری بر این اعتقادند که چون فمینیسم تئوری مرجعی نداشت و ابعاد علمی استثنای زن و تبعیض علیه زنان به صورت مکتوب کمتر مورد توجه قرار گرفته و در کتاب‌ها، رمان‌ها و به خصوص کتاب «جنس دوم» سیمون دوبوار این مطالب به صورت مختلف نوشته شده بود، فمینیست‌ها اعتبار زیادی به او دادند و عده‌ای نیز معتقدند سیمون دوبوار از این امر مطلع نبود و نهایتاً برخی نیز بر این اعتقاد بودند که سیمون دوبوار از فمینیست‌های دو آتشه است و وی در کمتر جلسه یا نشست علمی و سمیناری در مورد زنان غایب بود و همیشه حضوری فعال داشت.

نظریات ابعاد علمی سیمون را در کتاب «جنس و وجود»[xiii] می‌توانیم پیگیری کنیم. سیمون دوبوار در این کتاب از همان منابعی که محققین زمان خودش استفاده می‌کردند، از جمله نظرات ژان پل سارتر[xiv]، کانت[xv]، هگل[xvi]، زاسفرس[xvii]، کیرکژارد[xviii]، هوسرل[xix] بهره برده است. در حقیقت سیمون دوبوار از یک فلسفه اصلی بومی استفاده کرده و طبق نظریه گول هلین[xx] «فلسفه گفتگو» بیشتر مورد علاقه وی بوده است. در صورتی که بسیاری از افراد تصور می‌کنند که سارتر ایدئولوژی خود را به سیمون دوبوار تحمیل کرده است، اما شواهد علمی نشان می‌دهد که آنان پایه‌ای هم در ابعاد علمی کار می‌کردند و مطالعات فلسفی سیمون با ژان پل سارتر یکسان بوده و زوج علمی بودند که در بیشتر مواقع با یکدیگر همفکری می‌کردند. سیمون دوبوار هرگز در ایده‌های ژان پل سارتر هضم نشده، بلکه خود چنین تفکری داشته است

۳- دوبوار و فمینیسم اگزیستانسیالیستی

فمینیسم اگزیستانسیالیستی[خواستار آزادی و اختیار مطلق برای انسان می‌باشد و در حقیقت صورتی افراطی از لیبرالیسم و اومانیسم است. مکاتبی که اندیشه فمینیسم را در خود رشد داده‌اند (از جمله سکولاریزم، اومانیسم، اگزیستانسیالیسم)، تنها در قلمرو «هوشمندی» و «آزادی مطلق» حرکت می‌کنند و با محور قرار دادن نیازهای دنیوی، نیاز به جنبه‌های معنوی و احکام دین و حیانی را در زندگی نادیده می‌انگارند. از معروفترین طرفداران مکتب اگزیستانسیالیست، می‌توان سیمون دوبوار را نام برد. از نظر او مسأله‌ی ذهنیت و عقل‌ستیزی پاسخی به مسائل جنسیتی است و او در تمام داستان‌های خود به اثبات این قضیه می‌پردازد. سیمون دوبوار در کتاب «جنس دوم» دیدگاه خود را نسبت به زنان در چندین مدل مشخص می‌کند. (cf., Simon de Beauvoir La deuxime Sex Folio, 1976).

۱- او مفهوم اگزیستانسیالیستی «دیگری» را درباره مردان به کار می‌برد و موجودیت مرد را مصداق دوزخ و برهم زننده‌ی فردیت و آزادی زن می‌داند. به عقیده‌ی وی آن چه زن را در قید بندگی دائمی نگه می‌دارد، دو عامل عمده ازدواج و مادری است. وی نظام خانواده را به عنوان رکن مهم حیات اجتماعی و پرورش انسان‌ها به شدت رد می‌کند و ازدواج را عامل رکود و بدبختی زنان می‌داند.

۲- بخش دیگر کتاب، تفاوت بین زن و مرد را در ابعاد اجتماعی و زیست شناختی تشریح کرده است. وی تفاوت‌های بین زن و مرد را فاحش می‌داند، با این حال زنان را به اعمال و رفتارهای مردانه دعوت کرده و معتقد به درونی کردن این امر است.

۳- سیمون دوبوار نفوذ فرهنگ را در تفاوت‌های جنسی برجسته کرده و با شناسایی علل و پیامدهای مختلف آن در جامعه، تفاوت‌های جنسی را متأثر از فرهنگ جامعه می‌داند؛ با این تفاوت که هیچ فردی زن زاده نمی‌شود، بلکه بعدها زن می‌شود.

۴- سیمون دوبوار در قالب ساخت‌گرایی اجتماعی تفاوت‌های جنسی را مطرح کرده و عقیده دارد که «تمدن، یک ملّیت است» و موجودی واسطه بین مرد و زن می‌باشد که با ساختارهای مشخص و معین، یکی را زن و دیگری را مرد می‌نماید...

۵- دوبوار، مسأله‌ی ذهنیت را به این صورت مطرح می‌کند که «ذهن، محدوده‌ای فارغ از جنسیت و الگوی جنسی است.» وی معتقد است که زن مقوله‌ای کاملن معین و تثبیت شده و در عین حال مقوله‌ای فردی به حساب می‌آید که با مردان متفاوت است. بهترین راه مقابله با این تفاوت، به حداقل رساندن این تفاوت‌ها در ذهن است. بنابراین زنان را

تشویق می‌کند که به شیوه‌ی مردان زندگی کنند و با شناخت فردیت خویش، خود را به یک زندگی آرمانی برسانند.

۶-دوبوار به زنان یک حس امکان‌پذیری و فاعلیت در زندگی فکری- اجتماعی را عرضه می‌کند. به عبارت دیگر او راهکارهای نظری منحصر به فردی را درباره‌ی جایگاه زنان ارائه می‌دهد و راه‌حلهایی را که تا کنون پیشنهاد شده است، بسیار پیش‌پا افتاده تلقی می‌کند. او راهکارهایی نظیر دفاع برای افزایش تعداد زنان در مجلس یا در پست‌های کلیدی یا قائل شدن حق ارث و حق رأی برای آنها را بسیار ضعیف می‌شمرد و در مقابل، تغییر جنسیت ذهنی، بهترین راه موفقیت زنان می‌داند.

۷-دوبوار در رمان «آمد که بماند» ابتدا زن ستیزی فرهنگ بورژوازی فرانسه را به تصویر می‌کشد و سپس مرحله‌ی اجرای این عمل را نشان می‌دهد و نهایتاً روشن می‌کند که اگر زنان آزاد باشند، قادر به عمل هستند، «حتی عمل قتل معشوق خود». آنچه دوبوار برای قرن بیستم به ارمغان آورده، حس و درکی از جنسیت به عنوان شکل بنیادین تمایز اجتماعی بود. موضوعات اصلی مورد نظر دوبوار عبارتند از:

- ۱-فاعلیت زنان (پایه و اساس شناخت تفکر دوبوار از این نقطه امکان‌پذیر است)
 - ۲- نسبت زنان با شناخت (شرطی که به همراه آن درباره‌ی فرهنگ پدرسالاری غرب ارائه می‌شود)
 - ۳-اعتقاد به تغییر و دگرگونی اجتماعی (سیاست و حکومت که باید به طور اساسی تغییر کند)
- جایگاه دوبوار در ارتباط با فمینیسم چندگانه است: از یک طرف، هر شرطی که از سوی فمینیسم ارائه شود، دربر گیرنده‌ی کارهای دوبوار خواهد بود و از آنجا که فمینیسم بر دیگر رشته‌ها و سنن فکری نیز تأثیرگذار است، لذا کارهای سیمون در متن‌هایی غیر از متون فمینیستی نیز به چشم می‌خورد.
- دوبوار نقش اساسی در بسط و توسعه فمینیسم ایفا نکرد، بلکه خود به واقع توسط موج دوم فمینیست‌ها کشف شد، یعنی با نشان دادن جایگاه درجه دوم زنان در جامعه، فمینیست‌ها او را کشف کردند.
- می‌توان بیان نمود که دوبوار با فمینیست‌ها، در زمینه اصول اساسی خود در تضاد بوده است:
- ۱- دوبوار مردانگی را تأیید می‌کرد و خواستار این بود که زنان ذهنیت خود را مانند مردان نمایند تا موفق شوند.
 - ۲- دیگر جنس‌خواهی را به عنوان مشکل قطعی و نهایی عمل جنسی تأیید می‌کرد.
- اگر چه این دو دیدگاه شدیداً با تفکرات فمینیست‌های قرن نوزده در تضاد بود، با این حال فمینیست‌ها مدام دوبوار را تأیید می‌کردند و او را از خود می‌دانستند، لذا او در اواخر دهه‌ی شصت به سازمان جنبش آزادی زنان پیوست و از امضا کنندگان اساس‌نامه‌ی آن بود.
- پیشنهادهای مهم و مطرح در این اساس‌نامه، سقط جنین، کنترل موالید و همچنین راهکارهایی چون سپردن کودکان به مراکز دولتی، پرورش کودکان آزمایشگاهی و باروری مصنوعی زنان از طریق فرزندپروری و حذف قید و بندهای زندگی خانوادگی بود.

۴-تحلیلی بر کتاب جنس دوم

گفته شده است که کتاب جنس دوم سیمون دوبوار یکی از پرفروش‌ترین و پرخواننده‌ترین کتاب‌ها درخصوص زنان است. اهمیت این موضوع را می‌توان از موارد ذیل استنباط نمود:

۱- کمتر کسی وجود دارد که مطالعات علمی در مورد جنبش‌های زنان و فمینیسم داشته ولی کتاب جنس دوم را نخوانده باشد.

۲- این کتاب برای بسیاری از افراد یک مرجع عمده تاریخی محسوب می‌شود.

۳- عده‌ای برای طرح نقد و بررسی علمی آن را مطالعه می‌کنند.

۴- عده‌ای آن را مقدس شمرده و آن را «کتاب مقدس فمینیسم‌ها» نامیده‌اند. از جمله مونیک رمی در کتاب خودش (؟ utopieal integration, p29) لقب تقدس را به آثار سیمون داده است.

۵- ادبیات و قلم و سبک نوشتاری سیمون برای عده‌ای، از اعتبار بالایی برخوردار است؛ چنانچه لین توماس معتقد است که از یک طرف نوشتار مهم ادبی و قلم قوی را می‌توانیم در کتاب‌های سیمون ببابیم و از طرف دیگر آثار وی سهم به سزایی در اصول اساسی فمینیسم جدید دارد. (lyn Thomas, 1999, p55)

۶- عده‌ای ابعاد کمی و کیفی اعتبار سیمون را یادآور می‌شوند؛ چنانچه مونلریودر کتاب «زنان قرن بیستم» از کتاب «جنس دوم» سیمون دوبوار به عنوان یک تألیف اساسی و مهم یاد کرد که محتوای آن باید سرمشق فمینیست‌های معاصر باشد. (Ibid, p606) در ابعاد کمی با اعلام ارقام فروش آن که تعداد ۱۰۰۴۳۵ جلد بین سال‌های ۱۹۴۹ تا

۱۹۹۷ بود، یعنی پرفروش‌ترین کتاب، اعتبار کتاب را تأیید می‌کنند. کاترین رودر می‌نویسد: در هفته اول ۲۲۰۰۰ جلد از این کتاب به فروش رسید. (R. Catherine, 1998, p156)

۷- عده‌ای از محققین نگرش چند بعدی و علمی سیمون دوبوار را صحنه می‌گذارند و معتقدند وی ابعاد مختلف علم را در علوم انسانی بکاربرد، چنانچه ابعاد فلسفی، روانی، زیست‌شناسی، ادبی، تاریخی و جامعه‌شناسی را در هم ادغام کرده و این امر را می‌توان در کتاب جنس دوم مشاهده نمود. وی بدین ترتیب باعث خلق نگرش‌های متعدد و طرح سؤالاتی عمیق‌تر در مورد وضعیت زنان در ابعاد ذهنی و عینی و توسعه علم شد، البته متعاقب آن موضع‌گیری‌های متعدد منتقدان نیز توسعه یافت.

۸- در نهایت عده‌ای نیز این کتاب را خالی از اشکال نمی‌بیند و معتقدند که سیمون فردی مردد، تودار، سادیسمی می‌باشد که در آثار خود نشانه‌های واضحی از این شخصیت آشکار شده است.

۹- عده‌ای نیز معتقدند که کتاب جنس دوم آزمایش‌های علمی خود را پس داده است، چرا که به یکباره چاپ نشده و بخش‌های مختلف آن به صورت مقالاتی در مجله «قرن جدید که خود او مدیرمسئولش بود چاپ شده و سپس کتاب‌های نهایی وی به بازار آمده است. از جمله اسطوره‌ی زنان در ماه فوریه، مقدمه‌ای بر مسائل جنسی زنان در ماه می، همجنس‌گرایان در ماه ژوئن و مادری در ماه ژوئیه این مجله‌ها به سرعت به فروش می‌رفتند، چنانچه کاترین رودر تشبیه می‌کند که مانند نان به فروش می‌رفتند. (Catherine, 1998, p15)

ژوزیان ساویگمادر کنفرانس پکن به حاضرین مطالعه کتاب جنس دوم را پیشنهاد می‌کند و آن کتاب را منتخب فمینیسم‌ها لقب می‌دهد. به نظر وی این کتاب جایگاه مهمی در قلب تاریخ و مباحث زنان و فمینیسم پیدا کرده و یک ارزش‌گذاری مثبت بر فمینیسم فرانسه و علم فمینیستی است.

۵- منتقدین سیمون دوبوار

در شرایطی که فمینیسم در شاخه‌های مختلف علوم نفوذ کرده و بر شمار انواع فمینیسم افزوده می‌شود، کتاب‌های سیمون دوبوار از تقدس‌گرایی عدول نمود و حتی برخی منتقدین از دهه ۸۰ تاکنون به طرد و رد نظرات وی پرداخته‌اند تا جایی که شاهد اعتراضات و رشد نگرش‌های منفی نسبت به شخصیت علمی و روانی سیمون دوبوار هستیم.

به نظر منتقدان، کتاب جنس دوم از کمبود دانش فلسفی سیاسی همراه با ضعف شخصیتی مؤلف رنج می‌برد، آن‌ها در مطالعات متعدد و در مراسم بزرگداشت او که ۵۰ سال پس از مرگش برگزار گردید موارد ذیل را مطرح نمودند: ۱- کمبود دانش سیاسی سیمون دوبوار تا حدی بوده که مسائل سیاسی زنان را در زمانش (جنگ جهانی دوم) نشناخته و موقعیت جامعه خود را درک نکرده بود.

۲- در مورد رابطه‌اش با ژان پل سارتر تا مدت‌ها لقب بت‌پرست را به وی نسبت داده‌اند.

۳- بلندپرواز یلقب دیگر او از سوی منتقدانش است، زیرا چنین تصور می‌شود که وی با کتاب جنس دوم خود در تغییر و تحریف جنسیت نقش داشته است، در حالی که خود او همیشه یک زن ماند و محققین هر روز بر غیر علمی بودن کتابش بیشتر اصرار می‌ورزند. (<http://libertaim.free.f>)

به اعتقاد آندره میشل هر چند جنبه‌های تئوری سیمون را نمی‌توانیم نادیده بگیریم، اما این خطای او که ایده‌الیسم و فردگرایی را در تئوری‌های خود مخلوط کرد، باعث شد تا نظریه‌اش از اعتبار ساقط شود. (A. Michell.htmlt 17/8/2005)

از دیگر انتقادات مطرح بر تئوری‌های وی این که همه زنان جهان را به طور یکسان در فشار و سلطه‌های متعدد و خاص می‌بیند. منظور وی، تفاوت بین «دیگران» است که در تئوری «دیگران» آن را مطرح می‌کند. در واقع افراد را تنها بین دو جنس متفاوت می‌بیند. به اعتقاد وی همجنسان خواهان در تمام فرهنگ‌ها مشکل دارند. (Sylvie Chaperon, 1997, p3)

۴- سیمون دوبوار جمله‌های زیادی را با کلمات، اسامی و القاب به زنان نسبت می‌دهد که بسیاری از فمینیست‌ها به همین جهت بر فمینیست بودن او شک می‌کنند و به نظر برخی او کسی است که حرمت زنان را با این کلمات شکسته و کمتر کسی تاکنون این چنین در مورد زنان نوشته است، به عنوان مثال او در کتاب «عوامل توانمند» [صفات دخترک بیچاره، عصبی، به عقب رانده شده، بدخلق و ترش، تندخو، لبریز از کمبودها و عقده‌ها نسبت به مردان و زنان دیگر،

کمبود جنسی‌دار متقاضی جنسی یا رایزن جنسی، همجنس‌باز، صد بار کورتاژ شده، مادر پنهانی، ناراحتو بدبخت را به زنان نسبت می‌دهد. (Toril moi, 1997, p205) این صفات منفی از سوی سیمون دوبوار نشان از نگاه فرودست وی به زنان است، او با قلم خود به زنان توهین نموده است، لذا یکی از دلایلی که فمینیسم‌ها به فمینیسم بودن دوبوار شک می‌کنند در همین طرز نوشتار وی می‌باشد.

۵- همچنین توریل موادر کتاب «تئوری فمینیسم سیمون دوبوار» تحلیلی از داده‌های کیفی مجموعه آثار سیمون ارائه می‌کند و ضمن نشان دادن جدی و علمی نبودن نظرات سیمون دوبوار، آنها را تمکین کننده، متلک‌گو، نیش‌دار و مایه حقارت می‌داند (Ibid, p22) و ثابت می‌کند که معانی و محتوایی که در ادبیات غیرقابل استفاده و غیر مصطلح بوده، از سوی سیمون دوبوار عادی تلقی شده است.

۶- سیمون دوبوار مفاهیمی را در مورد زنان اعلام می‌کند که قادر به عملیاتی کردن آن نیست. او تفکیک جنسیت را خطای جامعه می‌داند، ولی خود خطای فاحش‌تری را مرتکب می‌شود و می‌خواهد زنان مردانه فکر کنند و عمل نمایند تا جایگاهی مشابه مردان در جامعه بدست آورند، اما در مقابل این سوال که زنان در چه جایگاهی و به چه قیمتی و در چه نقش‌هایی می‌توانند موفق شوند پاسخی ندارد و در نهایت بیان می‌کند که زنان هیچ گروه خاصی نیستند، وی عاجز از این است که بگوید پس چه هستند.

۶- نقد تئوری‌های سیمون دوبوار

با نگاهی جهانی به مهم‌ترین تئوری‌های سیمون دوبوار می‌توان اعتبار علمی وی را باز شناخت. تئوری نابرابری جنسی که وی مطرح نموده است در نظر بسیاری از دانشمندان از تئوری نابرابری اجتماعی مارکس اخذ شده است. وی نابرابری جنسی را دارای مراتب درجه اول و درجه دوم می‌داند، در صورتی که مارکس دو طبقه را در مقابل هم قرار می‌دهد که از نظر درجه با هم تفاوتی ندارند، بلکه آن‌ها در یک مبارزه طبقاتی و جمعی قرار دارند و زمانی که گسیختگی اجتماعی در درون هر طبقه ایجاد شود، همبستگی توسعه می‌یابد و با ازخودبیگانگی پیروزی حاصل می‌گردد و حرکت طبقه به انقلاب ختم می‌شود و در نهایت جامعه‌ای بدون طبقه ایجاد خواهد شد، البته این امر ممکن است موقتی باشد، ولی ایجاد خواهد شد. سیمون دوبوار این نظریه را با نگاهی نو و خاص تعریف می‌کند. وی در یک طبقه زنان و در طبقه دیگر مردان را قرار می‌دهد و همه را در ایجاد یک جامعه بدون طبقه مؤثر نمی‌داند، بلکه به نقش مهم و اساسی فرهنگ جامعه در ایجاد یک جامعه بدون طبقه اعتقاد دارد. او مبارزات و تلاش طبقه زیر سلطه را جهت رسیدن به ازخودبیگانگی و توان انقلابی در نظر می‌گیرد و زمانی که می‌گوید: «ما زن زاده نمی‌شویم»، این معنا را نمی‌دهد که ما می‌خواهیم مرد شویم، بلکه بدین معنا است که فرهنگ با نوع نگرش خود به این مفهوم زن و مرد را از هم جدا می‌کند، در عین حال او ایده مرد بودن یا زن بودن را ویران می‌کند و جامعه‌ای بدون طبقه را

جامعه‌ای بدون زن و مرد می‌داند. (C. Rodgers, 1998, p99)

سیمون در ارتباط و انطباق با مارکس، جامعه بدون تفاوت‌ها را در زمینه اجتماعی مطرح می‌کند، اما عدم تضاد وی با مارکس بر سر از خودبیگانگی، همبستگی درون طبقاتی و انقلابی بودن افراد می‌باشد و زمانی که این امر را مطرح می‌کند، بدین معناست که پایان بدبختی و استثمار زنان به دست مبارزات زنان نیست، بلکه وابسته به تغییرات فرهنگی است. دOLF این ایده را که «زنان و مردان یک طبقه جدای طبیعی هستند» در کتاب خود چنین بیان می‌کند: «زنان و مردان از گروه‌های اجتماعی هستند» (دOLF، ص ۲۴) و «طبقه‌ای را که مردان به سلطه می‌کشند و زیردست نگه می‌دارند، از زنان تشکیل شده است.» (دOLF، ص ۱۷۹)

این مفهوم از طبقه جنسی در کتاب سیمون دوبوار وجود ندارد، بر عکس او اصرار دارد که بگوید زنان هیچ طبقه‌ای را تشکیل نمی‌دهند و حتی عضو هیچ مجموعه‌ای هم نیستند. به نظر دOLF زمانی که سوسیالیسم پویا شد (سال ۱۹۴۶) این امر باعث آزادی زنان گردید. در حالی که به نظر بسیاری از فمینیست‌های سال ۷۰ این مطلب که زنان در این حادثه به هیچ نفع و سودی نرسیدند، محرز بود. سیستم استثماری بین کاپیتالیسم و رژیم پدرسالاری طوری برنامه‌ریزی نموده بود که در محوطه خانواده‌ها و نیز فرهنگ جامعه، نسبت به محو جنسیت تلاشی نشود. طبق نظریه دOLFی مفاهیم مارکسیستی خود بدون عیب نیستند و نواقص زیادی دارند از جمله آن که مارکسیسم آثاری از تبعیض جنسی را در خود جای داده است، حال اگر بگوئیم که نظریه سیمون با تئوری مارکسیستی انطباق دارد، ناکافی خواهد بود. (close to home, p.140)

تحلیل تطبیقی تنوری مارکس و سیمون دوبوار

- تضاد طبقاتی وجود دارد
- تنوری مارکس با تنوری سیمون دوبوار انطباق ندارد
- تضاد جنسیتی وجود دارد
- نابرابری به خاطر وجود اختلاف بین طبقات است
- نابرابری دارای مراتب درجه اول و دوم است
- دو طبقه در مقابل هم هستند که تفاوتی با هم ندارند
- در جامعه، زنان به صورت جنس دوم (فروست) می‌باشند
- ضرورت مبارزه طبقاتی و جمعی
- ضرورت مبارزه فرهنگی با فرهنگ‌های

تحمیلی

- حاکمیت اقتصاد نابرابر
- تولید نابرابری از سوی فرهنگ
- همبستگی درون طبقاتی
- گسیختگی بین طبقات
- گسیختگی بین جنس زن و مرد
- از خود بیگانگی
- ضرورت از خود بیگانگی زنان و تغییر ذهنیت
- زنانه به مردانه جهت کسب موفقیت
- آگاهی طبقاتی
- زنان هیچ طبقه‌ای نیستند
- تغییر ساختی و انقلاب
- تغییر تعادلی، تغییر فرهنگی

تنوری دوم سیمون دوبوار، تنوری «دیگری» است که جامعه‌شناسان جدید سعی می‌کنند با نگاه مسئله اجتماعی این موضوع را مطرح کنند، هرچند سؤال به خوبی طرح نمی‌شود و بیشتر در قالب سلسله مراتب، احترام‌گزاری، تقدس‌گرایی و طبیعت‌گرایی مطرح شده است. سیمون دوبوار یقیناً خود درک کاملی از این مفهوم نداشته است، چرا که جنس دیگر، به مفهوم جنسی با خصلت‌های خاص خودش، در واقع به مفهوم یک جنس متفاوت است و نه جنس دوم، ضعیف، پست، زیردست، دارای کمبود و ... (habrys, Irigatary, 2002, No 1-2). با اعتراف و یقین به این که زنان متفاوت هستند و پذیرش این امر که زنان می‌توانند آزاد باشند و بر خود و فرهنگ مردانه جامعه مسلط شوند، ضروری است برای پایه‌گذاری یک فرهنگ متفاوت، با دقت و اندیشه و وسواس این مفاهیم را باز تعریف نمود. «دیگری» یعنی متقدم کردن و اولویت دادن به جنس خود در ابعاد حقوق، مذهب، نسل و ... بعد از اینکه یک ذهنیت آزاد و مستقل برای فرد به وجود آمد، باید «بودن» و «داشتن ارتباط» را تمرین کرد و نشان داد که او دیگری یا سایر است نه مثل دیگران و نه کمتر یا بیشتر، بلکه او خودش است با تمام ماهیت وجودی مربوط به خودش.

لابری ایریگارد با مقایسه بین تنوری‌های فروید و سیمون دوبوار انتقاد دیگری را بر تنوری سیمون دوبوار اضافه می‌کند. وی معتقد است که اگر تنوری فروید و پیروانش فرهنگ مردسالارانه را باز تولید می‌کند، در واقع آنان تابع جامعه بوده‌اند، چرا که جامعه خواستار بازتولید فرهنگ مردسالارانه است. آن‌ها با این کار خود آن فرهنگ را تقویت می‌کنند. فروید در قالب تنوری «دیگری» مردسالاری را اختراع نکرده، بلکه تنها ثابت کرده که چنین امری وجود دارد و دقیقاً مرتکب همان اشتباهی شده که سیمون دوبوار انجام داده است، آن‌ها قادر به ارائه راه حل و رفع این معضل نیستند. آنها دیگری را به عنوان یک مدل و یک دیگری ناشناخته، پیشنهاد می‌کنند، مدلی که مردانه است و به عنوان مدل قوی‌تر و برتر، ملکه ذهن همه شده و زنان باید طبق آن مدل مساوات‌طلب و عدالت‌طلب باشند. خطای مهم

تئوری فروید و سیمون دوبوار این است که «دیگر» و «سایر» تنها در جنس مخالف نیست، بلکه در جنس‌های همانند نیز این تئوری می‌تواند کاربرد داشته باشد، چرا که همه زنان در ابعاد گوناگون با هم شباهت ندارند و زمانی که زن با جنس موافق خود ارتباط دارد، آن زن برای او یک «دیگر» است، ولی این دو محقق، «دیگری» را در تفاوت جنس معنا کرده‌اند. یقیناً مدل تفکر هر دو آنها از رونق افتاده است و یک مدل فلسفی سنتی می‌باشد که تنها دارای اعتبار ذهنی است، البته برای کسانی که این امر را می‌پذیرند و هرگز نمی‌تواند جنبه عینی و عملی داشته باشد.

تتمه این که:

مردان و زنان در اصل انسان بودن با هم اتحاد و اشتراک دارند و اختلاف و افتراق شان تنها در امر عارضی یعنی جنسیت است. بنا بر این اصل، مرد در انسان بودن درجه و مزیتی بر زن ندارد. هر کمال که ممکن است مرد بدان برسد زن نیز می‌تواند بدان نایل آید. اصل پیاده کردن برابری و آزادی برای انسان‌ها و درخواست این امر برای همه افراد در تمام ابعاد زندگی تقاضای مهمی نیست، بلکه نشانه‌ای از رشد علمی و معنوی معتقدین به آن می‌باشد. اما از آنجا که فمینیسم‌ها با امواج مختلف و ایدئولوژی‌های مختلف و با نگرش‌های سیاسی، مذهبی، فلسفی و اخلاقی به هم مرتبط شدند، انواع فمینیسم را در جهان به وجود آوردند، هر چند شعار همه آنها برابری، آزادی و تساوی بوده است، اما معنا و حدود متفاوتی از این مفاهیم را در تئوری‌های خود بیان کرده‌اند که می‌توانست در برخی موارد از یک قطب به قطب متضاد آن معنا دهد.

سیمون دوبوار به عنوان فرد شاخص فمینیسم اگزیستانسیالیستی (اصالت وجود یا هستی‌گرایانه) مطرح می‌باشد. طبق این نگرش اگزیستانسیالیستی از فمینیسم، تنها باید در قلمرو هوش مداری و آزادی مطلق حرکت نمود و اصول دنیوی را محور اصلی تفکر خود قرار داد. در واقع حیطه‌های معنوی و مذهبی در این تفکر وجود ندارد. زمانی که سیمون دوبوار شروع به نوشتن مطالبی در مورد حقوق زنان نمود، فمینیسم به صورت امروز توسعه نیافته بود و نهایتاً سال‌ها طول کشید که نظریه فمینیسم (طرفداری و دفاع از حقوق زنان) توسعه یابد. سیمون جزء مطرح‌ترین کسانی بود که در مورد زنان و حقوق آنها سخن گفته و کتاب نوشته است، اما با رشد فمینیسم به خصوص در سال‌های ۸۰ در فرانسه، نوشته‌های او با نگاهی آرام‌تر و علمی‌تر مطالعه گردید و از اعتبار علمی آن کاسته شد و فروش کتاب‌های وی کاهش یافت. تئوری‌های سیمون از همان ابتدا که به صورت کتاب چاپ شد، با مثالی سه‌گانه (موافق، مخالف، بی‌طرف) مواجه گردید. البته سال‌ها طول کشید تا به صورت مکتوب و علمی مطرح شود.

////////////////////////////////////

در حقیقت
ما همه بشر بودیم...!
تا اینکه
نژاد!

ارتباطمان را برید!!
مذهب!

از یکدیگر جدایمان ساخت!!
سیاست!

بینمان دیوار کشید!!
و ثروت!

از ما طبقه ساخت

همه آزادی می‌خواهند بی آنکه بدانند اسارت چیست!
اسارت به میله‌های دورت نیست.

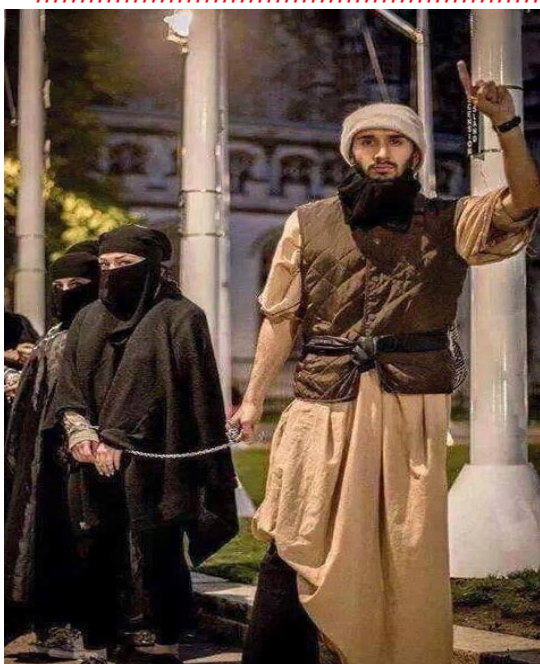
به حصارهای دور تفکرت است...! (صادق هدایت)

دختران و زنان، قربانیان درجه اول داعش

شروین رها

داعش، بربریتی که در منطقه ظاهر شد، در درجه اول قربانیانش را از میان دختران و زنان جوان دست چین می کند و سنتا الگوی پیش کسوتانش را بجا می آورد. چند ماه پیش گزارشی از سازمان ملل منتشر شد و در آن قید شده بود هنگام تصرف منطقه ای توسط داعش اسرا دسته بندی می شوند، ابتدا بر حسب جنسیت و سپس بر حسب سن به چند گروه تقسیم می شوند. مردان و جوانان بالای چهارده سال را اعدام می کنند. زنان و دختران را برهنه می کنند و بر حسب باکره بودن و جوان بودن گروه بندی می شوند و هر یک بارها مورد تجاوز جنسی مردان داعشی قرار می گیرند و در صورت مقاومت زنده زنده آنها را در آتش می سوزانند. برای هر یک نرخ تعیین می کنند و در بازار فروش می رسانند. نماینده سازمان ملل در امور مربوط به تجاوز زنان در گزارش خود اعلام کرده است که زنان جوان در عین حال وسیله ای برای جذب عضویت مردان جوان در داعش هستند. یکی از زنان فراری از منطقه تحت اختیار داعش اعلام کرده است که طی یکروز 22 بار مورد تجاوز جنسی قرار گرفته است.

داعش که ردای ایدئولوژی اسلام خلافتی را بر تن کرده است نه اتفاقی در منطقه ظاهر شد و نه بطور فیزیکی بساطش جمع خواهد شد. داعش در شرایط عینی خاصی که منطقه بخود گرفت بسان موشی در آنجا دوانیده شد، تغذیه شد، فربه شد و هر دولت و نیرویی در منطقه به نحوی از مزیتش سود برد. داعش امکاناتش را از کشورهای اروپا تهیه کرد، توسط آمریکا برسمیت شناخته شد، شیخ نشین های لندن نشین عربستان و حوزه خلیج فارس تغذیه اش کردند و اسلحه اش را تامین کردند، بارزانی و دولت اقلیم کردستان نفتش را فروخت و ترکیه از برکت نفت خریداری شده ه ساپورت و حمایتش کرد، اسد و روسیه و ایران از وجودش بهره بردند. زمین زیر پای دیکتاتورهای عربی در منطقه که داغ شد و اعتراضات توده ای بر بستر شرایط عینی اقتصاد سرمایه داری راه افتاد، انواع گرایشات اسلامی و مرجع لانه کرده در منطقه سر بر آوردند که داعش یکی از آنها بود. فاجعه شنگال، که ساکنان آن هم غافلگیر شدند و هم از خود نیروی مسلحی نداشتند، داعش را بعنوان بربریت آشکاره انظار عمومی جهان شناساند. زنان و مردان در کوبانی از شنگال آموختند و با چنگ و دندان در مقابل ارتجاع افسار گسیخته داعش ایستاده گی کردند و راه مقابله توده ای با ارتجاع را در منطقه نشان دادند. اگر چه مدتی است که دولت های بزرگ سرمایه داری و سردمداران بانک جهانی و تجارت جهانی با دولت های منطقه ائتلاف ضد داعش درست کرده اند و وجود آن را برای آرامش سرمایه دیگر لازم نمی بینند اما از برکت وجود آن دو هدف معین را تعقیب می کنند. در دست گرفتن ابتکار سیاسی در بحران سیاسی جاری در منطقه و ممانعت از اعتراضات مستقل توده ای که با اراده مستقیم آنها شکل گرفته باشد.

INTRESSEANMÄLAN

Kurser, studiecirklar, utbildningar ...

Kvinnors Rätt

Anordnar flera kurser, utbildningar och studiecirklar under 2016 om olika ämnen, språk, samhällskunskap, historia och organisering och ekonomi, kvinnor och internationella situationer. Alla intresserade är välkomna att anmäla sig för olika intressanta kurser.

Kurserna börjar veckodagar mellan KL.18.00 – 21-00

Lördagar och söndagar börjar kursena mellan 13.00-16.00

Skriv tydlig ditt namn, adress, telefon nr och mejl adress.

Kvinnors Rätt, , Tfn: 08-7526636, Mobil: 073-7286893, www.womensrights.org

Om det finns intresse för andra kurser och ämnen, var vänlig och meddela oss, vi försöker ordna så gott som det går.

Kom gärna in med förslag och synpunkter.

Intresseanmälan År 2016

Kurs: کلاس آموزشی

Namn:

نام

Adress:

آدرس

E.mejl:

آدرس ایمیل

Kvinnors Rätt, Tfn: 08-752 66 36, Mobil: 073-728 68 93, www.womensrights.org

در سالی که گذشت، زنان مبارز بار دیگر نشان دادند که با تشکل و همکاری، با دخیل کردن جامعه در مبارزه میتوانند در مقابل ارتجاعی ترین و بیرحم ترین نیروی دست ساخته امپریالیسم و حامیانش به مبارزه و جنگ پرداخته و در مقابل آنها ایستاده و به فجیع ترین شکلی شکستشان دهند. زنان مبارز کوبانی نه تنها دولت اسلامی، داعش را تار و مار کردند، بلکه با تصویب قوانین برابر زنان و مردان، مقابله با بی حقوقی زنان و برخورداری از امکانات رفاهی و تامین شرایط انسانی بهتر به جهانیان و زنان نشان دادند تنها با مبارزه برای حق و حقوق خود می توان به برابری دست یافت. زنان کوبانی به عنوان نمونه ایی از آزادگی نشان دادند که راه رهایی زنان و رسیدن به برابری در گرو اتحاد و متشکل شدن است.

در بخشی از قوانین اساسی "ویژه زنان- مصوب 1 نوامبر 2014 چنین آمده است:

- مبارزه با ذهنیت استبدادی ارتجاعی در جامعه و وظیفه تمامی افراد در مناطق خودمدریتی دموکراتیک است.
- برابری زن و مرد در تمام حوزه های زندگی شخصی و عمومی.
- حق اجرا و انتخاب در تمامی مناصب برای زنان.
- التزام به اصل مدیریت مشارکتی در تمامی نهادها.
- حق زنان برای تشکیل سازمان های سیاسی و اجتماعی و اقتصادی و فرهنگی

- برابری زن و مرد در دستمزد و پرداخت حقوق.
 - برابری شهادت زن و شهادت مرد از نظر ارزش قانونی.
 - ممنوعیت ازدواج دختر بدون رضایت شخصی اش.
 - الغاء مهریه به عنوان ارزشگذاری مادی با هدف تملک زن، و جایگزین کردن آن با مشارکت دو طرف برای تامین زندگی مشترک.
 - ممنوعیت چند همسری
 - حق تقاضای طلاق برای هر دو طرف و غیر مجاز شمردن طلاق با خواست تنها یک طرف.
 - برابری زن و مرد در تمامی مسائل ارثی
 - ممنوعیت ختنه دختران و ازدواج با اطفال- زیر هجده سال بر اساس قوانین حقوق کودک-
 - خرید و فروش زنان و کودکان در تمامی اشکال جرم محسوب شده
 - ممنوعیت خشونت و تبعیض بر علیه زنان، و تبعیض بر علیه زنان
 - تضمین حقوق کودکان و حمایت آنها در برابر تمامی اشکال خشونت و استثمار
- اینها بخشی از حداقل خواست و مطالباتی است که می بایست فوراً و بی وقفه برای پی ریزی هر جامعه انسانی به دور از تبعیض به تصویب و به اجرا گذاشته شود.

علیه تبعیض جنسیتی ، علیه ستم و استثمار!

زنان کماکان مورد تبعیض قرار گرفته، استثمار میشوند، امنیت اقتصادی ندارند، از حقوق کمتری برخوردارند و مورد اذیت و آزار قرار میگیرند.

مبارزه علیه بی حقوقی ها، گرانیها، فقر، بیکاری، تبعیض جنسیتی و ستم و استثمار علیه بانیان این وضعیت، علیه کلیت نظام سرمایه داری یک ضرورت است. تعویض حاکم و دولتمردان تاثیری به همراه نداشته و مردم و انسانهای متمدنی و آزاده هیچ توهمی به جناحهای مختلف دولتهای بورژوازی نداشته و ندارند، بلکه کل سیستم و نظام حاکم را زیر سوال برده و می برند.

آلترناتیوهای دولتهای غربی و امپریالیستی راه حلهای دروغینی بیش نیستند. آنها نگران سود و سرمایه های خود هستند نه نگران شرایط و وضعیت غیر قابل تحمل مردم در دیگر کشورها. خود این دولتها هیچ سمپاتی در میان شهروندان کشورهای خود ندارند و شرایط مشابه سختی را در کشورهای خود برای مردم بوجود آورده و هرروزه شاهد اعتراضات و اعتصابات فراوان در سراسر جهان هستیم. مبارزه برای آزادی، برابری و رفع هر گونه ستم، استثمار، فقر و بیحقوقی، همه اینها بدون رفع تبعیض جنسیتی و بی حقوقی از زنان ممکن نیست. زنان دوش به دوش مردان در جریان مبارزات حضور داشته و یک پایه اصلی مبارزات بوده و هستند. امروز مبارزه جنبشهای زنان، با جنبشهای مردمی و مهمتر از همه جنبشهای کارگری در سراسر دنیا گره خورده و ارتباط تفکیک ناپذیری بین این جنبش ها بوجود آمده است.

مطالبات اقتصادی زنان کارگر و اکثریت زنان که تحت شدیدترین فشار های اقتصادی قرار دارند برجسته ترین مطالبات جنبش زنان در دنیا است، اکثر حکومتها، فقر و بیکاری و استثمار مضاعف و کار بی اجر و مزد خانگی را به اکثریت زنان تحمیل نموده اند و زنان را نیروی کار ارزان دانسته و تبدیل نموده اند. خشونت ترین اعمال و بی حقوقی و تبعیض از طرف دولتها و قوانینشان و حتی تمامی دولتهایی که قرارها و قوانین ریز و درشت برای حق زنان بعنوان حقوق بشر را امضا کرده اند، اعمال میگردد.

جنبش زنان هرچه بیشتر از سیاستها و جناحهای مختلف رژیمهای حاکم فاصله میگیرند و توهمات به آنها کمتر میشود روز به روز قدرتمند تر گردیده و بعنوان متحد قوی جنبش کارگری و سایر جنبش های آزادیخواهانه در راه رهایی واقعی و کامل زنان گام برداشته، و برای برابری کامل در تمامی شئون اجتماعی ، اقتصادی، سیاسی و فرهنگی موثرتر پیش میروند. گامهای مشترک، متحد و سازمانیافته بیشتری برای از بین بردن تبعیض، فقر، بیکاری، بی امنی و سرکوب و تمامی معضلات و مشکلات اقتصادی، سیاسی و اجتماعی ضروری و مورد نیاز است.

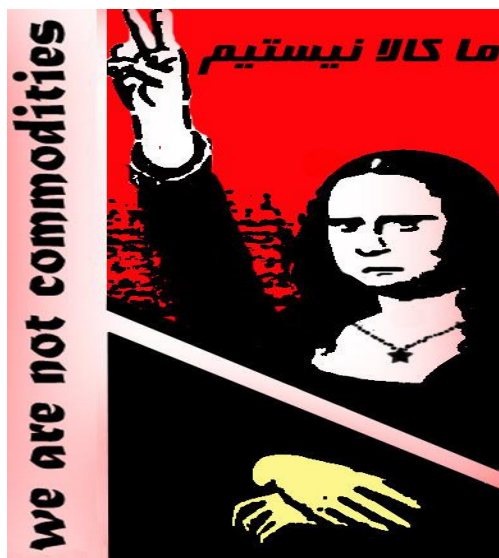
آزادی زن، آزادی جامعه است!

Lika lön för olika kön

Kvinnorna utgör halva delen av samhället och får ta de största smällarna vid nedskärningar och försämringar.

Kvinnorna har ofta dubbel arbetsbörda, först arbetslivet där de utnyttjas som billig arbetskraft sedan gratis arbetet i hemmet.

Vi är entydiga för jämlikhet. Lika lön för olika kön.

زنان نیمی از جامعه را تشکیل می‌دهند.
بیشترین فشارها و سختی‌ها چه در بازار کار و
چه در خانه به آنها وارد میشود.
ما خواهان برابری کامل زنان و مردان هستیم.

برابری جنسیتی، تنها از طریق یک مبارزه اجتماعی میسر است!

خشونت علیه زنان مانع دستیابی به برابری در جامعه در مفهوم حقوقی، اجتماعی، سیاسی و اقتصادی است. خشونت علیه زنان باعث آسیب جسمی، جنسی یا روانی میشود. خشونت چه عریان و چه پنهان، هر دوما محکوم است.

نظام های موجود، نظام های خشونت طلب و خشونت سازند. نظامهایی که هر روزه خشونت از انواع مختلف آن را تولید و بازتولید می کند و فرق نمی کند که این خشونت در کدامین نقطه جغرافیایی روی می دهد. از افغانستان و عراق، ترکیه و ایران ... تا کشورهای نظیر سوئد و فرانسه و آمریکا و ... سایر جوامع پیشرفته نیز هر روز ما شاهد بروز خشونت های دولتی و سازمان یافته و اقتصادی، فرهنگی و زبانی هستیم. در این میان موقعیت زنان و کودکان بسیار شکننده تر است و تاریخاً هم این نیروهای اجتماعی به صورت مضاعف مورد خشونت واقع شده اند. خرافه های مذهبی و فرهنگی ابزاری هستند که نقش پررنگی در اعمال خشونت بر علیه زنان دارند، مسئله چند زنی و صیغه در اسلام یا ختنه دختران و محروم نمودن آنها از پایه ای ترین نیاز و لذت انسانی، وسیله بودن زنان برای پایان جنگها و دعوای قبیله ای و طایفه ای و حجاب اجباری و نداشتن حق انتخاب همسر و یا سقط جنین و ... همه از نموده های بارز تاثیر مذهب و خرافه های فرهنگی در ایجاد خشونت های جنسیتی است. فقر و بیکاری گسترده هم یکی از منابع عمده و اصلی در ایجاد و گسترش خشونت های جنسیتی می باشد. زنانی که برای تأمین معاش خانواده خود مجبور به تن فروشی یا حتی فروش دختران خود در بازار آزاد می شوند. چه بسیار زنانی که با کمترین دستمزد ممکن در محیط های کاری خود مجبور به تن دادن به هر کاری هستند. یا در کشوری مانند ایران هستند زنانی که ساعت های طولانی گاهی تا 13 ساعت در زیرزمین های نور و تاریک پای قالبی و فرش بافی و کارگاههای کوچک می نشینند و در انتها با از کارافتادگی شان مانند کالایی فرسوده بدون هیچ گونه حمایتی به گوشه ای پرت می شوند. کار برابر زنان با مردان دستمزدی گاهی نصف مردان را برای آنان به همراه دارد و در بحرانهای اقتصادی باز هم زنان در صف مقدم قربانیان بحران هستند. اما در این میان خود دولتها با وضع قوانین تبعیض آمیز علیه زنان و یا نادیده گرفتن خشونت هایی که به زنان می رود تنها به بهانه نسبیت فرهنگی، نقش بسیار مهم و پررنگی را در تولید و بازتولید خشونت بازی می کنند. نمونه های این گونه قوانین را در کشورهای اسلامی مانند افغانستان و عراق و ایران و پاکستان و ... که اسلام سیاسی در قدرت است یا در غیاب نیروهای مترقی و پیشرو نیروهای مرتجع و واپسگرا در جامعه حضور دارند در قالب قوانین ضد انسانی سنگسار و اعدام و شلاق و ... می بینیم. در کنار همه اینها تجاوز و قتل های ناموسی و بی حقوقی اجتماعی زنان مانند نداشتن حق طلاق یا حضانت کودکان و ... و خودسوزی و اقدام به خودکشی از جمله خشونت هایی است که هر روزه به زنان ایرانی و افغانی و عراقی و ... تحمیل می شود. در این میان جنگ و غارتگری های ناشی از آن نیز همیشه اولین قربانیان خود را از میان زنان و کودکان آواره می گیرد. این زنان و کودکان هستند که همیشه قربانی تجاوز جنسی توسط نیروهای نظامی فاتحین!! می شوند. نمونه های بیشمار آن را در طول چندین جنگ پیاپی در طول دهه نود و اولین دهه قرن 21 در جنگ های بالکان، عراق و افغانستان می توان مشاهده نمود همچنین جنگهای محلی و قبیله ای مثلاً در عراق با مبادله یک یا دو زن بین قبایل درگیر خاتمه می یابد. در جوامع پیشرفته نیز هنوز هم زنانی وجود دارند که ناموس و شرف مردان تلقی می شوند و با این وسیله دائماً در معرض خشونت های جنسیتی و حتی قتل قرار می گیرند.

وجود نمونه های بی شمار خشونت علیه زنان در جوامع امروز نشان می دهد که مذهب تنها بخشی از خشونت و استثمار زنان را تولید می نماید. بنابراین رفع و نابودی کامل آن تنها در گرو محدود نمودن نقش مذهب در سیاست و یا در جامعه نیست. مبارزه با خشونت از طریق یک مبارزه اجتماعی خواهد گذشت و در این میان جنبش متشکل زنان در ایران به مانند سایر زنان جهان درمقاطع مختلف تاریخی، می تواند در برابر تمامی خشونت ها، مبارزه مهمی را به جلو برد.

برای برابری جنسیتی،

برای دنیایی عاری از خشونت علیه زنان!

تلفن های تماس: 073-728 68 93 070-402 55 31

Kvinnors Rätt, Tfn: 08-7526636, Mobil: 073-7286893, www.womensrights.org

خشونت علیه زنان ممنوع!

Kvinnocafé

اخبار، اطلاعات، نمایشگاه، مشاوره،
بحث و گفتگو، موزیک و نمایش فیلم

Inedalsgatan 11 – Fridhemsplan

سه شنبه آخر هر ماه به قهوه خانه انجمن حق زنان خوش آمدید!

حق طبیعی و بدیهی زنان است که در جامعه ای عاری از
قوانین نابرابر و بدور از هر گونه ستم جنسی، زندگی امنی
داشته باشند.

اما قوانین ارتجاعی زن ستیز و خشونت علیه زنان،
حرمت انسانی و حقوق اولیه و پایه ای نیمی از جامعه را
که زنان می باشند، به شدت
زیر سؤال برده و آن را
مورد هتک حرمت قرار
داده است.

Kvinnors rätt

Kvinnors Rätt, Tfn: 08-7526636, Mobil: 073-7286893, www.womansrights.org

296901-2 PG شماره حساب انجمن حق زنان

خشونت علیه زنان مانع دستیابی به برابری در جامعه در مفهوم حقوقی، اجتماعی، سیاسی و اقتصادی است. خشونت علیه زنان باعث آسیب جسمی، جنسی و روانی میشود. خشونت چه عریان و چه پنهان، هر دو محکوم است.

نیروی کار، زنان، اموال اجتماعی و ... جز مایملک سرمایه است و مالکیت خصوصی برایشان مقدس!

سرمایه انسان را کالا میبیند، کالایی برای فروش!

فروش مدارس، بهداری ها، بیمارستانها، کارگاه و کارخانه ها، ناسیونالیسم، راسیسم، فاشیسم، جنگ، زندان، شکنجه، تجاوز، اعدام، گرانی، بیکاری، فقر و بی خانمانی، تصادمات کاری، کم کردن دستمزدها، بیمه بازنشستگی و ... طبیعت نظام سرمایه داری است.

علیه ستم و استثمار، علیه تبعیض و تجاوز،

علیه قتل‌های ناموسی

علیه نظامهای گندیده سرمایه داری بپاخیزیم!

آگهی استخدام دختران در خانه عفاف مشهد!!!

بسم الله الرحمن الرحيم

النجاة السنن (از تراج از سننهای رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم است)

استان قدس رضوی جهت ارتقای فضای معنوی جامعه و ایجاد شرایط مناسب روحی و آرامش خیال برای برادران زائر که در مدت زیارت حرم مطهر امام موقت از همسر خود دور میباشند اقدام به برگزاری مرکز صیغه های کوتاه مدت در حرم رضوی نموده است.

در این راستا از کلیه خواهران باکره مومنه که سن آنها بین ۱۲ تا ۳۵ سال است دعوت به همکاری می نماید. هر یک از خواهران بر اساس قرارداد ۲ ساله ای که با استان قدس رضوی منعقد می نمایند موظفند که ماهانه حداقل ۳۵ روز به صیغه برادران زوار در اوج دهته قرارداد جزء سابقه اشتغال متقاضی محسوب می گردد. مدت هر صیغه از ۵ ساعت تا ۱۰ روز متغیر می باشد. مبلغ پرداختی بابت هر صیغه بدین شرح است:

صیغه های ۵ ساعته	۵۰ هزار تومان
صیغه های ۱ روزه	۷۵ هزار تومان
صیغه های ۲ روزه	۱۰۰ هزار تومان
صیغه های ۳ روزه	۱۵۰ هزار تومان
صیغه های از ۳ روز تا ۱۰ روز	۳۰۰ هزار تومان

خواهران باکره که برای اولین بار صیغه میشوند مبلغ یکصد هزار تومان اضافه بابت برداشتن پرده بکارت دریافت خواهند کرد.

بعد از انعقاد قرارداد ۲ ساله در صورتی که سن خواهران به حد سناب ۳۵ سال نرسیده باشد، در صورت تمایل می توانند در لیست انتظار صیغه های دائم قرار بگیرند. خواهران موظفند ۵ درصد از مبلغ دریافتی هر صیغه را به حرم مطهر واریز نمایند. از کلیه خواهران علاقه مند درخواست می شود ۲ قطعه عکس تمام قد (با حجاب اسلامی)، آخرین مدرک تحصیلی، وضعیت بکارت و گواهی سلامت یکساله وراثی و جسمانی از سازمان بهداشت شهرستان محل سکونت خود را حداقل یک ماه قبل از بدو بهشت هزار و سیصد و هشتاد و نه به آدرس ذیل ارسال نمایند.

توجه: برای خواهران کمتر از ۱۲ سال رضایت رسمی پدر یا جد پدری یا وصی الزامی میباشد.

آدرس:

مشهد بازگاہ امام رضا (ع) خیابان شهید تراب صفوی صحن کوثر دفتر امور صیغه جهت اطلاعات بیشتر با تلفن ۰۰۹۸۵۱۱۲۲۲۵۷۹۱ حاج آقا محمود ممتاز

تمامی حاصل نمائید. برای آگاهی بیشتر از جزئیات آمار، شرایط مربوطه به سایت استان قدس رضوی مراجعه نمائید.

انجمن حق زنان همگان را به متشکل شدن و مبارزه جمعی دعوت میکند.

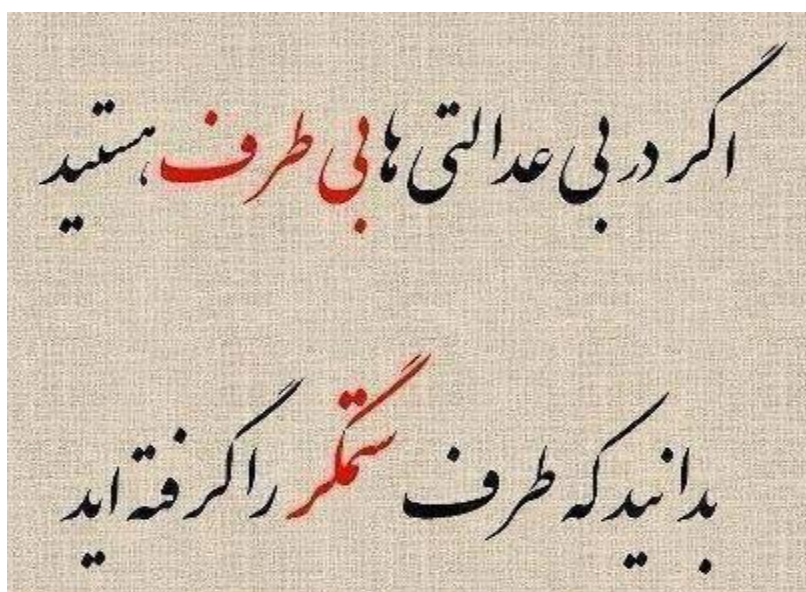
رمز پیروزی ما، متشکل و متحد شدن است!

کلاسها، دوره های آموزشی، سمینارها، مشاوره و خدمات اجتماعی و دیگر فعالیتهای انجمن برای همگان رایگان است. عضو انجمن شوید تا بتوانید در دیگر فعالیتهای انجمن، جلسات سراسری و بین المللی، کمپینها، اردوگاهی آموزشی و تفریحی شرکت نمائید. در برنامه ها و فعالیتهای انجمن و تصمیمات جمعی نقش داشته و به امر برابری جنسی و یک زندگی امن و دور از خشونت، تبعیض، استثمار و سرکوب با حضور فعال خود در هماهنگی جمعی، یاری رسانید.

مالکیت خصوصی اساس و منشاء ستم بر زنان
است. مالکیت خصوصی با پیدایشش و تکاملش
در دوره ها و نظامهای مختلف تاریخی در گذشته
و حال در ستم و به انقیاد کشیدن زنان نقش
بسزایی داشته و دارد.

پرده بکارت، ناموس نیست!

چرا در عصر جدید دختران همچنان مجبور به تهیه گواهی پزشکی و
یا ترمیم پرده بکارت هستند؟ اسطوره پرده بکارت امروز در بسیاری
از کشورها و حتی درسوئد در میان خانواده های سنتی و مذهبی عمل
میکند. متحداً برای رها کردن این سنتهای عقب مانده بکوشیم.

**Rasism och
fascism
är inte åsikter!
De är brott
mot
mänskligheten!**

**Nationen och
nationalitet är
vidskepelse!**

**Mänskligheten
är en
verklighet!**

Women's Rights are Humans Rights

Women's Rights are Humans Rights

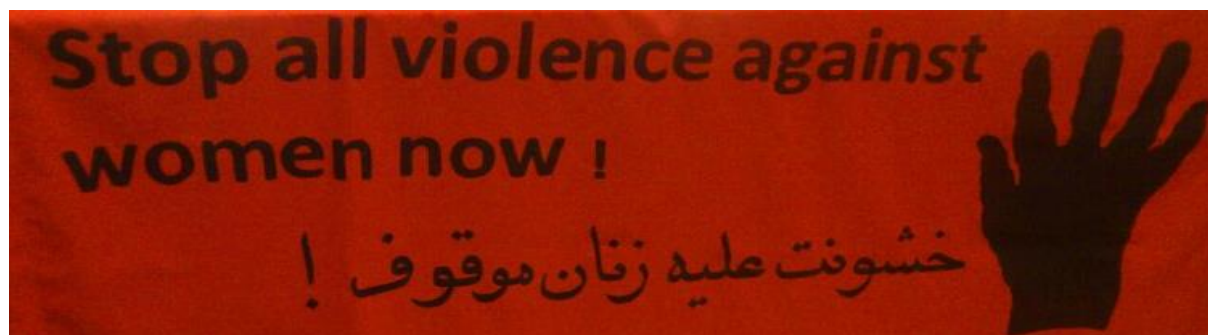

علاقمند به دریافت اطلاعات بیشتر در مورد بیکاری، وضعیت بازارکار، بیمه
های اجتماعی، صندوق بیکاری و خدمات درمانی و نیاز به راهنمایی، مشاوره
و کسب اطلاعات بیشتر دارید با انجمن حق زنان تماس بگیرید.

Kvinnors Rätt, Tfn: 08-7526636, Mobil: 073-7286893, www.womensrights.org

Kvinnors Rätt انجمن حق زنان

www.womensrights.org

Ansvarig för socialarbete, seminarier och konfranser, **Maria Rashidi**

Ansvarig för hemsidan, facebook och socialarbete, **Shahin Poya**

Ansvarig för ekonomin och administration, **Maryam Rashidi**

Ansvarig för Kvinnobulletin, studeiecirklar och utbildningar, **Behzad Barkhodaee**

Kvinnobulletin & بولتن خبری زنان

<http://kvinnorsratt.se/>